

GORJ TURISM Brand Romanesc din 1998

Jud. Gorj, Targu-Jiu, **Zona Garii**, B-dul Republicii, Bl. 30, Parter;
Tel. 004-0253.22.74.35; 0745.30.44.77;
Email: rezervari@gorjtourism.ro
Licenta Touroperator nr.155; CUI: RO 10581199; J18/185/1998;
Membra A.N.A.T., A.P.P.T.GORJUL

www.gorjtourism.ro

DRUMUL MANASTIRILOR

Biserica Dintr-o Piatra

Biserica dintr-o piatra, aflata pe teritoriul administrativ al comunei Naeni (varful dealului Colarea) la o altitudine de 600 m, a fost realizata in intregime din calcar de Naeni.

A fost ctitorita chiar de catre intreprinzatorii care au exploatat cariera din localitate si poarta hramul "Duminica Floriilor". Pictura are evidente influente de natura bizantina.

Catapeteasma este sculptata in piatra de Naeni, lucru foarte rar in ortodoxia europeana. Strana este de asemenea dantelata in piatra.

In apropiere se pot vizita: cariera de piatra, cele cinci grote preistorice precum si Pestera Pustnicului Ambrosie aflata la 1,5 km distanta spre dealul Istratei. Tot pe dealul Istrita se afla si Situl Arheologic Zanoaga. La circa 1 km se afla si Tabara de Sculptura Naeni.

Biserica dintr-o piatra este unul dintre cele mai importante obiective turistice din **Muntenia**, obiectiv pe care nu ar trebui sa-l ratati daca va aflati in apropiere.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Sihastria

Manastirea Sihastria este asezata in partea de nord a judetului Neamt, la 22 km departare de orasul Targu Neamt, pe soseaua ce duce spre Vatra Dornei. Lasand in dreapta drumul Manastirii Neamt, si inaintand spre celelalte manastiri nemtene, mai se parcurg 15 kilometri. Aici, drumul paraseste soseaua principala, trece

peste Ozana si patrunde spre apus, pe valea paraului Secu. Trecand pe langa Manastirea Secu, drumul se indreapta spre sud, valea devenind tot mai ingusta si mai singuratica. Dupa inca 3 km de drum se descopere in toata frumusetea ei, Manastirea Sihastria. De aici pornesc, prin munti, mai multe poteci. Dintre ele, cea mai frecventata este poteca ce urca la sud, spre schitul Sihla, cale de peste un ceas, de unde se poate ajunge la Manastirea Agapia, cat si la manastirile Varatec si Horaita prin poiana Ciungi.

Desi nu in proportia marilor ctitorii voievodale, care au avut un rol insemnat in trecutul Moldovei medievale, Manastirea Sihastria, prin cele trei secole de existenta, evoca totusi cateva momente istorice de seama. In arhitectura manastirea continua cu fidelitate stilul clasic moldovenesc care, in ciuda atator innoiri si adaugiri, se mentine pana intr-o epoca asa de tarzie.

In marile manastiri Neamt, Secu si Agapia se gaseau destui calugari dornici sa continue traditia Cuviosului Daniil Sisastrul si a altor pustnici renumiti. Codrii nestrabatuti din partea locului ofereau cele mai bune conditii; astfel, la inceputul secolului al XVII-lea traiau in imprejurimi numerosi sihastri.

In aceste conditii, infiintarea unei "sihastrii" mai la indemana devenea in chip firesc o necesitate. Faptul fiind cunoscut de episcopul Ghedeon de Husi, ca ucenic al venerabilului mitropolit Varlaam Motoc, acesta intemeiaza in 1655 - fiind deja mitropolit al Moldovei - prima biserica a schitului Sihastria, pe care o inzestreaza apoi cu chilii si cele de trebuinta.

Locul ales a fost "poiana lui Atanasie", care oferea conditii prilenice unei vietii de sihastrie, iar primii vietuitori, asa cum consemneaza pomelnicul ctitoricesc, au fost sapte sihastri din Manastirea Neamt retrasi mult mai inainte prin partile locului.

Vremurile vitrege care au urmat si mai ales dese incursiuni ale tatarilor de la inceputul sec. al XVIII-lea au facut ca schitul Sihastria sa ajunga intr-o stare aproape de ruina. Indemnat de exemplul inaintasului sau, ca si de frumusetea locului, Episcopul Ghedeon de Roman construieste in anul 1734 o noua biserica mai trainica si incapatoare pe care o inchina Manastirii Secu din apropiere, dupa obiceiul vremii.

In anul 1821 cetele eteristilor lui Alexandru Ipsilanti, urmarite de turci, se retrag in partile Moldovei, ajungand pana la Manastirea Secu. Lupta sangeroasa care a urmat s-a incheiat cu arderea si pradarea manastirilor din imprejurimi de catre turci, printre care si Sihastria. Schitul nu a ars in intregime. Tezaurul Sihastriei, dupa cum consemneaza pomelnicul ctitoricesc, a fost ascuns in acele zile la Poiana Crucii "sub un fag", intr-un cazan de arama. Cu timpul taina obiectelor de cult s-a pierdut. Lucrarile de refacere au inceput abia in anul 1824, cu sprijinul efectiv al mitropolitului Veniamin Costachi si au durat aproape doi ani. S-au refacut atunci biserica de piatra, turnul clopotnita, un corp de chilie in partea de sud, turnul portii si zidul de incinta. Renumitul "calfa pietrar" Nicolae Cerneschi din Botosani a condus lucrarile, contribuind atat cu priceperea sa cat si cu insemnate sume de bani, devenind astfel al treilea ctitor principal al manastirii.

Vechile obiecte de cult fiind pierdute, se lucreaza in acelasi an noi obiecte bisericesti, in atelierile Manastirii Neamt: vase liturgice, candele si cadelnite de argint, doua clopote etc. Astfel, Sihastria isi incepe din nou firul existentei sale, intrerupt timp de patru ani.

In anul 1837 se construiesc din lemn, pentru serviciul religios din timpul iernii, un paraclis cu hramul Sfintii Parinti Ioachim si Ana si, in continuare, alte doua corpuri de chilii, in partea de est si de nord. In anul 1842, "o cisma cu doua tevi precum se vede" aducea in incinta "apa racoritoare si de viata datatoare".

In vara anului 1941 un incendiu necrutator a mistuit paraclisul de lemn si o parte a chiliilor Sihastriei, din care cauza multi calugari au plecat la alte manastiri. Parintele staret Ioanichie fiind batran si bolnav, in anul 1942 este ales, in postul de loctiitor de staret, Parintele Cleopa.

Prima grija a noului staret a fost refacerea incintei si a chiliilor arse. Cu ajutorul manastirii Neamt, pana in 1944 s-au construit doua corpuri de chilii cu peste 20 de incaperi. Invingand dificultatile aduse de razboi si seceta, obstea condusa de Parintele Cleopa se intareste duhovniceste, creste numeric si, cu mari eforturi, reuseste sa construiasca in anul 1946 un nou paraclis.

Pe 16 octombrie 1988 a avut loc resfintirea solemnă a bisericii centrale, pictata de protos. Bartolomeu Florea. Slujba de resfintire si Sfanta Liturghie arhierasca au fost savarsite de Prea Fericitul Parinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romane, impreuna cu Prea Sfintitul Eftimie, Episcopul Romanului si Husilor, inconjurati de un sobor de peste 15 preoti si diaconi in mijlocul a mii de credinciosi.

Manastirea Sihastria - Biserica centrala "Nasterea Maicii Domnului"

Din ansamblul constructiilor, biserica centrala prezinta un interes deosebit, datorita faptului ca mesterul a reluat stilul clasic al bisericilor moldovenesti. Echilibrul proportiilor, zveltetea turlei, efectul liniilor, sobrietatea interiorului si simplitatea decoratiei exterioare sunt cateva din caracteristicile ei.

Biserica este construita in plan triconc, de dimensiuni reduse, cu o singura turla asezata pe naos. Este impartita in pridvor, pronaos, naos si altar, avand lungimea in exterior de 21,50 metri, latimea la abside de 11 metri si inaltimea pe axul turlei de 20 metri. Peretii grosi de peste 1,25 metri sunt lucrati din piatra de rau, cu putina caramida in partea superioara si var hidroizolant.

Intrarea se face prin partea de vest. Initial biserica n-a avut pridvor, cel actual fiind adaugat probabil in anul 1837, cand s-au efectuat si alte constructii la Sihastria. Mesterul, dorind sa realizeze un pridvor deschis, inspirat poate dupa cel de la Galata sau chiar Moldovita, l-a prevazut cu sase deschideri largi in ziduri, pentru a avea cat mai multa lumina. In anul 1988, cele doua deschideri din partea de apus ale pridvorului s-au acoperit, pictandu-se doua icoane mari in fresca: Acoperamantul Maicii Domnului si Nasterea Maicii Domnului, hramul manastirii. Din pridvor, o usa masiva de stejar, ferecata in fier forjat, duce in pronaos.

Pronaosul este sectionat de un arc transversal suspendat, care ar vrea sa aminteasca vechea incapere destinata mormintelor. In prima parte, bolta este impartita de un arc longitudinal in doua calote sferice paralele, ceea ce constituie un detaliu rar in Moldova, in ceea ce priveste pronaosul. Ambele calote sunt sustinute de cate patru arcuri obisnuite. Naosul este separat de pronaos doar printr-un arc proeminent. Constructorul renunta intentionat la obisnuitul perete despartitor pentru a nu micșora spatiul, si asa destul de restrans al interiorului. Turla, in forma cilindrica, strapunsa de patru ferestre inguste, este sustinuta de acelasi sistem de arcuri

moldovenesti, suprapuse piezis, care preiau descarcarile tamburului si se sprijina pe cei patru pandantivi. Ajuns in forma desavarsita la bisericile Sfantului Stefan cel Mare, acest sistem clasic de boltire este reluat intocmai si la Sihastria, pentru ca putin mai tarziu sa fie parasit pentru totdeauna. Absida altarului este prevazuta cu doua nise laterale, adanc sapate in grosimea zidului, care tin loc de proscomidiar si diaconicon. Atat interiorul, cat si exteriorul bisericii sunt lipsite de bogata ornamentatie intalnita la marile ctitorii voievodale. Singurele ornamente interioare, cu semnificatie liturgica, sunt strugurii executati din ipsos, fixati la fiecare unghi si varf de arc. Turla, de forma cilindrica in exterior, ca si in interior, se sprijina pe o baza octogonala, renuntandu-se la baza stelata mai greu de executat. Ca ornamentatie, turla prezinta in partea inferioara un brau de ocnite adanci, dispuse oblic, iar pe verticala douasprezece coloane cu capiteluri si cornisa, care dau armonie si invioreaza albul zidului. Coloanele simbolizeaza pe cei doisprezece apostoli. In ce priveste pardoseala bisericii, este probabil ca initial sa fi fost lespezi de gresie. Cele cateva morminte de sub pardoseala sunt inca neidentificate. Pictura templei, de o varsta cu sculptura, este executata in ulei cu deosebit gust artistic, "cu cheltuiala sfintiilor sale ieromonahul Calinic si a schimonahilor Fevronia si Elisabeta Cuza, la anul 1827, luna iunie 15". Pe langa icoanele imparatesti ale lui Iisus Hristos si Maicii Domnului cu Pruncul la piept, se remarca "Cina cea de taina", unde apostolii sunt asezati la o obisnuita masa rotunda, asemanatoare cu cele din casele taranesti. Vechea pictura in tempera degradandu-se in urma incendiului din 1941, biserica a fost pictata integral in interior in fresca, intre anii 1986-1988, de pictorul bisericesc protosinghelul Vartolomeu Florea din obstea acestei manastiri. In cea mai mare parte erminia veche a fost respectata, realizandu-se in decurs de peste doi ani o pictura armonioasa. Se cuvine amintita aici si icoana facatoare de minuni a Maicii Domnului, adusa la Manastirea Sihastria la inceputul secolului al XX-lea.

Manastirea Sihastria - Paraclisul "Sfintii Parinti Ioachim si Ana"

In coltul de sud-est al incintei, pe o temelie inalta de piatra, se afla paraclisul Sfintii Parinti Ioachim si Ana, in care se oficiaza serviciul religios in lunile de iarna. Acesta a fost construit in anul 1946, in locul vechiului paraclis mistuit de foc. Paraclisul respecta planul triconc, cu o singura turla octogonala pe naos. Are lungimea in interior de 9 metri, latimea la absida de 8 metri, si este impartit in pridvor, pronaos, naos si altar. Doua incaperi mici, anexate la absida centrala, servesc drept proscomidiar si diaconicon. Interiorul este luminat de sapte ferestre, dintre care patru in pronaos si trei in axul absidelor. Lumina mai patrunde in interior prin cele patru ferestre mici ale turlei. Redus ca dimensiuni, paraclisul contine un mare volum de pictura si sculptura in lemn, de o reala valoare artistica. Catapeteasma, sculptura masiva in stejar, lucrata in anul 1947. Privita in ansamblu, catapeteasma se impune prin amploare si stil, ca cea mai reprezentativa sculptura din paraclis. Indesebi utile imparatesti sunt o adevarata broderie in lemn. Strana Maicii Domnului, cu scene ca "Nasterea Domnului", "Sfintii Evanghelisti", "Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil", si broderia sculptata, reprezentand prooroci din Vechiul Testament care proorocesc despre Preasfanta Fecioara, ce incadreaza icoana Maicii Domnului, toate fiind sculptate in lemn de par, ca si iconostasul cu "Invierea Domnului", in lemn de chiparos, si "Cei doisprezece Apostoli" - medalioane aplicate din lemn de tisa - sunt lucrari de inalta realizare artistica.

Mai pot fi amintite: Crucea, cu admirabilul ei suport sculptat in lemn de tei; analogul cu Sfantul Gheorghe in medalion, din lemn de stejar; stranile pentru cantareti si scaunul arhieresc.

Ceea ce ridica si mai mult valoarea artistica a paraclisului este, fara indoiala, pictura in ulei din interior, opera calugarului Irineu Protenco. Pictura paraclisului se caracterizeaza, in general, printr-un puternic realism portretistic, o mare finete si precizie a liniilor si o admirabila nuanzare a culorilor, care dovedesc bogata paleta de expresie a pictorului.

Manastirea Sihastria - Catedrala "Sfanta Teodora de la Sihla"

Dupa anul 1947, Sihastria, dintr-un mic schit pustnicesc, a devenit o manastire misionara, cautata de multi pelerini. Insa mai ales dupa anul 1989, cand obstea a sporit mult numeric, ajungand in anul 1994 la aproape 140 de parinti si frati, iar credinciosii insetati dupa cuvantul lui Dumnezeu vin in numar foarte mare la manastire, s-a simtit mai mult nevoia construirii unei biserici mai mari.

Astfel a prins viata o dorinta mai veche a parintelui staret, arhim. Victorin Oanele, ce astepta doar vremuri mai prielnice pentru realizarea unei biserici mari, incapatoare.

Constructia a inaintat foarte repede, caci obstea s-a jertfit pe cat ii statea in putinta, sutele si miile de credinciosi veniti in pelerinaj la manastire au daruit fiecare ce si cat putea si nu putini oameni inimosi, cu posibilitati financiare, au contribuit cu materiale si bani. Ca ocrotitoare a noii biserici a fost aleasa Sfanta Teodora de la Sihla, mai intai pentru faptul ca sfanta, fiind nou canonizata, in anul 1992, nu avea o biserica inchinata ei, iar apoi din dorinta de a aduce aici sfintele sale moaste care se afla acum la Kiev - Ucraina. In anul 1999 s-a finalizat constructia bisericii, iar in anul 2004 s-a terminat pictura interioara, in fresca, ramanand de pictat numai firidele dimprejurul bisericii. Pictorii fac parte din obstea Manastirii Sihastria, fiind condusi de P.C. arhim. Vartolomeu Florea, pictor bisericesc, ucenic al arhim. Sofian Boghiu, cel ce a realizat si devizul iconografic al bisericii. Biserica este construita in plan triconc, cu o turla pe naos si incadrata in partea dinspre apus de doua turnuri laterale. Este impartita in nartex, pridvor, pronaos, naos si altar, avand lungimea in exterior de 42 metri, latimea la abside de 22 metri si inaltimea pe axul turlei de 36 metri. Constructia este realizata din caramida pe cadre de beton armat, avand si un mare demisol, de dimensiunile bisericii. Intrarea in biserica se face prin partea de vest, in nartex, pe a carui fatada sunt sapte firide pictate in mozaic. Accesul in pridvorul bisericii se face printr-o usa masiva metalica, cu ornamente de bronz incastrate. Pridvorul este incadrat de doua turnuri, deasupra lui fiind cafasul sub care se gasesc doua usi: una spre sud, care duce la scara spre cafas, si una spre nord, spre pangarul bisericii.

Pronaosul are trei nave, una centrala si doua laterale, mai inguste, inscise de opt coloane, din care doua sunt angajate in zid. La demisolul bisericii se afla un paraclis avand hramul "Sfantul Mucenic Victorin" si "Toti Sfintii Romani" care s-a sfintit in dimineata zilei de 7 august 2001 de catre I.P.S. Mitropolit Daniel si P.S. Casian, Episcopul Dunarii de Jos. In partea stanga a demisolului se afla o racla de lemn sculptat, unde se gasesc particile din Sfintele moaste ale mai multor sfinti: o particica din lemnul Sfintei Cruci, ale Sfantul Apostol Andrei, Sfantul Ierarh Nicolae, Sfantul Ierarh Spiridon, Sfantul Mucenic Haralambie, Sfantul Ignatie Teoforul, Sfantul Mare

Mucenic Gheorghe, Sfantul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, Sfantul Mare Mucenic Pantelimon, Sfantul Mucenic Lavrentie, Sfantul Varnava, Sfantul Mucenic Ioan Rusul, Sfantul Procopie, Sfantul Mucenic Marina, Sfantul Elefterie, Sfantul Andrei, Sfanta Mucenita Paraschevi, Sfinti Parinti din Lavra Sfantul Sava, Sfintii Cuviosi Mucenici din Muntele Sinai, Sfantul Cuvios Arsenie, Sfantul Mucenic Panaghiot, Sfantul Cuvios Daniil, Sfantul Martin de Tours, Sfintii Cuviosi Paisie, Natan si Sila, Sfantul Cuvios Mucenic Daniel, sfinti de la Pecerska - Sfintii Damian, Ioan si Nicolae, Sfintii Prunci ucisi de Irod, de la cuviosii din Lavra Sfantul Teodosie, unul din Sfintii Mucenic Prov, Tarah si Andronic si particele de la diferiti sfinti necunoscuti.

In paraclisul de la demisol se savarseste slujba Sfantul Maslu in fiecare joi noapte spre vineri.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Secu

Manastirea Secu este una dintre vechile vetre monahale ortodoxe din judetul Neamt. Aflata intre localitatile nemtene Vanatori si Pipirig, manastirea a fost construita in anul 1602, de catre marele vornic Nestor Ureche, tatal marelui cronicar Grigore Ureche, pe locul unei mici sihastrii, numita atunci "Schitul lui Zosima", asezamant intemeiat in anul 1564.

Manastirea Secu - scurt istoric

Manastirea Secu este o vatra monahala de intensa traire duhovniceasca, a carei vechime se ridica la aproape cinci sute de ani. In jurul anului 1500, pe domeniul feudal al Cetatii Neamt, pe valea paraului Secu, se aseaza un grup de sihastri care vor intemeia mai apoi, in anul 1530, sub conducerea ieroschimonahului Zosima, calugar de la Manastirea Neamt, schitul cu acelasi nume, "Schitul lui Zosima". Domnitorul Petru Rares (1527-1546) a cladit biserica Schitului Zosima pe locul actualei biserici a cimitirului manastirii. Schitul a fost ingradit cu zid de piatra in anul 1550, de catre doamna Elena, sotia voievodului, si de fiii sai. Din acest zid se mai pastreaza astazi o mica parte, la intrarea in manastire, in dreptul actualei biserici a cimitirului, unde, in urma cu cinci secole, fusese poarta de intrare in schit si clopotnita acestuia. Acelasi domnitor, anume Petru Rares, in prima lui domnie, a intarit stapanirea asupra pamanturilor ce apartineau mosiei Cetatii Neamt, daruindu-le calugarilor de pe valea paraului Secu. Episcopul Melchisedec Stefanescu, vorbind despre inceputurile Manastirii Secu, aminteste ca pana in anul 1910, pe zidul clopotnitei din manastire, in nisa unde se afla acum o fresca cu Sfantul Ioan Botezatorul, se gasea pisania originala de la biserica construita de voievodul Petru Rares, pisanie care s-a deteriorat, din cauza asprimii vremurilor.

În vremea voievozilor Alexandru Lapusneanu (1552-1561; 1564-1568), Petru Schiopu (1574-1579; 1581-1591) și Aron Tiranul (1591-1595), schitul lui Zosima mai primește câteva dăni spre folosință și întreținerea călugărilor sihastri din aceste locuri. Astfel, spre sfârșitul secolului al XVI-lea, schitul lui Zosima cunoaște o dezvoltare deosebită, mai ales din punct de vedere economic. În secolul al XVII-lea, Nestor Ureche, vornicul Țării de Jos, tatăl cunoscutului cronicar Grigore Ureche, împreună cu soția sa Mitrofana, ctitoresc mănăstirea de piatră, în forma de cetate dreptunghiulară, cu biserica mare în mijlocul zidurilor, careia îi așază drept hram "Taierea capului Sfântului Ioan Botezătorul", sărbătorit în fiecare an, la data de 29 august. Nestor Ureche ajunsese în rândurile celor dintâi boieri ai Moldovei, sub domnia lui Ieremia Movila, prin bogăția casei sale, către care se îndreptau veniturile a peste șaptezeci de sate, dar și prin istețimea minții. El avea demnitatea de "mare vornic", fiind judecătorul principal al țării și "mai marele curții domnești". Marele boier a înzestrat această ctitorie cu odoare, cărți și moșii, așa cum erau înzestrate toate mănăstirile domnești în vremea voievodului Ieremia Movila. Pe atunci în scaunul Mitropoliei Moldovei era Gheorghe Movila, fratele voievodului, egumen la Mănăstirea Secu fiind ieroschimonahul Dosoftei. Pisania originală, așezată pe peretele de sud al bisericii mari, scrisă în limba slavonă, marturiseste următoarele: "Cu vrerea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu savarsirea Sfântului Duh, cu rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și cu ale Sfântului Ioan Înaintemergătorului și cu ale tuturor sfinților, cu bunăvoința și îngăduința dreptcredinciosului domnului nostru Io Ieremia Movila Voievod, cu mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovei și a de Dumnezeu daruitilor săi fii Io Constantin și Alexandru Voievod și cu a celuilalt frate al său Simeon Movila Voievod și a copiilor săi; și cu binecuvântarea fratelui domniei lor Preasfintitului Gheorghe Moghila, Mitropolitul Sucevei, cu bună ravnă dumnezeiască și cu adevărată avere de la Dumnezeu daruită a adevăraților ctitori... .. sau făcut acest locas dumnezeiesc și sau zidit spre lauda lui Dumnezeu celui Înalt, în numele Sfântului Slavitei Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului lui Hristos Ioan și a cinstitei lui taieri, de smeritul și mult gresitul și nevrednicul rob al Stăpanului Hristos, Nestor Ureche, Marele Vornic al Țării de Jos și de Doamna lui Mitrofana și de copiii lui: Vasile și Grigore și de alții de Dumnezeu daruiti copii ai lor. Sfinților părinți petrecători din acest sfânt locas ca să vă rugați lui Dumnezeu pentru noi mult gresitii robi ai lui Dumnezeu, Nestor Ureche și soția sa Mitrofana și pentru tot neamul lor și pentru iertarea păcatelor lor în vecii vecilor. Amin. Și sau început a se zidi la anul 7110 (1602), iunie 7, și s-a isprăvit în același an, octombrie 5." Icoana Maicii Domnului numită "Cipriota", o icoană îndeobște cunoscută ca făcătoare de minuni, este așezată în biserica cea mare din Mănăstirea Secu, alături de o altă nepretuită comoară, Moastele Sfântului Ierarh Varlaam al Moldovei. Icoana Maicii Domnului Întrupătoarea - Hodighitira, cunoscută și sub denumirea de "Cipriota" a fost daruită de către domnitorul Vasile Lupu renumitului carturar al vremii, Sfântului mitropolit Varlaam al Moldovei, ca semn de prețuire deosebită, în anul 1647. Numele icoanei se trage de la faptul că icoana este adusă de domnitor din Insula Cipru, unde este posibil să fi fost pictată între anii 1541-1546.

Între anii 1647-1718, icoana Maicii Domnului a stat în Biserica Sfântul Nicolae din Cetatea Neamtului, supusă canonic, din anul 1646, de către același domnitor, Mănăstirii Secu. Deoarece în anul 1718 Cetatea Neamtului a fost distrusă din ordinul turcilor, în vremea domnitorului Mihail Racovița, obiectele mai importante ale Bisericii Sfântul Nicolae au fost aduse la Mănăstirea Secu, printre ele aflându-se și Icoana Maicii Domnului Cipriota. Icoana Maicii Domnului a fost așezată în biserica Schitului Sfântul Nifon, unde a stat până în anul 1758, când aceasta este adusă în biserica cimitirului mănăstirii. Mult mai târziu, abia în anul 1876, icoana va fi așezată în biserica cea mare, unde se află și în prezent. La data de 20 iulie 1879, icoana Maicii Domnului Cipriota a fost

imbracata in argint de catre boierul Nicolae Albu si sotia sa Maria, din Piatra Neamt. Tot in aceasta perioada, icoana va primi si o strana de lemn, in care ea se afla asezata si astazi, lucrata din fier si lemn bogat ornamentat, in stil baroc. Mitropolitul Varlaam a pastorit Mitropolia Moldovei intre anii 1632-1653, in timpul domnitorilor Alexandru Ilias, Miron Barnovschi, Moise Movila si Vasile Lupu. Mitropolitul cu viata sfanta a fost inmormantat in zidul de miazazi al bisericii Manastirii Secu. Pentru ravna sa in apararea dreptei credinte si pentru vietuirea sa, la propunerea Sinodului mitropolitan al Mitropoliei Moldovei si Bucovinei, in data de 12 februarie 2007, Sfantul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romane a inscris in randul sfinților din calendar pe invatatul Mitropolit Varlaam al Moldovei, cu zi de pomenire la 30 august. Sfintele sale Moaste sunt pastrate in biserica cea mare a Manastirii Secu, in pridvor.

**IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73**

Manastirea Neamt

Manastirea Neamt este asezata la o distanta de 12 kilometri nord-vest fata de Cetatea Neamtului, pe valea rausorului Nemtisor. Manastirea Neamt mai este numita si "Ierusalimul ortodoxiei romane". Izvoare istorice, care sa determine cu exactitate timpul si imprejurarile in care ea a luat fiinta nu exista. Traditii locale puternice, in mai multe versiuni, dovedesc existenta manastirii la sfarsitul celui de-al XIV-lea secol. O inscriptie de pe un clopot din veacul al XIX-lea spune: "Acest clopot s-au varsat din materialul clopotului facut la 1393 de domnul Stefan cel Dintai si care s-au topit la arderea manastirii Neamt 1862 noiembrie 20". In traditia locala, inregistrata si de cronicari, se pomeneste insa de niste calugari care ar fi venit de prin partile Dunarii - unii spun ca acesti calugari ar fi fost discipolii lui Nicodim, organizatorul vietii manastiresti in Tara Romaneasca - si ar fi intemeiat un schit chiar cu un veac mai inainte. Acesti ucenici au ridicat aici o biserica din lemn, numita de istorici "Biserica alba", pe locul de azi al bisericii "Bogoslovul" din cimitirul manastirii, construita mult mai tarziu, in anul 1835. Primul document scris ce ni s-a pastrat despre manastirea Neamt, este actul din 7 ianuarie 1407, din vremea lui Alexandru cel Bun, dat de acel "Vladica Iosif", ruda apropiata a lui Petru Musat, ajuns primul mitropolit al Moldovei. Acest act arata ca la data pomenita, manastirea Neamt era inzestrata cu doua sate daruite de catre Petru Musat, doua mori, doua vii si mai avea si carti, odajdii si vase. Faptul acesta vine sa confirme existenta ei cu un personal destul de numeros inca la acea data. Tot Petru Musat a zidit si prima biserica din piatra, pe locul unde se gasea pana nu demult biserica Sfantul Gheorghe. Dupa cutremurul din 1471, ctitoria lui fiind zdruncinata din temelii, Sfantul Stefan cel Mare va inalta o noua biserica, alaturi de cea veche si care va fi sfintita cu alai mare dupa izbanda de la Codrii Cosminului. Gramaticul Dimitrie insemna in 1512 randurile de mai jos: "In acea vreme a venit si Albert, craiul Iesec, cu multa putere, si mult a sapat la cetatea Sucevei si n-a putut lua cetatea si s-a intors in desert. Iar Stefan Voevod a mers asupra-i cu putere cu oastea sa si

I-a batut la Cozmin, in anul 1497 iar al domniei Sale anul 40 curgator luna lui octombrie 26, joi in ziua de Sfantul Dumitru. Si apoi s-a intors din razboi si a sfintit biserica aceasta in acelasi an, luna lui noiembrie, in 14." Manastirea a devenit unul din cei mai mari proprietari feudali, ceea ce i-a permis sa participe la viata politica a Moldovei. In 1428, cand Alexandru subordoneaza unei manastiri 50 de biserici din diferite sate, dispunea "ca nici un mitropolit, nici slugile lui, nici dregatorii lui, sa nu se amestece ".Sfantul Stefan cel Mare va avea o deosebita grija pentru manastire, intarindu-i privilegiile acordate de domnitorii de dinaintea lui, inzestrand-o cu un clopot in 1485, cu un panaghiar in 1502 s.a. Din constructiile de atunci n-au ajuns pana la noi decat biserica lui Stefan cel Mare si partea inferioara a turnului clopotnita, zidit de Alexandru cel Bun. Cel dintai domnitor moldovean care, cum atesta documentele, a daruit Manastirii Neamt sate si mosii este Petru Musat. Acesta a zidit Cetatea Neamt, a integrat-o definitiv in sistemul de aparare al tarii si, potrivit unei traditii puternice, tot el ar fi cladit la Manastirea Neamt, pe locul vechiului schit de lemn, o biserica de piatra, care a fost inconjurata de urmasii sai in scaunul Moldovei cu chilii calugaresti, diferite cladiri, turnuri si ziduri de aparare. Pe latura dinspre vest a patrilaterului - incinta, la mijloc, strajuieste turnul clopotnita, strabatut la baza de gangul boltit al intrarii. Partea inferioara a turnului clopotnita este zidita, probabil, pe vremea Domnitorului Alexandru cel Bun (1400-1432), iar cele doua parti superioare, mai tarziu. O parte din bolta semicilindrica a gangului - aceea dinspre rasarit - este acoperita cu picturi reprezentand scene inspirate din vechiul roman popular "Varlaam si Ioasaf". Cladirile incintei, asa cum se prezinta ele astazi, dateaza din veacurile XVIII-XIX. Diferite insemnari, din care unele pe piatra, arata ca inainte de veacul al XVIII-lea au existat alte cladiri: o trapeza si o bucatarie zidite de Alexandru Cornea - 1540, o clisiarnita zidita de Ilias (1546-1551), chilii si turnuri, inaltate de diferiti domnitori si ierarhi moldoveni, care din cauza unor incendii, unor pradaciuni si unor intamplari dureroase s-au ruinat.

In anii 1958-1961, a fost reconstruita, intre chiliile de pe latura de est, biserica Sfantul Gheorghe. Acest lacas fusese zidit, la inceputul veacului al XIX-lea, pe locul unde altadata Petru Musat inaltase cea dintai biserica din piatra. Deoarece biserica din veacul al XIX-lea stirbea maretia si frumusetea ctitoriei lui Stefan cel Mare, s-a hotarat reconstruirea ei in mijlocul laturei de est a incintei manastiresti. Vechile temelii ale bisericii Sfantul Gheorghe, ca si cele ale altor vechi cladiri din incinta, sunt marcate prin linii de piatra. In jumatatea dinspre nord a curtii interioare, domina maiestuos monumentala biserica Inaltarea Domnului. Imprejurari si fapte necunoscute - un cutremur, poate cel din 1471, un incendiu sau un atac vrajmas - subrezisera grav cel dintai locas de piatra din Manastirea Neamt, zidit de Petru Musat. Slavitul Voievod Stefan, de numele caruia sunt legate atat de multe biserici si manastiri, atat de mari infaptuiri, nu putea trece cu vederea cea mai importanta manastire din Moldova. De aceea in ultimul deceniu al veacului al XV-lea, el a zidit locasul care prin planul si liniile sale maiestrit proportionate, ca si prin bogata si variata decoratie a fatadelor, uimeste pe privitor. "Pisania", in limba slavona, fixata pe fatada de miazazi a pronaosului, este deplin concludenta cu privire la ctitorul bisericii si la timpul cand a fost ea zidita: "Doamne Iisuse Hristoase, primeste acest hram, care s-a zidit cu ajutorul Tau intru slava sfintei si slavitei de la pamant la cer inaltare a Ta si Tu stapane acopere-ne cu mila Ta de acum si pana in veac. Io Stefan Voievod a binevoit si a inceput si a zidit acest hram pentru rugaciunea sa si a Doamnei sale Maria si a fiului sau Bogdan si a celorlalti fii ai sai si s-a sfarsit an anul 7005 iar al domniei sale anul patruzeci si cel dintai curgator luna lui noiembrie in 14". Intre celelalte ctitorii ale marelui Stefan, biserica

Înălțarea Domnului de la Mănăstirea Neamț este cel mai interesant și mai reprezentativ monument al arhitecturii vremii, atât ca plan și structură interioară, cât și ca mod de decorare a fatadelor. Planul trilobat al unor biserici de pe vremea domnitorului este marit însă și îmbogățit prin adăugarea unor încăperi noi: pridvorul amplasat în fața intrării dinspre vest și grobnita sau încăperea mormintelor între pronaos și naos. Arhitectura și bogata plastică decorativă exterioară adaugă monumentului o mare importanță. Un soclu, cu două largiri succesive formează postamentul puternic din blocuri mari din piatră de talie, deasupra cărui se înalță pereții zidiți până la două treimi din înălțime cu bolovani de râu și piatră mai maruntă. De la acest nivel până la cornișa de piatră de sub streșină, paramentul este lucrat în zidărie de cărămidă. Pe porțiunea aceasta a paramentului sunt două rânduri de ocnite - cele de jos, mai mari, iar cele de sus, mai mici - deasupra cărora se desfășoară o bogată friză de ceramică smaltuită, compusă din discuri, romburi și triunghiuri împodobite cu motive vegetale și geometrice. La elementele de policromie ale fatadelor se adaugă braiele și pilaștri de cărămidă smaltuită dispuse în câmpul zidăriei, atât în frize care înconjoară monumentul cât și în forma de colonete, precum și picturile în frescă ce se mai păstrează în unele ocnite. Fatadele absidelor, în partea lor inferioară, sunt decorate cu firide alungite până la soclu.

Cunoscutele contraforturi ale arhitecturii moldovenesti sunt orânduite simetric în jurul monumentului: două dispuse în unghiurile vestice și câte unul de o parte și de alta în dreptul arcului median al pronaosului, în dreptul încăperii mormintelor și în dreptul proscomidiarului și diaconicului și, în sfârșit, unul mic în axul absidei răsăritene.

Ferestrele prin care patrunde lumina în camera mormintelor, naos și altarul bisericii, în decursul timpului, au fost largite și marite, dar cu prilejul lucrărilor de restaurare din 1958-1961 li s-a dat forma originală. Turla, de formă octogonală, cu patru ferestre și patru contraforturi, se înalță pe două baze suprapuse, prima cu opt laturi iar a doua de formă stelată cu opt varfuri. Atât bazele cât și fatadele turlei sunt decorate cu ocnite, firide, discuri și cărămizi smaltuite. În a doua jumătate a secolului al XVI-lea, sau mai târziu, a fost adăugat lângă altar, spre miazăzi, un vesmântar, care în ansamblul planului clădirii înscrie o notă discordantă, dar fiind interesant din punct de vedere arhitectural, cu prilejul ultimelor lucrări de restaurare, a fost menținut. Acoperișul, care în decursul timpului a suferit destule modificări, a fost restaurat pe corpuri separate în timpul lucrărilor din 1953-1961. În pridvorul bisericii se patrunde prin două uși dispuse față în față pe laturile de sud și nord ale acestei încăperi. Cadrele simple ale acestor uși se încheie la partea superioară prin arcuri în acoladă. Cele cinci ferestre - trei spre vest și câte una pe laturile de sud și nord - au încadrăminte de factură gotică. Această încăpere este acoperită de o calotă semisferică sprijinită pe arcuri oblice caracteristice arhitecturii moldovenesti. Trecerea în pronaos se face printr-un mare portal la care se disting torurile încheiate în arc frânt. Spre deosebire de pridvor, pronaosul este suprainălțat și înscrie în planul clădirii un dreptunghi. Deasupra este boltit cu două calote despartite printr-un arc median. Pentru micșorarea diametrului fiecărei calote, meșterii s-au oprit la o formulă ingenioasă: două rânduri de arcuri oblice suprapuse.

În cele patru unghiuri ale încăperii cum și la mijlocul peretilor laterali se înalță câte un pilăstru încadrat în zidărie, format dintr-un manunchi de colonete subțiri așezate pe un soclu înalt și terminate la nivelul nasterii arcurilor boltii cu câte un capitel de profile gotice. Pronaosul și încăperea mormintelor sunt despartite printr-un perete cu o deschidere de trecere încadrată de baghete încrucisate și muluri gotice săpate adânc în piatră. Până la începutul veacului al XIX-lea, încăperea mormintelor era separată de naos printr-un perete, după suprimarea acestuia a fost construit un arc dublu. Naosul prelungit în forma unui dreptunghi largit prin absidele laterale semicirculare este încoronat de turlă clădită pe două randuri de arcuri oblice. Biserica este terminată spre răsărit cu absida altarului de formă semicirculară, despartită de naos prin catapeteasma sculptată și aurită la începutul veacului al XIX-lea în stil baroc. Spre nord și sud sunt înscrise în grosimea zidului proscomidiarul și diaconicul care printr-o ușă este legat de clădirea adăugată a vesmântarului. În biserică înălțarea Domnului din Mănăstirea Neamț și în preajma ei sunt mai multe morminte, astfel, în pridvor se găsesc: lespeda funerară a Mitropolitului Teoctist al II-lea care a sfințit biserică în anul 1497, și lespeda lui Micota, parcalab de Neamț, care a murit în anul 1495; tot în această încăpere se află mormântul Mitropolitului Calinic Miclescu - în același mormânt s-ar afla și osemintele Mitropolitului Sofronie Miclescu - și a unor episcopi și stareți. În pronaos se află mormântul Episcopului Pavel al Romanului (+1632) și ale unor schimonahi, iar în încăperea mormintelor, mormântul lui Ștefan Voievod fiul lui Alexandru cel Bun (+1447) și al vestitului stareț Paisie Velicovschi (1794). Peste tot, fațadele impunătoare ale bisericii înălțarea Domnului sunt bogat decorate cu motive de arhitectură. În arcadele ocnitelor se mai păstrează unele picturi. În interior, încă de timpuriu, s-au executat picturi. Cele din absida principală, naos și încăperea mormintelor au fost executate în ultimii ani ai domniei lui Ștefan cel Mare sau pe vremea lui Bogdan al III-lea, iar cele din pronaos și pridvor pe vremea lui Petru Rareș. Picturile, în general, sunt orânduite potrivit vechilor erminii ale Bisericii Ortodoxe.

Doi pictori din Suceava - Vasilache Chitascu și Vasili Eliman - au executat, în anul 1830, o reparație generală a picturii. Ei au refăcut unele scene vechi, deteriorate, și le-au întărit pe celelalte culoare peste culoare. După incendiul din anul 1862 care a cauzat înnegrirea picturilor, s-au făcut unele încercări pentru curățirea lor, dar această acțiune n-a dus la rezultatele dorite. Încă de la finele veacului al XIV-lea, între zidurile mănăstirii, există o școală de caligrafi și miniaturisti în cadrul căreia se copiau și împodobeau cărți bisericești pentru mănăstiri și biserici din târguri și sate. În prima jumătate a veacului al XV-lea, activitatea de manuscris caligrafic și decorare artistică a textelor bisericești a fost dominată de vestitul monah Gavriil Uric, iar în a doua jumătate a aceluiași veac de Teodor Marisescu, Ghervasie Ioanichie, Nicodim, Palade ș.a., de bună seamă, ucenicii lui Gavriil Uric. Documente neîndoelnice atestă că la Mănăstirea Neamț s-au prelucrat metale prețioase făcându-se obiecte de cult; tot aici s-au format pictori, sculptori în lemn și sculptori în piatră. Între obiectele cu valoare istorică și artistică din colecția mănăstirii, mai importante sunt următoarele: Icoana Maicii Domnului primită în dar, potrivit tradiției, de Domnitorul Alexandru cel Bun de la împăratul bizantin Ioan al VIII-lea Paleologul. Catapeteasma care, pe vremuri, a aparținut paraclisului din Cetatea Neamț, câteva icoane din veacurile XVII-XVIII, câteva icoane executate de N. Grigorescu, un vas pentru aghiazmă din 1775, un Panaghier din 1750, o Nebedernita din anul 1665, un Epitrahil din veacul al XVIII-lea, un Omofor care a aparținut Episcopului Pahomie al Romanului (1706-1714), o Presă tipografică din veacul al XVIII-lea, două prese tipografice din metal din veacul al XIX-lea, numeroase Xilogravuri și diferite piese tipografice. În decursul timpului, la Biserica înălțarea Domnului din Mănăstirea Neamț și la întregul complex mănăstiresc, s-au săvârșit diferite modificări și s-au făcut unele adăugiri.

Peretele care separa incaperea mormintelor de naos a fost indepartat la inceputul veacului al XIX-lea; ancadramentele originare ale ferestrelor naosului, gropnitei si altarului, in cea mai mare parte, au fost inlaturate; acoperisul din veacul al XV-lea a fost modificat; deasupra bisericii s-au mai construit inca doua turle de lemn; spre vest a fost adaugat un fronton; fatada a fost acoperita, in intregime, cu tencuieli; cladirile inconjuratoare au fost refacute. Calugarii din Sfanta Manastire Neamt vietuiesc, astazi, ca dintotdeauna, potrivit cu pravila lor. Cu ajutorul Bunului Dumnezeu si Maicii Domnului, ei pastreaza cu grija si pretuire biserica lui Stefan cel Mare, impunatoare prin maretia si frumusetea ei, precum si obiectele de cult de mare valoare istorica si artistica. Oricine trece pe la Sfanta Manastire Neamt, pe la sfintele moaste, pe la o slujba la ceas de seara, va duce cu el multumire, liniste si bucurie, caci acolo unde Dumnezeu si oamenii si-au dat mana, faurind aceasta minunata constructie, sufletul se linisteste.

**IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73**

Manastirea Durau

Manastirea Durau este situata in statiunea balneo-climaterica Durau, in estul muntilor Ceahlau, la o distanta de 5 kilometri fata de cascada Duruitoarea, de la care, dupa traditie, si-ar fi luat numele. Prin asezarea ei atat de izolata si prin pozitia naturala pe care o ocupa in Moldova, manastirea Durau a fost multa vreme cea mai ravnita asezare isihasta de sub Ceahlau. Biserica actuala s-a ridicat in locul unui vechi schit de maici, existent aici inca de la inceputul veacului al XVII-lea. In anul 1802 aceasta asezare monahala a fost transformata, la sugestia si cu ajutorul Mitropolitului Veniamin Costachi al Moldovei, in schit de calugari.

Un Pomelnic de la Durau mentioneaza la anul 1822 ca schitul de la poalele Ceahlaului se afla sub ascultarea "manastirii cea de piatra din vale". In 1830 egumenia Schitului Hangu este arendata protosinghelului Gavril pe timp de 10 ani iar una dintre clauzele contractuale prevedea si construirea unei noi biserici la Durau. Constructia bisericii actuale, cu hramul Buna Vestire, a inceput in anul 1830, pe cheltuiala unor negustori instariti din targul Piatra si se incheie in 1835, dupa cum putem citi pe inscriptia din pridvor: "Biserica Buna Vestire a Prea Sfintei Nascatoare de Dumnezeu, zidita in zilele preainaltatului Domn Mihail Grigore Sturdza Voievod, cu bagoslovirea Preasfintitului Mitropolit Veniamin, cu ajutorul domnilor ce i-au nastavit Duhul Sfant, prin osardia cuviosiei sale parintelui Ghervasie si a neguratorilor dumnealor frati Gheorghe si Ioan Prosie si Vasile Iliovici - 1835." In cea de-a doua jumatate a secolului al XIX-lea si la inceputul veacului urmator s-au construit in jurul bisericii mai multe case calugaresti, marea majoritate a acestora fiind demolate, dupa 1970, cu prilejul construirii Statiunii climaterice Durau. Ridicarea schitului la rang de manastire se datoreaza lui Gheorghe Panu - cunoscut om politic, jurist si gazetar - cu un important ajutor financiar primit din partea statului in vremea ministrului Spiru Haret,

precum si repararea bisericii mari, zidirea clopotnitei, a bisericii din cimitir si a caselor de oaspeti, in vremea staretului Teofan. In anul 1959, manastirea este desfiintata si devine biserica de mir. Dupa anul 1989 se reînfiinteaza ca schit pentru calugari, iar din martie 1991 devine manastire pentru maici, fiind adusa o obste de 20 de maici de la Manastirea Varatec. Biserica este zidita din piatra si caramida si din punct de vedere arhitectonic imbrina unele elemente traditional-moldovenesti cu altele mai noi, imprumutate chiar de la constructii monumentale laice. Planul bisericii este cel obisnuit, in forma de cruce, cu doua abside laterale usor pronuntate si o a treia la altar, in prelungirea carora se afla corpul navei divizat in naos, pronaos si pridvor. Catapeteasma este sculptata in lemn de tei aurit si pictata la Constantinopol in anul 1835. Naosul, cu absidele largi si profunde, se delimiteaza de pronaos prin doi stalpi laterali cuprinsi in ziduri, ei sustinand arcada, care la randul ei sustine bolta. Este luminat de o fereastră la sud si alta la nord, ca si pronaosul. Pridvorul de zid, inchis si pictat, este luminat de doua ferestre asezate la vest. Din pridvor se intra in pronaos printr-o usa masiva din lemn, intarita metalic in interior. Exista si un al doilea pridvor (adaugat mai tarziu), din lemn, inchis cu geamuri, avand intrarea prin nord. Biserica are trei turle oarbe, in forma octogonala, cate una pe altar, pronaos si pridvorul de zid. Fatadele sunt compartimentate in panouri cu ajutorul pilastrilor ce sustin un antablament cu un profil zimtat sub streasina. Fatada dinspre apus este tratata in stil neoclasic: un fronton cu sase firide de dimensiuni variabile se sprijina pe coloane angajate, grupate cate doua. Sus, in firidele frontonului s-au zugravit - probabil dupa 1835 - icoane al fresco, iar zona centrala a fatadei este acoperita de o superba usa sculptata in lemn de stejar, care constituie o adevarata podoaba a edificiului. Pridvorul bisericii a fost pictat in 1835 de pictori amatori. Pronaosul, naosul si altarul au ramas nepictate pana in 1935, cand, prin stradania doctorului Paul Gotcu si cu sprijinul credinciosilor, interiorul va fi impodobit cu pictura in ceara, executata de studenti si absolventi ai Academiei de Arte Frumoase din Iasi - printre ei si Corneliu Baba - calauziti de dascalul lor, Nicolae Tonitza. Sub indrumarea maestrului, pictorii umanizeaza foarte mult personajele, conferindu-le si cate ceva din specificul popular romanesc. In dreapta este ilustrata Nasterea Mantuitorului, in care se observa la Pruncul Iisus ochii de copil specifici picturii lui Tonitza. In partea stanga este pictat Ceahlaul, Athosul romanesc. Pastorii sunt infatisati in costumele populare ale taranilor moldoveni. Pe bolta se afla pictat Hristos Pantocrator - Dreptul Judecator - inconjurat de cei patru evanghelisti: Matei, Marcu, Luca si Ioan. De remarcat este unicitatea vestimentului cu falduri bogate si faptul ca sistemul de lucru mentine prospetimea culorilor. Dupa terminarea picturii, in anul 1937, biserica s-a sfintit la data de 14 septembrie. Turnul-clopotnita, situat la 40 de metri nord de altar, este o constructie masiva din zid, de plan patrat, cu trei nivele. La primul etaj se afla paraclisul, unde s-a organizat o expozitie permanenta de arta religioasa, printre expozatele careia se afla si o frumoasa catapeteasma de biserica din secolul al XVIII-lea, lucrata in stil popular, cu usoare influente bizantine. Bolta clopotnitei este pictata in fresca la 1988 de Arhimandritul Varahiil Muraru. Clopotnita veche, la vest de manastire, este din lemn, datand din secolul al XVIII-lea. Casa Veniamin Costache si biserica sunt in prezent monumente istorice. La nord de biserica se afla doua cladiri din lemn si zid utilizate drept chilia, staretie, trapeza, bucatarie, camari de alimente etc. In anul 1992, in incinta manastirii Durau, s-a inceput constructia Centrului Cultural Spiritual Sfantul Daniil Sihastru, ctitorie a Mitropolitului Moldovei si Bucovinei, Daniil. Lucrarile au fost incheiate in anul 1996. In cladire este construit un paraclis, pictat in anul 1995, de Arhimandritul Vartolomeu Florea, de la manastirea Sihastria Neamt.

Slujba de sfințire a Centrului Cultural Spiritual a avut loc la 30 octombrie 1995, în prezența mai multor întâi statatori ai bisericilor ortodoxe surori, în frunte cu Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului.

Mentinam că Mănăstirea Durau a înființat două schituri: Schitul Sfânta Teodora de la Sihla, din comuna Ceahlău, având obște de maici, și Schitul Cuvioasa Parascheva, din comuna Borca, județul Neamț.

Frumoasă poziție a schitului singuratic de la poalele muntelui Ceahlău a atras și adăpostit numeroase personalități ale vieții politice, literare și cultural-artistice ca: Mitropolitul Veniamin Costache, Emil Garleanu, N. Gane, Alexandru Vlahuța, Barbu Delavrancea, Caragiale, Aurel Baesu, Mihail Sadoveanu, care au găsit aici în multe vacanțe liniștea sufletească.

**IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73**

Manastirea Pangarati

Manastirea Pangarati este una dintre cele mai vechi mănăstiri ortodoxe din județul Neamț. Acest asezământ de veche tradiție de pe valea Bistritei se află puțin mai la răsărit de Muntele Botosanu, pe malul stâng al paraului Pangarati. Locasul monahal își are începuturile în secolul al XV-lea, când pe aceste locuri trăiau calugari sihastri, dintre care cel mai renumit este Cuviosul Simeon, unul dintre sfetnicii Sfântului Ștefan cel Mare. Numele mănăstirii provine de la un oarecare calugar Pangratie, după marturia istoricului Nicolae Iorga, care marturiseste "se pare a fost un pustnic de demult, dând numele paraului din apropiere". Același istoric spune că termenul "pangarati" nu are "nici un amestec cu ideea de pangarire". În anul 1460, Cuviosul Simeon de la Pangarati a ridicat prima biserică din lemn, cu hramul Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, aceasta fiind incendiată însă de turci, în anul 1476. Se pare că în timpul expediției lui Mahomed al II-lea, din vara anului 1476, obștea monahală de la Pangarati a trecut prin momente de grea încercare. Probabil, un grup de turci răzlețit după pradă în această parte a dat foc bisericii, iar calugarii s-au ascuns în munți, trecând apoi în Transilvania unde au rămas până la încetarea războiului. Mai târziu, schitul este transformat în mănăstire, de voievodul Alexandru Lapusneanu, care zideste în locul bisericii din lemn o biserică din piatră, cu arhitectura unică, ce a rezistat până în zilele noastre. Biserica cea veche a mănăstirii din Pangarati a fost zidită deci din piatră, în anul 1560, de către evlaviosul domn Alexandru Lapusneanu, și s-a sfințit de către mitropolitul Grigorie al Sucevei, în anul 1560, după cum ne istoriseste pisania mănăstirii: "Cu bunavoirea lui Dumnezeu și cu sporirea Prea Sfântului Duh și cu ajutorul marelui mucenic Dimitrie Izvoratorul de Mir s-au zidit și s-au sfințit Sfânta Mănăstire întru numele Sfântului Mucenic și s-au sfințit de acesta Grigorie Mitropolit al Socevei, la leat 7068, din porunca lui Alexandru Voievod." Pornind de la o mică suprafață de teren atribuită de Alexandru Lapusneanu, Mănăstirea Pangarati va ajunge în mai puțin de un secol, prin dăni și cumpărături, unul dintre cei mai mari proprietari funciari de pe

valea Bistritei, rivalizand prin putere si bogatie cu toate manastirile invecinate si in primul rand cu Manastirea Bisericani. Asezarea monahala de la Pangarati va apare pentru prima oara sub denumirea care a consacrat-o intr-un document emis de cancelaria lui Petru Schiopul, la 9 iulie 1577. Din acea perioada a ramas faima iconarilor de la Pangarati, cateva dintre icoanele de o mare frumusetate putandu-se vedea si astazi la usile imparatesti ale iconostasului. Ele apartin marii scoli iconografice autohtone din epoca de varf a Moldovei medievale. In anul 1642, marele vistier Dumitru Soldan va construit turnul clopotnita. Alte innoiri s-au adaugat in secolul al XIX-lea, de catre egumenul Macarie, care a transformat tainita subsolului in biserica si a construit impunatorul corp de chilii din sud-vest, unde se afla staretia, trapeza si biblioteca. La inceputul secolului al XVIII-lea, Manastirea Pangarati constituia unul dintre putinele adaposturi sigure din Moldova, din moment ce episcopul Sava al Romanului a incercat sa ascunda tocmai aici odoarele eparhiei, in timpul domniei lui Mihai Racovita, cand catanele austriece invadasera tara. In anul 1850, staretul Varnava restaureaza manastirea si construieste noi cladiri. Traditia locului ii consemneaza printre cei mai renumiti egumeni pe Cuviosul Simeon si urmasul sau, Cuviosul Amfilofie, fiind cinstiti in zona ca sfinti. Racla cu moastele Cuviosului Simeon a fost dusa de Stefan cel Mare si Sfant in cetatea de Scaun a Sucevei. Dupa anul 1863, viata monahala slabeste tot mai mult in Manastirea Pangarati, dar sfintele slujbe si firul vietii duhovnicesti au continuat neintrerupt pana astazi. Manastirea, inchisa in anul 1960, se reactiveaza ca schit abia in anul 1990, iar dupa doi ani incep lucrarile de restaurare la acoperis, fatadele exterioare, ferestre si turnul clopotnitei. Pentru inceput, fondurile au fost asigurate de Manastirea Bistrita, de care a tinut Schitul Pangarati, pana sa primeasca statutul de manastire pe care il are azi. Biserica veche este o constructie masiva din piatra, care pare mare in exterior, dar este putin spatioasa in interior; sunt de fapt doua biserici suprapuse, cea de la subsol, inchinata initial Sfintilor Apostoli Petru si Pavel, are intrarea prin sud, cea de sus, inchinata Sfantului Mare Mucenic Dimitrie, hramul principal al manastirii, are intrarea prin partea nordica. Biserica de deasupra, in forma de cruce, nu are turla. Altarul este luminat de o fereastra la rasarit si alta la nord, in zona proscomidiarului. Catapeteasma din lemn este sculptata si pictata de staretul manastirii, in anul 1778. Naosul are absidele foarte inguste si putin adanci. Ferestrele sunt din lemn, mici, duble, cu grilaj metalic la exterior. Pridvorul este luminat de o fereastra dreptunghiulara la nord si alta la vest. Fatadele exterioare sunt simple, tencuite si varuite in alb pietros. In partea sudica sunt trei contraforturi masive, din piatra. La sase metri inspre nord de biserica se afla blocul care adaposteste staretia, trapeza, bucataria si camera de oaspeti. Incinta este imprejmuita la vest si est cu un zid din piatra la cinci metri inaltime. In afara incintei s-a renovat, dupa anul 1992, fostul palat pentru Staretie.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Dragomirna

Printre valoroasele monumente bisericesti si de arta religioasa, care atrag admiratia si pretuirea vizitatorilor din tara si de peste hotare, un loc de frunte il ocupa Manastirea Dragomirna, din nordul Moldovei, judetul Suceava.

Manastirea Dragomirna - un ansamblu monahal unic

Manastirea Dragomirna detine o biserica unica in Romania pentru proportiile sale neobisnuite. De departe este cea mai inalta si cea mai stramta biserica intemeiata vreodata. Peretii sai nu sunt pictati, dar sunt decorati cu gravuri din piatra. Aflata in nordul Moldovei, la 15 kilometri de Suceava, vestita ctitorie a marelui mitropolit si carturar Anastasie Crimca, se inalta aici de peste veacuri ca o marturie pentru zbuciumul trecutului moldovenesc, pentru iscusinta si dragostea de frumos a oamenilor de pe aceste meleaguri. Capela mica din cimitirul Dragomirna, chiar in afara peretilor, a fost construita in anul 1602 si este considerata modelul in miniatura al bisericii manastirii. In anul 1602, la initiativa Episcopului mitropolitan Anastasie Crimca, o capela mica a manastirii a fost dedicata Sfantului Ioan Evanghelistul si Profetilor Ilie si Enoch, construita nu departe de orasul Suceava. In cativa ani, capela a devenit prea mica, iar in 1609 Episcopul Crimca a construit o noua biserica, cu ajutorul marelui cancelar Luca Stroici. Biserica, dedicata Pogorarii Duhului Sfant, este incomparabil mai inalta, unica nu numai in Moldova, dar in toata Romania si chiar in toata lumea ortodoxa. Relatia dintre intinderea, latimea si inaltimea bisericii este in mare parte neobisnuita.

Inaltime de mai mult de 40 de metri pana la turla o face sa para foarte stramta. Biserica da impresia unei nave, vechiul simbol al Bisericii Crestine. Fatadele sunt construite din gresie galbena, dura. Stalpii si colturile sunt construite din piatra cioplita, formand siruri verticale, late si netede, mergand pana la acoperis. La jumatatea fatadelor, biserica este inconjurata de un brau rasucit, de influenta munteneasca. Cel mai spectaculos element este turla bisericii. Este sculptata in intregime cu motive florale si geometrice de origine caucaziana. De asemenea, este asezata pe trei baze, una patrata si doua stelate, acoperite cu decoratiuni. In anul 1627, printul Miron Barnovschi, ruda cu familia Movila, care a construit Manastirea Sucevita, a inceput sa construiasca cea mai puternica fortareata monahica din Moldova. Pana atunci, Dragomirna era vulnerabila.

O parte din noile cladiri monahale au fost transformate intr-un muzeu, unde sunt afisate obiecte pretioase si manuscrise. O pasarela inconjoara zidurile bisericii, iar privelistea de pe pasarela din dreptul peretelui estic demonstreaza caracterul special al Dragomirnei. Inaltimea si eleganta sunt accentuate, iar intreaga biserica pare sa pluteasca in aer. In afara turnului portii se afla blazonul moldovenesc, capul de bour, incadrat de un exagerat de intins brau impletit. Rozete gravate in piatra decoreaza bolta de la poarta pe ambele parti, iar in exterior, sub hainele de razboi, se afla o pictura murala, mare si moderna, cu Maica Domnului cu Sfintii Arhangheli. In interior, se afla doua picturi mai mici. Mai departe, se afla Mandilionul, chipul lui Iisus, imprimat pe un obiect de vestimentatie. Scena aceasta e deseori pictata pe usa naosului, pentru a reaminti oamenilor care pleaca din biserica cel mai important chip pe care trebuie sa si-l aminteasca. Plasarea de aici, la iesirea din manastire, serveste aceluiasi scop. Dedesubt, sunt prezentate imagini cu Ospitalitatea lui Avraam si trei ingeri simbolizand Sfanta Treime. Dincolo de frumusetea peisajului, de neobisnuitul locului, ceea ce produce o impresie de neuitat, este eleganta ciudata a monumentului, cu rigori geometrice de mare rafinament, cu o silueta unica prin proportiile si unitatea volumului, dintre toate celelalte monumente moldovenesti medievale.

Asezata intre blandele coline ale Bucovinei, la 12 kilometri spre miazanoapte fata de fosta resedinta a lui Stefan cel Mare si Sfânt si a mitropolitilor Moldovei, Manastirea Dragomirna se inalta ca un arbore in timp, intre ziduri de cetate.

Zidita parca pentru a infrunta inaltimile, in cautare de mai multa lumina in apropierea codrilor, umbrita de o perdea de brazi si oglindita maiestuos in apa lacului din apropiere, acest lacas de inchinare, prin vechimea sa, prin originalitatea stilului, prin eleganta si soliditatea formei, prin pitoresc, trezeste admiratia fiecarui vizitator, astfel ca in fata ei evlaviosul inchinator este tot atat de impresionat ca si istoricul si omul de arta. Probabil tocmai aceasta unicitate a monumentului a atras inca de timpuriu atentia specialistilor, care dupa epoca si imprejurari au enuntat judecati de valoare diferite, dar marcand intotdeauna profunda lui originalitate. Nicolae Iorga vorbea despre frumusetea fara pereche a Dragomirnei, despre maretia ei si despre impresia totala pe care o face asupra privitorilor.

Ansamblul monahal de la Dragomirna, construit la granita dintre doua veacuri, se situeaza la doua etape ale stilului moldovenesc. Complexul de arta medievala Manastirea Dragomirna, este compus din biserica mica sau a schitului, biserica mare, zidurile de aparare, vechea cladire a egumeniei, cele cinci turnuri, chiliile si paraclisul.

Manastirea Dragomirna - pasii lui Anastasie Crimca.. franturi de istorie

In anul 1587 apare mentionat in documente ca diacul Ilie, fiul lui Ioan Crimca, primeste de la Petru Schiopul mosia Dragomiresti. In acelasi an, Ilie Crimca se retrage la Manastirea Putna si este calugarit, purtand numele de Anastasie. Un an mai tarziu, Anastasie Crimca primeste titlul de arhimandrit si este numit egumen la Galata.

In anul 1600 Anastasie Crimca este ales episcop de Radauti. Doi ani mai tarziu, Anastasie Crimca sfiinteste biserica Schitului cu hramul Sfântului Ilie, Sfântul Enoh si Sfântul Ioan Evanghelistul. In anul 1607 Anastasie Crimca devine episcop de Roman, iar in urmatorul an este numit mitropolit al Moldovei. In anul 1609 Anastasie construieste si sfinteste biserica mare a Manastirii Dragomirna cu hramul Pogorarea Sfântului Duh. Anastasie Crimca daruieste Manastirii Dragomirna un Tetraevanghel cu miniaturi pe pergament. La data de 16 martie 1610, Anastasie Crimca daruieste Manastirii Dragomirna un Apostol - manuscris cu miniaturi pe pergament, care se afla astazi la Viena si pe care se afla scris Testamentul lui Crimca cu tripulul blestem de a nu fi inchinata manastirea altor manastiri din afara tarii. Dintre multele daruri oferite Manastirii Dragomirna de catre mitropolitul Anastasie Crimca, mai amintim doar cele doua Liturghiere din care unul este scris de diaconul Dumitrascu (oferite in anul 1610), si epitaful cu Adormirea Maicii Domnului (oferit manastirii la data de 8 iulie 1612).

La data de 1 iulie 1614, Anastasie Crimca daruieste Manastirii Dragomirna un alt Tetraevanghel, care pastreaza intre paginile lui mentiunea ca "e facut si daruit manastirii de catre Mitropolitul Anastasie Crimca spre pomenirea sa si a parintilor sai Ioan si Cristina In luna iunie a anului 1616, Anastasie Crimca daruieste Manastirii Dragomirna doua manuscrise cu miniaturi: un Liturghier si o Psaltire, ambele avand mentiunea ca au fost facute si daruite de ctitor. In anul 1617 Anastasie Crimca este inlocuit din scaunul de mitropolit, doi ani mai tarziu, in 1619, el construind in Suceava primul spital public.

Darurile lui Anastasie oferite manastirii continua : in 1624 daruieste manastirii o cruce sculptata in lemn de cedru, cu o frumoasa ferecatura in filigram de argint aurit, in 1626 daruieste un alt epitaf cu Punerea in Mormant a Mantuitorului.

In anul 1627, cu binecuvantarea lui Anastasie Crimca, domnitorul Miron Barnovschi construiește la Dragomirna zidurile și turnurile de apărare. Anul 1629 este cel în care Anastasie Crimca încetează din viață, fiind înmormântat în pronaosul bisericii mari a ctitoriei sale. În luna mai a anului 1653, manastirea este jefuită și arsă de cazacii lui Timus Hmelniczki. Potrivit unei însemnări de pe zidurile portalului, în ziua de 2 octombrie 1758, manastirea a fost jefuită de tătari. Pentru consolarea vietuitorilor manastire, Dumnezeu randuiește ca la data de 31 august 1763, la Manastirea Dragomirna să ajungă marele stareț Paisie Velicicovski. În anul 1767, împărăteasa Ecaterina a Rusiei daruieste Manastirii Dragomirna un policandru de cristal - se afla expus în una din salile muzeului de la Dragomirna - și clopotul cel mare numit Zaporojanul, în greutate de peste 1.100 de kilograme, care se afla în clopotnița manastirii. În anul 1775, Bucovina este anexată Austriei. Odată cu intrarea Bucovinei sub ocupația Imperiului Austro-Ungar, manastirilor din Bucovina li se impune vinderea mosiilor manastirești de peste frontiere și punerea mosiilor aflate în țară sub administrarea statului. În manastirile rămase deschise, au permisivitatea să vietuiască doar 25 de calugari. În luna octombrie a anului 1775 pleacă la Manastirea Secu cea mai mare parte a obștei, împreună cu Sfântul Paisie Velicicovski. În anul 1793, catapeteasma de la Manastirea Solca este adusă la Manastirea Dragomirna - se afla și astăzi în biserică mare. Doi ani mai târziu, în 1795, catapeteasma originală a Manastirii Dragomirna este dusă la biserică din Arbore.

Între anii 1843-1845, la Manastirea Dragomirna s-au făcut lucrări de restaurare la turnul clopotniței și s-a construit noul corp de chilii. De la fostul corp se păstrează până astăzi doar temelii care se văd înaintea intrării în noul corp. În anul 1959, regimul comunist instalat în România, prin decretul 410, admite că în manastiri să rămână numai monahiile care au peste 50 de ani și monahii de peste 55 de ani. În următorul an, în 1960, Manastirea Dragomirna devine manastire de maici. Între anii 1965-1976, la Manastirea Dragomirna au loc lucrări ample de restaurare și se construiește noul Paraclis.

Manastirea Dragomirna - muzeul manastirii

Locasul plin de maiestate astfel înălțat a fost să fie înzestrat cu odoare și podoabe demne de frumusețea și măreția clădirii. Aspectul cel mai interesant în toate domniile este faptul că în spatele acestora trebuie să-l bănuim tot pe carturarul și artistul din scaunul de mitropolit care a știut să-și educe colaboratorii conform gustului și viziunii sale artistice, să-și impună anumite modele. Din zestrea daruită de Atanasie Crimca și de cei apropiați lui nu se mai păstrează astfel decât o mică parte deoarece la numai câțiva ani după terminarea manastirii, în primăvara anului 1653 este jefuită de cazacii lui Timus Hmelniczki. Iată cum descrie cronicarul Miron Costin, în letopisetul său, încercarea prin care a trecut Manastirea Dragomirna în acea vreme: "Timus cum au sosit la cetatea Sucevei de a doua zi s-au dat la jafurile manastirilor și întâi asupra Dragomirnei, cu furci au mers și au bătut manastirea. Și dacă i s-a închinat odoarele, vesmintele în foc au dat.. ce mai mult decât paganii s-au purtat cu acea manastire."

O parte din podoabele jefuite de cazacii lui Timus au fost adesea rascumparate pe sume considerabile. Insemnarile care mentioneaza rascumpararea lor sunt dese. Altele au ajuns mai tarziu inapoi, iar altele niciodata. Sub stapanirea austriaca, dupa 1775, deasemenea manastirea a pierdut atat din podoaba ei arhitecturala cat si din zestrea de mobilier de cult. Numeroasele odoare de pret, manuscrise, broderii, argintarie de cult si icoane, demne de a ilustra vizitatorului viata artistica desfasurata in interiorul manastirii, sunt puse in valoare in cadrul colectiei de obiecte cu insemnatate istorica si artistica organizata in Sala Gotica. Din perioada anterioara constructiei Manastirii Dragomirna sunt unele piese ce se disting prin valoarea lor: un acoperamant de sfinte vase daruit Manastirii Voronet de mitropolitul Grigorie Rosca in 1559, Evangheliarul ferecat in 1557 si crucea din lemn de abanos cu admirabile sculpturi in lemn ferecata in 1542. Zestrea cea mai de pret si bogatia muzeului o constituie cele cateva manuscrise iesite din scoala de caligrafi si miniaturisti de la Dragomirna.

Tezaurul artistic de la Dragomirna pune in lumina si alte ramuri de activitate artistica cultivate in cadrul manastirii cum ar fi broderia si arta prelucrarii materialelor pretioase. Cele cateva piese brodate daruite de Crimca manastirii, epitafurile din 1612 si 1626 se remarca prin maiestria executiei cu fir de aur si argint pe fondurile de calde tonalitati ale catifelelor de culoare visinie si verde. Tezaurul artistic de la Dragomirna pune in lumina si alte ramuri de activitate artistica cultivate in cadrul manastirii cum ar fi broderia si arta prelucrarii materialelor pretioase. Cele cateva piese brodate daruite de Crimca manastirii, epitafurile din 1612 si 1626 se remarca prin maiestria executiei cu fir de aur si argint pe fondurile de calde tonalitati ale catifelelor de culoare visinie si verde. O frumoasa piesa de argintarie si de sculptura in lemn, ajunsa pana aproape de miniatura, este si crucea de lemn de tisa ferecata si daruita de Anastasie Crimca in 1624 ctitoriei sale. O alta piesa de valoare istorica si artistica o reprezinta un alt epitaf cu aceeaasi tema - Punerea in mormant - broderie in fir de aur si argint pe fond de matase si daruit de mitropolitul Varlaam al Rostovului mitropolitului Anastasie Crimca. Acest epitaf a fost lucrat in 1588 in Rusia, broderia aceasta constituind un alt obiect de nepretuit atat prin vechime cat si prin finetea executiei. Expozitia din Sala Gotica a muzeului mai adaposteste: un exemplar din Cazania lui Varlaam tiparita la 1643 la Iasi, fiind prima carte scrisa in Moldova in limba romana folosind alfabetul chirilic; doua epitafe din secolul al XVII-lea reprezentand unul Ingeri si Serafimi, iar altul avand brodat Sfinti Ierarhi; o lumanare din ceara albata la soare si pictata dupa traditia de catre ctitor, aprinsa la slujba de sfiintire a manastirii; un policandru de cristal daruit de Imparateasa Ecaterina a II-a a Rusiei; alte cruri de proportii mai mici ce au apartinut unor egumeni ai manastirii; obiecte de cult datate din secolul XVIII-lea: potire, stea, disc si litier.

Cazare in apropiere : Hotel Aldi, Pensiunea Leaganul Bucovinei,

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Hagigadar

La iesirea din municipiul Suceava spre Falticeni exista un lacas de cult unde, spun majoritatea oamenilor, toate dorintele ti se implinesc. Acest locas este biserica Manastirii Hagigadar, cunoscuta si sub numele de Biserica Dorintelor.

Manastirea Hagigadar este un lacas de cult armenesc construit in anul 1512 in satul Bulai, comuna Moara - judetul Suceava. Manastirea se afla situata pe dreapta drumului ce leaga orasul Falticeni de Suceava, la o distanta de aproximativ 3 kilometri de municipiul Suceava. Manastirea se afla pe culmea unui deal cunoscut sub numele de "Dealul lui Bulai" special parca inaltat pentru a gazdui lacasul sfint. Panta este inclinata si accesul este posibil numai pe jos, insa acest lucru nu ii impiedica pe oameni sa urce drumul in genunchi, pana la poarta. Din cand in cand se opresc si se roaga, aprind o lumina, se odihnesc si apoi pornesc mai departe. Tot in genunchi intra pe poarta si continua sa mearga in acest fel in jurul bisericii. Ca sa li se implineasca dorintele, oamenii inconjoara biserica de 3 ori, rugandu-se la fiecare din cele patru colturi. Nu se stie de unde provine mersul in genunchi cert este ca dealul trebuie urcat numai in genunchi si ca biserica trebuie sa fie inconjurata, tot in genunchi, de trei ori. Si tot important este ca majoritatea crestinilor urca la manastire iar dorintele le sunt implinite. Dupa ce isi vad implinite dorintele, oamenii revin sa se roage din nou la manastire si sa multumeasca. Drumul catre acest vechi lacas de cult trebuie parcurs in tacere. Obiceiul este ca, de oriunde ai pleca, pana acolo sus, la zidurile bisericii, e bine sa nu rostesti nici un cuvint, daca vrei ca dorinta sa-ti fie ascultata. Aici vin si se roaga oameni din toata tara. Se spune ca versantul dinspre rasarit ar fi erodat de genunchii milioanei de credinciosi care l-au tot urcat ani de-a randul. Apoi oamenii se intorc acasa pe cealalta poarta a manastirii - una mare si larga - coborand impreuna drumul pietruit. Dupa lungul si istovitorul canon, chipurile lor devin senine si fericite. Numele acestui lacas de cult poate fi explicat astfel: hagi (dorinta) si gadare (a implini), din limba armeana, adica Manastirea Dorintelor. Dupa trecerea atator veacuri, pelerinii de la Hagigadar pastreaza aceeasi speranta si credinta in suflete. Manastirea Hagigadar a fost construita in secolul al XVI-lea de catre doi frati, negustori armeni. Dupa o inscriptie incastrata intr-unul din ziduri, ctitorul ar fi fost Asdvadzadur Bogdan Donavachian, un bogat negustor armean, intre anii 1512-1513 in vremea domniei lui Bogdan cel Orb (1504-1517). Legenda manastirii Hagigadar spune ca un renumit negustor de vite armean, pe numele sau Bogdan Donavachian, pe cand conducea o caravana de vite in drumul sau spre Budaesta, si-a oprit turmele pe culmea dealului Bulai, hotarand sa innopteze langa bisericuta de pe culme.

Negustorul a urcat la paraclis si s-a rugat mult. In acea noapte, a auzit ingerii cantand si i-a aparut in vis Maica Domnului, care i-a spus: "Va binecuvantez sa va izbuteasca negutul, si familiile voastre sa traiasca in bunastare. Dar daca va fi asa, va cer ca atunci cand va veti intoarce pe locul acesta sa ridicati o manastire cu hramul Adormirea Maicii Domnului". Si afacerile au mers mai bine decat oricand. Intorcandu-se de la Budapesta, fratii Donavachian au ingenuncheat iarasi pe colina binecuvantata, construind aici, cu post si rugaciune, o manastire din piatra, fortificata, pe care au numit-o Hagigadar. In vremurile stapanirii austriece, Manastirea Hagigadar a fost cunoscuta sub numele de "Metocul armenesc" de maici, cu toate ca aici nu au fost niciodata calugarite in sensul propriu al cuvintului, ci numai niste femei retrase din lume, care duceau o viata austera. Biserica manastirii a fost reparata in mai multe randuri, cea mai importanta facandu-se in a doua jumatate a

secolului al XIX-lea, cand la 4 august 1863 s-a sarbatorit jubileul de 350 de ani de la intemeierea acestui asezamant.

Din punct de vedere arhitectonic, biserica are o forma dreptunghiulara cu altar spre rasarit asa cumn este la toate bisericile armenesti. Turla este octogonala si zvelta asemanatoare cu cea de la Manastirea Dragomirna. Pridvorul bisericii are o cornisa triunghiulara cu cate doua ferestre de fiecare parte a usii.

Pentru a permite amplasarea a trei altare, cerute de oficierea cultului armean, naosul a fost largit. Boltirile naosului si pronaosului sunt realizate in stil moldovenesc. Fosta manastire de maici, Manastirea Hagigadar a fost si locul de resedinta al episcopilor armeni. Biserica este de mult timp inchisa. Doar joia si vinerea, cate o ora pe zi, preotul armean vine de la Suceava, o deschide si oficiaza slujba de sfintire a apei. Armenii vin odata pe an la manastire, dar crestinii ortodocsi vin in fiecare zi, dar mai ales joi si vineri, cand preotul face slujba de sfintirea apei. Majoritatea credinciosilor n-au vazut vreodata biserica pe dinauntru si nimanui nu-i pasa ca e un lacas de inchinaciune al armenilor, de vreme ce armenii sunt tot ortodocsi, ca si ei. Curtea manastirii este arhiplina mai ales de Sarbatoarea Maicii Domnului, una din cele patru sarbatori crestine inchinate Fecioarei Maria, care este cel mai important moment al armenilor - Hramul Sfintei Maria. Specificul acestui cult este faptul ca hramul este intotdeauna duminica, indiferent in ce zi a saptamunii cade ziua de 15 august. Manastirea Hagigadar este inconjurata de ziduri de incinta nu foarte inalte. Exista nu mai putin de sase porti de iesire din incinta. In interior pe langa biserica, se afla o trapeza, un grup sanitar, o fantana cu roata acoperita, o troita si o clopotnita amenajata intre doua trunchiuri de copac. De asemenea, exista doua morminte armenesti. Unul dintre ele are o piatra funerara din marmura alba pe care se afla o inscriptie cu caractere armenesti. Pe aceasta placa de marmura pelerinii au pus sute de monede pentru indeplinirea de dorinte. Cel de-al doilea mormant este al protoiereului iconom stavrofor Knel Mandalian (1885-1970) si al sotiei sale, prezbitera Araxi Mandalian (1899-1979). Manastirea Hagigadar a suferit in anul 1993 consecintele unui incendiu neasteptat provocat de un fulger. Intre anii 2005-2007 a fost pietruit drumul de acces la Manastirea Hagigadar, fantana din incinta si trapeza cu sprijinul material al familiei lui Gaidzag Ohanesian din Los Angeles. Tot prin bunavointa acestei familii, s-au efectuat unele reparatii la turla bisericii.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Sfantul Ioan cel Nou de la Suceava

Manastirea Sfântul Ioan cel Nou din Suceava este o manastire cu obste de calugari, purtand hramul Sfântul Mare Mucenic Gheorghe. Aceasta a fost ridicata pentru a face fata multimii credinciosilor ce veneau sa se inchine moastelor Sfântului Ioan cel Nou.

Biserica a fost inceputa de voievodul Bogdan al III-lea, fiul lui Stefan cel Mare, in 1514 si terminata de Stefanita Voda, fiul lui Bogdan in 1522, asa cum ne arata si pisania aflata deasupra usii de intrare in pridvor. Biserica a fost sfintita de Mitropolitul Teoctist. Sub domnia lui Bogdan al III-lea arhitectura a dat la iveala unul dintre cele mai impresionate monumente, biserica Sfântul Gheorghe din Suceava, unde sunt aplicate cu fidelitate si cu toate consecintele de rigoare principiile formulate de artistii marelui Stefan, desigur, la o scara mai mare. Pisania slavona (96cm-71cm) amplasata deasupra usii dintre exonartex si tinda arata ca zidirea bisericii Sfântului Gheorghe a fost inceputa de voievodul Bogdan al III-lea si terminata de Stefanita Voda. Nu putem sti cu certitudine care au fost cauzele care au determinat taraganarea construirii acestei biserici timp de opt ani. Bogdan al III-lea se stie ca reuseste, in timpul domniei sale, doar in doua luni sa termine biserica din Reuseni, pe care Sf. Stefan cel Mare nu mai apucase sa o termine. Biserica este inceputa de Bogdan al III-lea, dar nu reuseste sa o vada sfintita, intrucat la 21 aprilie 1517 se anunta ca voievodul era adus spre vesnica odihna alaturi de parintele sau, la Putna. Tronul Moldovei avea sa fie ocupat de Stefanita Voda (minor). Biserica este terminata in primul an in care Stefanita va putea sa se intituleze "Dei gratia Dominus et Woiewoda regni Moldaviae".

Scopul marturisit la inceputul zidirii acestei biserici era acela de a servi biserica Mitropoliei Sucevei, intrucat biserica Mirauti se dovedea a fi neincapatoare. Complexul de arhitectura medievala al fostei catedrale mitropolitane cuprinde, alaturi de biserica propriu-zisa si turnul clopotnita si eclesiarnita lui Anastasie Crimca. Turnul copotnita a fost zidit in timpul domniei lui Peru Schiopul, acesta pastrand in forma sa originala un singur etaj zidit din piatra neregulata, prevazut cu coltari din piatra faltuita. Apoi apar benzi de cate trei randuri de caramizi. Mitropolitul Anastasie Crimca zideste o eclesiarnita ce va servi in timp de iarna la savarsirea serviciului divin. Intre anii 1786-1789 in aceasta eclesiarnita a functionat prima scoala catehetica clericala din Suceava condusa de ieromonahul Daniil Vlahovici. Pe latura vestica au fost pictate in 1895 de catre Vladimir Mironescu patru scene ce infatisau martiriul Sf. Ioan cel Nou. Dupa anexarea patrii de nord a Moldovei in 1775 la Imperiul Habsburgic s-a trecut si la organizarea vietii bisericesci. Dintre manastiri s-au pastrat in perioada stapanirii habsburgice doar Putna, Sucevita si Dragomirna iar biserica Sf. Gheorghe a fost trecuta ca metoc al Dragomirnei. In timpul arhipastoriei mitropolitului Iacob Putneanu biserica Sf. Gheorghe cunoaste o perioada de refacere. In anul 1783 s-au readus moastele Sf. Ioan cel Nou care fusesera la Zolkiev, urmand si o serie de danii si impodobiri. In anul 1786 negustorul Hagi Ivanciu din Botosani daruieste un sicriu de lemn pentru pastrarea sfintelor moaste. Zece ani mai tarziu, sulgerul Toader si sotia sa Anghelusa din Mlenauti inlocuiesc iconostasul original. Iconostasul apartine stilului baroc moldovenesc, remarcandu-se prin dimensiunile impresionante, somptuozitate ornamentala si cromatica. Din pomelnicul de la 1805 aflam ca episcopul Dositei Herescu randuieste pe duhovnicul Mihail sa "faca alt sicriu nou sfintelor moaste, sa aduca clopote, vesminte si alte lucruri bune".

În anul 1829 mitropolitul Veniamin Costachi acoperă biserica și clopotnița, padosește biserica cu lespezi de piatră. Pictorul vienez Johann Viertelberger a lucrat la spălarea picturii interioare timp de aproape 3 ani intervenind cu penelul în refacerea unor teme.

La 23 iunie 1945 Mitropolia Bucovinei își stabilește sediul la Suceava, la biserica Sf. Gheorghe. Cu privire la planul bisericii, observăm comportamentul clasic. Lipsește gornita, care ar fi trebuit să fie așa ca la Neamț, intercalată între pronaos și naos. În locul gornitei există o prelungire a naosului, către apus, prelungire care îi corespunde aceleiași articulație la răsărit, între turlă și altar. Turlă este octogonală, are patru ferestre și patru mici contraforturi. Este așezată pe un dublu soclu stelat cu opt varfuri.

Frescele ce decorează astăzi biserica Sf. Gheorghe sunt opera meșterilor moldoveni din vremea lui Petru Rares. În anul 1893 episcopul Melchisedek în urma descifrării pe pereții de sud al naosului a inscripției din spatele baldachinului sub care se află racla cu moaștele Sf. Ioan cel Nou concluziona că pictura ar data din vremea lui Petru Schiopul. Pictura interioară cât și cea exterioară este din vremea lui Petru Rares - 1534-1535. Această biserică se înscrie printre primele biserici pictate din dispoziția lui Petru Rares.

Din punct de vedere stilistic, pictura naosului este cea mai reprezentativă; tendința spre amplificarea formelor din pictura murală a bisericilor anterioare atinge apogeul. În Biserica Sf. Gheorghe, Buna Vestire o prezintă pe Maica Domnului șezând pe tron, iar dincolo de ea sunt două slujnice care desfac perdeaua și, alături, pe un jilt, de partea dreaptă a privitorului stă o femeie, fără nimb, cu furcă în mână torcând. În nici una dintre frescele ce reprezintă Buna Vestire nu sunt redată femeile ce întind draperia în spatele jiltului Maicii Domnului și nici Erminia nu cunoaște o astfel de reprezentare unică. În semicalota absidei de nord este prezentată una dintre cele mai reușite scene din pictura medievală moldovenească - Rastignirea.

Din punct de vedere artistic o atenție deosebită merită tabloul votiv afectat începând din 1589, când Petru Schiopul aduce moaștele Sf. Ioan la noua biserică și până la restaurarea din 1910. O atenție deosebită merită, atât din punct de vedere artistic cât și istoric chipul lui Teoctist al II-lea, mitropolit al Moldovei sub Ștefan cel Mare.

Pictura exterioară executată în continuarea celei interioare și care dădea strălucire catedralei mitropolitane sucevene, a suferit o deteriorare accentuată în perioada stăpânirii habsburgice când a fost în mare parte acoperită cu un strat de tencuială și mai mult chiar pentru a face priză stratul nou de tencuială a fost lovit cu ciocul vechea tencuială pictată.

Desigur nu lipsește nici scena Asediului Constantinopolului, o scenă admirabilă prin eleganță și foarte grațioasă prin continuitate, închipuind o solemnă ceață de calareți, de fapt o simbolică procesiune de personaje sacre însoțind pe împăratul Constantin cel Mare.

Cea mai simplă și mai dramatică compoziție ocupând tot peretele de vest este Judecata de Apoi, cu adevărat o capodoperă a zugravului. Așezarea Judecatii de Apoi pe partea vestică are cauze deosebite. În partea dinspre apus se găsea în bazilica veche creștina atriumul care în clădirile de mai târziu a fost transformat într-o curte deschisă unde se înmormântau cei decedați.

Corpul de chilii a fost construit în secolul al XVIII-lea, iar reședința în 1894. În mănăstire se afla depozitul de carte veche românească al județului Suceava.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Putna

Mănăstirea Putna este un lăcaș monahal ortodox, unul din cele mai importante centre culturale, religioase și artistice românești. A fost supranumită "Ierusalimul Neamului Românesc" (M. Eminescu). Mănăstirea se află la 33 km de orașul Rădăuți, în nordul Moldovei.

Potrivit vechilor cronici moldovenești, zidirea mănăstirii, ctitorie a lui Ștefan cel Mare (al cărui mormânt se află aici), a început în anul 1466 și s-a terminat în 1469. Incinta, turnul de la intrare și fortificațiile au fost terminate în 1481. Biserica fiind devastată de oștile lui Timuș Hmelnițki, lucrările de reconstruire au fost începute de voievodul Gheorghe Ștefan (1653-1658) în 1654 și terminate, sub domnia lui Eustatie Dabija (1661-1665), în 1662.

Mănăstirea a fost restaurată între anii 1756-1760 prin grija mitropolitului Iacob Putneanul, apoi în 1902, când s-a refăcut acoperișul după planurile arhitectului Karl Romstorfer, și, mai recent, în perioada 1961-1975.

Intrarea în incinta mănăstirii se face pe sub arcul boltit al unui turn compus din parter și etaj, pe a cărei fațadă estică se află stema Moldovei datată 1471. Turnul a fost zidit în anul 1757 în vremea domnitorului Constantin Racoviță, despre aceasta dând mărturie și stema de pe fațada de vest, în care apar reunite stemele Moldovei și ale Țării Românești. Deoarece poetul Mihai Eminescu împreună cu Ioan Slavici și cu alți participanți la Marea Serbare de la Putna din august 1871 au înnoptat în acele zile în sala de la etaj, această construcție se numește „Turnul Eminescu”. Tot pe latura de est este situat și Turnul clopotniței construit în anul 1882.

Din camera mormintelor (gropnița) trecerea către naos se face printre două coloane masive ce au înlocuit, în secolul XVII, peretele despartitor specific liniei arhitectonice ștefaniene. La exterior biserica este încinsă cu un brâu răsucit în torsadă simbolizând Preasfânta Treime, motiv ce se regăsește și în ornamentația interioară.

Cazare în apropiere : Pensiunea Plai Cu Peri - Sapanta, Maramures, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Voronet

Manastirea Voronet a fost ctitorita in septembrie 1488(in 3 luni si 3 saptamani) de Stefan cel Mare si Sfant si are hramul Sf. Mare Mucenic Gheorghe. La 1547 i s-a adaugat pridvorul si a fost pictata la exterior sub supravegherea Mitropolitului Grigorie Rosca. Manastirea Voronet este numita "Capela Sixtina a Orientului" pentru marea fresca din fatada de vest, numita "Judecata de apoi". De aici porneste si sintagma "Albastrul de Voronet", care este considerat de specialisti ca unic in lume si cunoscut ca si verdele lui Veronese. Valoroase din punct de vedere artistic este si catapeteasma din lemn de tisa aurit si usile imparatesti. Pe o mare parte din peretii exteriori, isi urmeza firul traditional, pe un fond albastru : Arborele lui Ieseu, pe fațada de sud, Cinurile pe abside, Acatistul Maicii Domnului, Viata Sfantului Antonie cel Mare, Facere chiar pe fatada de nord. Vizitatorii si turistii se intreaba cum de poate emana atat de mult sentiment de frumos, arta, cultura si istorie o ctitorie de marimi nu foarte mari.

Adresa: La 5 km de Gura Humorului
Judetul Suceava, localitatea Voronet
Mănăstirea Voroneț, DJ177D, Voroneț, Romania

Cazare in apropiere : Pensiunea Perla Bucovinei - Voronet, Bucovina, Romania , Pensiunea Popasul Domnesc - Voronet, Bucovina, Romania , Pensiunea Valeria Voronet - Gura Humorului, Bucovina, Romania .
IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Moldovita

Prin grija Domnitorului Petru Rares in anul 1532 a fost ridicata Manastirea Moldovita. O casa domneasca, chilii, 4 turnuri de aparare si biserica alcatuiesc vestitul ansamblu. Aparata de ziduri puternice cu o inaltime ce depaseste 6 metri, avind grosimea de 1.20 metri, manastirea a capatat in timp un usor aspect de fortareata, dar acest lucru nu rapeste din farmecul cu care este inzestrata Moldovita.

Moldovita se individualizeaza prin cateva elemente de ordonanta iconografica, prin stilul picturii si prin tonalitatea cromatica dominanta rosu-brun, fata de albastrul Voronetului si verdele Arborei sau de rosul-ocru al Humorului.

Pictura reprezinta un tot unitar de cultura generala - pe langa scenele religioase, in exterior se pot vedea scene istorice (asediul Constantinopolului) si cu aspect cultural (Filosofii antici). Pe stalpul de pe fatada sudica sunt redati sfintii militari (Sf.Gheorghe, Sf.Dimitrie, Sf.Mercurie). In continuare, pe aceeasi fatada, la partea

superioara este reprezentat "Imnul acatist", una dintre cele mai frumoase teme iconografice, care se poate vedea la bisericile din Bucovina. Alaturi de imnul acatist si asediul Constantinopolului apar si tema "Rugul lui Moise" si Arborele lui Ieseu (tema care ilustreaza genealogia lui Iisus si nu lipseste de la nici o biserica cu picturi exterioare din Moldova). La baza intregii picturi interioare si exterioare, care se desfasoara dupa un program precis, sta un principiu caracteristic artei crestine - acela de a oferi prin pictura sinteza adevarurilor religiei. Biserica detine in patrimoniul sau cateva obiecte de o inestimabila valoare artistica si istorica: pomelnicul si epitrafurile (pomelnicul lucrare de arta prin decoratia sculpturala si in acelasi timp document istoric datorita insemnarilor pe care le cuprinde si cele doua epitrafuri-broderii lucrate in secolul al- XV-lea). Printre cele mai frumoase piese se numara si jiltul domnesc, atribuit perioadei domniei lui Petru Rares. Remarcabil prin proportiile sale, care-i dau o alura monumentala, jiltul este decorat cu stema Moldovei, cu impletituri de linii si flori marunte crucifere.

In 1785, manastirea este desfiintata, si pana in 1932 - 1934, cand si-a reluat activitatea ca manastire de maici, a suferit numeroase deteriorari. Intre 1954 - 1960, Moldova a fost restaurata si innoita - acoperisul a fost refacut in intregime si i s-a marit sarpanta pentru protectia picturii, au fost degajate bazele turlei pentru a-l evidentia silueta impunatoare, fundatiile si soclul au fost consolidate, iar zidurile, turnurile si chiliile au fost refacute. Muzeul mănăstirii păstrează manuscrise din secolul al XV-lea în care se fac referiri prețioase la modul de organizare a școlii mănăstirești, la activitatea culturală în general. Aici au fost caligrafiate, printre altele, Tetraevangheliarul (1613) și o psaltire (1614).

Cazare in apropiere : Hotel Sofia - Sucevita, Bucovina, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Sihastria Putnei

Situata in nordul Bucovinei, la 4 km de Manastirea Putna, Sihastria Putnei reprezinta astazi un liman de liniste, pace si binecuvantare, ce izvorasc dintr-un trecut multiseclar de sfintenie si nevointa. Data exacta a infiintarii Sihastriei Putnei nu poate fi stabilita cu deplina certitudine, din cauza lipsei izvoarelor. Potrivit Istoricului Sihastriei Putna, avandu-l ca autor pe egumenul Sila (1753-1781), Sihastria Putnei a fost intemeiata in timpul domniei Binecredinciosului Voievod Stefan cel Mare si Sfant, cand aflam si despre cel dintai vietuitor al Sihastriei cunoscut cu numele: un tatar increstinat, calugarit apoi cu numele de Atanasie, venit aici de la Manastirea Putna. In opinia multor istorici, nu numai calugari din Manastirea Putna s-au asezat in jurul cuviosului, ci, dupa 1470, cand Sfantul Daniil Sihu s-a mutat la Voronet, unii dintre ucenicii sai s-au urcat pe valea paraului Putna si s-au stabilit aici, atrasi printre altele si de frumusetea imprejurimilor si de incarcatura spirituala deosebita a locului.

Dupa un anumit timp, sihastrii s-au hotarat sa-si faca o biserica pentru ei, astfel incat sa nu mai fie nevoiti sa coboare la Putna pentru Sfanta Liturghie si pentru primirea Sfintei impartasanii. Zona era pe atunci impadurita, astfel incat sihastrii de aici, mai intai "curatind locul de padure", au zidit o biserica de lemn in care savarseau

slujbele indatinate. Nu cunoastem insa nici anul si nici ierarhul care a oficiat aceasta sfintire. Linistea monahilor vietuitori la Sihastria Putnei a fost tulburata la sfarsitul secolului al XVII-lea de catre armatele dezlantuite ale regelui polon Ioan Sobieski (1674-1696). Va ramane astfel pana la pacea de la Karlowitz (1699), cand calugarii ce pribegisera prin munti s-au intors la locurile lor. Primul egumen al Sihastriei cunoscut cu numele este Lazar, un ucenic al sfantului mitropolit Dosoftei al Moldovei (1671-1686). Cu sprijinul marelui vistiernic domnesc Ilie Cantacuzino, el ridica o noua bisericuta de lemn in care, dupa cum ne spun izvoarele, "abia incapeau patru-cinci sihastri". Urmasii lui la conducerea asezamantului monahal au fost Teodosie (+ 1715) si Dosoftei (+ 1753). In a doua jumatate a secolului al XVIII-lea, Sihastria Putnei cunoaste o inflorire deosebita in timpul egumenului Sila (1753-1781), originar din tinuturile Botosanilor. El ridica o noua biserică, din piatra, sfintita in 1758 de episcopul Dosoftei Herescu de Radauti, pe care o impodobeste cu toate cele necesare cultului. Construiesc chiliile si anexe, amenajeaza incinta, in paralel cu vegherea asupra vietii duhovnicesti a monahilor vietuitori aici. Avand peste 80 de ani, cuviosul Sila trece la cele vesnice la 23 aprilie 1783, dupa ce a predat egumenia, inca din 1781, ieroschimonahului Natan. Dupa ocuparea nordului Moldovei de catre Imperiul Austro-ungar (1775), Sihastriei i se pun multe interdictii. Starea materiala precara in care ajunge Sihastria Putnei in aceste timpuri reiese din asa-numita "carte de milostenie" (1783), prin care cuviosul Natan si obstea sa solicitau sprijin din partea credinciosilor. Acest ajutor era insa mai greu de primit acum, datorita granitei care ii despartea pe sihastri de ceilalti frati romani. In astfel de imprejurari grele, la 26 decembrie 1784, cuviosul Natan trece la Domnul, si, odata cu el, ultimul staret oficial al Sihastriei. Desi nu numit direct de catre sfantul Natan, cuviosul ieroschimonah Paisie preia egumenia Sihastriei Putnei pentru scurtul rastimp pana la desfiintare (26 august 1786). Sihastria Putnei este ultimul asezamant monahal inchis din porunca stapanirii straine. Vietuitorii sunt transferati la Manastirea Putna, ca si obiectele de cult. Singur ieroschimonahul Paisie ramane aici mai departe, trecand la cele vesnice in jurul anului 1790. Astfel se incheie o pagina minunata din istoria Sihastriei Putnei. Moastele celor trei egumeni si duhovnici ai schitului: sfintii Sila, Paisie si Natan au fost descoperite cu ocazia renovarii bisericii de piatra si care acum se afla depuse in pridvorul acesteia. Dupa doua veacuri de pustiire si uitare, la 24 aprilie 1990, cu binecuvantarea inalt Prea Sfintitului Pimen, Arhiepiscopul Sucevei si Radautilor, s-au inceput lucrarile de refacere a schitului prin osteneala unor parinti din Manastirea Putna, in frunte cu monahul Sebastian Scheuleac, staret al Manastirii Putna fiind atunci Preacuviosul Arhimandrit Iachint Unciuleac. Intre ruinele bisericii au fost descoperite pietrele de mormant ale staretilor Sila si Paisie, precum si osemintele lor ca si cele ale staretului Natan, toate "galbene si frumoase, cu o putere harica deosebita". Lucrarile de refacere a bisericii au durat sase ani (1990-1996). Locasul a pastrat planul initial din secolul al XVIII-lea, cu clopotnita lipita in partea de nord, adaugandu-i-se doar pridvorul. Pisania de deasupra usii care face trecerea din pridvor in pronaos spune: "Cu voia Tatalui, cu ajutorul Fiului si cu savarsirea Sfantului Duh, s-a rezidit schitul Sihastria Putnei, cu hramul Bunei Vestiri, veche ctitorie voievodala si loc de nevointa monahala, sub pastorirea I.P.S. Pimen al Sucevei si Radautilor, staret al Manastirii Putna fiind Preacuviosul Arhimandrit Melchisedec, egumen al schitului smeritul monah Sebastian, pictor fiind Liviu Dumbrava. Slujba tarnosirii s-a savarsit la data de 29 septembrie 1996". Biserica a fost construita din piatra de rau, avand forma de cruce, absidele fiind semicirculare la interior si poligonale in exterior. Fata de tripla impartire initiala (altar, naos si pronaos), acum s-a adaugat si pridvorul

inchis. La limita dintre naos si altar sunt amplasate doua contraforturi masive, in dreptul carora sunt obisnuitele locuri pentru proscomidiar si diaconicon. Altarul este luminat de o fereastră plasata in ax, puțin evazata la interior si îngustata la exterior. Cele doua ferestre prin care intra lumina in naos sunt identice cu cea din altar, fiind dispuse in axul celor doua abside. Pronaosul are forma aproape patrata, in partea superioara terminandu-se cu o bolta, dar fara turla, iar in partea de nord o usa face legatura cu turnul clopotnita atasat de biserica. Doua incaperi etajate, reperate ca existente, cel puțin cea de la parter, si la vechea constructie din sec. al XVIII-lea, servesc astazi drept camera pentru spovedanie si eclesiarhie. In exterior, in afara de portiunea de intersectie cu zidul clopotnita, biserica este prevazuta de jur imprejur cu un rand de ocnite, existente si la biserica veche, cu exceptia celor trei abside pe care nu s-au practicat nise. Acoperisul din tabla de zinc este realizat independent pe fiecare parte de biserica, fiind specific ca forma majoritatii bisericilor moldovenesti din secolul al XVIII-lea, deasupra lui fiind amplasate sapte cruci (trei pe abside, una pe turla, doua pe pronaos si una pe pridvor), carora se adauga cea de a opta de pe turnul clopotnita. Pictura este realizata in tehnica fresca de catre Liviu Dumbrava din Gura Humorului, planul iconografic urmand erminia specifica bizantina. In exterior, biserica nu este pictata. Doar in ocnite sunt zugravite chipuri de sfinti, iar deasupra usii de la intrarea in biserica este pictata icoana hramului: Buna-Vestire. In partea stanga a naosului bisericii este asezata spre inchinare icoana Maicii Domnului facatoare de minuni, icoana veche ce a fost adusa aici de o familie evlavioasa din localitatea Putna. Tot in naosul bisericii, se afla o alta icoana a Maicii Domnului, pictata in Grecia in anul 1996, cu prilejul sfintirii noii biserici. Pe verso, icoana are pictat chipul Sfantului Mare Mucenic Gheorghe, purtatorul de biruinta. Biserica astfel ridicata si impodobita cu pictura a fost sfintita la data de 29 septembrie 1996, de catre un sobor de preoti si diaconi, in frunte cu inalt Prea Sfintitul Pimen, Arhiepiscopul Sucevei si Radautilor si Prea Sfintitul episcop-vicar Gherasim Putneanul (f 2004), pregatindu-se a primi in interiorul ei, care degaja multa caldura si intimitate, pe credinciosii care vor sa aduca rugaciunile lor inaintea lui Dumnezeu. Numarul tot mai mare al credinciosilor si spatiul neincapator al bisericii pentru atatea persoane, mai ales la slujbele din duminici si marile sarbatori, au determinat luarea hotararii de a inalta o alta biserica, mai spatioasa. Ea va purta hramul "Izvorul Tamaduirii" (iar paraclisul de la subsol, Sfantul Cuvios Serafim de Sarov), sfintirea locului fiind facuta la 12 mai 2002. Infiripata timid, la inceput cu monahi veniti din Manastirea Putna, obstea de la Sihastria Putnei s-a inchegat in timp, pentru a ajunge acum la un numar de 35 de vietuitori. In ultimii ani, lucrarile de amenajare a acestui asezamant monahal s-au diversificat, in ianuarie 2005 fiind ridicat la rangul de manastire. Astazi, aici functioneaza o serie de ateliere de croitorie, tamplarie, sculptura, pictura, inramat si aplicat icoane pe lemn. In fata manastirii s-a construit un camin de batrani, dupa exemplul Sfantului Ierarh Vasile cel Mare, care a creat, in secolul al IV-lea, celebrele "vasiliade". Slujirea persoanelor pe care le va adaposti acest camin reprezinta concretizarea in fapta a poruncii dragostei, pe care monahii sunt datorii cu prisosinta sa o implineasca, pentru ca numai unind liturgia cu filantropia ne aratam intr-adevar iubitori de Dumnezeu si de aproapele.

Cazare in apropiere : Perla Bucovinei, Hotel Simeria Class, Pensiunea Ramona, Hotel Best Western Bucovina. Bucovina. IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : [Agentia Gorj Turism - Zona Garii](#), la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Humor

Mănăstirea Humor (denumită uneori și **Mănăstirea Humorului**) este o mănăstire ortodoxă din România, construită în anul 1530 în satul Mănăstirea Humorului din comuna omonimă (aflată în prezent în Jud. Suceava) de către marele logofăt Toader Bubuiog. Biserica mănăstirii are hramurile Adormirea Maicii Domnului (sărbătorit în fiecare an la data de 15 august) și Sfântul Mucenic Gheorghe (sărbătorit la 23 aprilie).

Mănăstirea Humorului a fost inclusă pe Lista monumentelor istorice din județul Suceava din anul 2015 la poziția 292, având codul de clasificare SV-II-a-A-05570. Ansamblul mănăstiresc este format din patru obiective:

- Biserica „Adormirea Maicii Domnului” și „Sf. Gheorghe” - construită în 1530 și având codul SV-II-m-A-05570.01;
- Ruinele caselor mănăstirești - datând din sec. XVI - XVIII și având codul SV-II-m-A-05570.02;
- Turnul clopotniță - datând din sec. XIX și având codul SV-II-m-A-05570.03 și
- Turnul lui Vasile Lupu - construit în 1641 și având codul SV-II-m-A-05570.04.

În anul 1993, Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO) a inclus Biserica „Adormirea Maicii Domnului” și „Sf. Gheorghe” a Mănăstirii Humor, împreună cu alte șapte biserici din nordul Moldovei (Arbore, Pătrăuți, Moldovița, Probotă, „Sf. Ioan cel Nou” din Suceava, Sucevița și Voroneț), pe lista patrimoniului cultural mondial, în grupul Bisericile pictate din nordul Moldovei .

Cazare in apropiere : Perla Bucovinei, Hotel Simeria Class, Pensiunea Ramona, Hotel Best Western Bucovina.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Gari, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Cosula

Manastirea Cosula este una dintre cele mai deosebite manastiri ortodoxe din judetul Botosani. Aflata in satul Cosula, la o distanta de aproximativ 20 de kilometri de orasul Botosani, manastirea impresioneaza astazi, atat prin arhitectura si fresca acesteia, cat si prin viata monahala autentica. Biserica manastirii a fost zidita in anul 1535, cand marele vistiernic Mateias a construit aici un mare complex monahal. Ansamblul monahal din Cosula a fost adaugat monumentelor istorice in anul 2004, insumand sapte obiective: biserica cea mare, inchinata Sfantului Nicolae (1535); casa egumenului (secol XVII); arhondaricul (1848); trapeza (secol XVII); cuhniile (secol XVII); turnul clopotnita (secol XVIII); zidul de incinta (secol XVII).

Manastirea Cosula - scurt istoric

Manastirea Cosula a fost ctitorita in anul 1535, de marele vistiernic Mateias, sfetnic de seama al domnitorului Petru Rares. Pisania originala a bisericii, scrisa in limba slavona si asezata deasupra usii de intrare in pronaos, marturiseste urmatoarele: "Cu vrerea Tatalui si cu ajutorul Fiului si cu savarsirea Sfantului Duh a binevoit dumnealui Matias, marele vistiernic, si a zidit hramul Sfantul Nicolae la manastirea sa, pe Miletin; s-a inceput la 23 aprilie si s-a savarsit in acelasi an, anul 7043 (1535), septembrie, 8 zile."

In cadrul secolelor XVII-XVIII, manastirea din Cosula a constituit un adevarat centrul duhovnicesc si cultural. In chiliile acestei manastiri a fost tradusa, pentru prima data in limba romana, o scriere a lui Herodot, de pe un manuscris grec, adus din insula Creta. Marele istoric Nicolae Iorga a colectionat din camarile Manastirii Cosula aproape patru sute de documente, pe care le-a depus in Arhivele Nationale.

Manastirea a fost supusa unor serii de reparatii si restaurari in anii 1848 si 1858. In anul 1903, obstea monahala a plecat din manastire, biserica acesteia fiind folosita pe post de biserica parohiala, de catre credinciosii din satul Cosula. In cladirile mai mari ale manastirii a fost amenajat un spital. In anul 1978, cand manastirea a fost supusa iarasi unor lucrari de restaurare, au fost daramate doua laturi ale bisericii (pridvorul si vestmantarul).

Manastirea Cosula a fost redeschisa in anul 1991, prin purtarea de grija a Inalt Preasfintitului Daniel, Mitropolitul de atunci al Moldovei si al Bucovinei. In anul 1996 s-au incheiat lucrarile de zidire a chiliilor si a anexelor necesare vietii monahale. De asemenea, au fost reparate si cladirile care servesc pe post de arhondaric si de staretie.

Biserica cea veche a manastirii a fost construita in forma de cruce, arhitectura acesteia fiind foarte asemanatoare celor zidite de Sfantul Stefan cel Mare si de Petru Rares. Temelia si zidurile bisericii sunt zidite din piatra, iar contururile ferestrelor sunt zidite din caramida. In anul 1958, ferestrele si usile bisericii, infatisand elemente arhitecturale gotice, au fost refacute, fiind largite.

Manastirea Cosula a fost zugravita in fresca, atat in interior, cat si in exterior. Frescele interioare dateaza inca din anul 1538, acestea iesind la lumina, din loc in loc, de sub pictura in ulei, realizata in anul 1858. Frescele exterioare s-au degradat complet, din acestea mai pastrandu-se decat o fasie lata, in partea superioara a peretelui vestic, infatisand Judecata de Apoi.

Casa egumenului (staretea), datand inca din secolul al XVII-lea, se afla la o distanta de cativa zeci de metri de biserica mare, in partea nord-vestica. Etajata, avand pridvor etajat si beciuri, aceasta a fost zidita puternic din caramida. Clopotnita manastirii (turn fortificat) a fost zidita spre sfarsitul secolului al XVIII-lea.

Arhondaricul vechi al manastirii, datand inca din anul 1848 si alcatuit din cinci camere si o sala mai mare, a fost zidit de arhimandritul Ignatie. Potrivit pisaniei vechi, aceasta cladire a fost terminata de zidit in ziua de 3

decembrie 1848. Zidul de incinta al manastirii a fost zidit tot in secolul al XVII-lea, pe doua laturi ale curtii acestuia (est si vest).

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Vorona

Mănăstirea Vorona este o mănăstire ortodoxă de maici din România, situată pe teritoriul comunei Vorona (județul Botoșani). Ea se află amplasată în mijlocul unei păduri aflată la o distanță de 2 km de satul Vorona.

Ansamblul Mănăstirii "Nașterea Maicii Domnului" - Vorona a fost inclus pe Lista monumentelor istorice din județul Botoșani din anul 2015, fiind alcătuit din următoarele 4 obiective:

- Biserica "Adormirea Maicii Domnului" - datând din perioada 1793-1803;
- Stăreția;
- Chiliile;
- 5 anexe gospodărești;

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Sihastria Voronei

La 24 km sud-vest de Botosani, jud. Suceava, este situata manastirea Sihastria Voronei, veche ctitorie cu viata de obste organizata inca de la inceputul secolului al XVII-lea, de de un grup de sihastrii, veniti probabil de la Manastirea Doamnei. Conditiiile prielnice vietii de sihastrie au atras la Vorona, in prima jumatate a secolului XVIII, pana la 100 de sihastrii ce se nevoiau in chili de lemn si de pamant, risipite fie pe valea paraului Vorona, fie in adancul codrilor seculari. In a doua jumatate a secolului XVIII manastirea cunoaste perioada cea mai infloritoare din istoria sa, ajungand la aceeasi masura duhovniceasca cu sihastria de la Poiana Marului. Manastirea Vorona este "mama" manastirii Sihastria, pentru ca ii poarta numele. Biserica manastirii Sihastria Voronei a fost construita la indemnul domnitorului Moldovei, Mihail Sturdza (1834-1849), in perioada 11 septembrie 1858 - 25 martie 1861, avand ctitori un grup de sase calugari, in frunte cu monahii Ioanichie si Mardarie, veniti de la schitul Cozancea. Staret al Manastirii Vorona era arhimandritul Iosif Vasiliu (1853-1876). Biserica a fost sfintita in anul 1865, martie, 25 de catre PS Arhiereu Chesarie Sinadon, avand hramul Buna Vestire, ulterior primind si al doilea hram: Duminica Tuturor Sfintilor. Finisarea lucrarilor si pictarea bisericii de catre schimonahul Vladimir s-a terminat in 1876. In perioada 1920-1945 biserica schitului si chiliile au fost reparate facandu-se si acoperis nou

cu tabla. (Zidul bisericii fiind deteriorat, în 1937 a fost legat în bare de fier prin truda ieromonahului Vasile Humeniuc, vițuitor al schitului.) Tot în această perioadă au fost ridicate noi clădiri pentru chilii și s-a construit Paraclisul Sfântul Mina, care a fost sfințit în anul 1941 de Mitropolitul Irineu Mihalcescu. Între 1945 și 1960 s-au construit chilii noi, staretia, clopotnita și a fost restaurată pictura bisericii. Între anii 1959-1968, mănăstirea a fost închisă ca urmare a Decretului nr.410 din anul 1959. La deschiderea sa din anul 1969, construcțiile se aflau într-o stare accentuată de degradare. Prin truda egumenului Ghenadie Verenciuc (1968-1972), s-a reparat bolta bisericii, au fost terminate fațadele exterioare. În anul 1990, Sfântul Sinod a aprobat reînființarea asezământului monahal în regim de mănăstire cu obște de călugări, primul staret al mănăstirii fiind Protosinghelul Ghedeon Gheorghita Hutanasu. Tot începând cu acest an s-au realizat lucrări care au schimbat imaginea mănăstirii și au îmbunătățit traiul vițuitorilor. Mănăstirea are în componență: biserica Buna Vestire, paraclisul Sf. Mc. Mina, schitul Acoperământul Maicii Domnului - Oneaga, schitul Pesteră - Sf. Treime, agheasmatarul, troita Sf. Prooroc Ilie, casa Sf. Prooroc Ghedeon. Din punct de vedere arhitectural, biserica Buna Vestire este construită în plan dreptunghiular, din cărămidă, pe temelie din piatră și este acoperită cu tablă albă. Are o lungime de 20 metri și o lățime de 7 metri. Originalitatea ei este dată de trei abside aparente, marcate pe exterior de câte patru coloane, împărțirea interioară cuprinde: altar, naos, pronaos, pridvor și vesmântar. Catapeteasma este din lemn sculptat. Naosul spațios, este luminat de o fereastră la sud și alta la nord. Pronaosul are spațiul mic. Pridvorul spațios, este luminat de o fereastră mare la vest. Toate ferestrele sunt din lemn, duble, terminate în arc, cu grilaj metalic între ele. Locașul are trei turle de lemn, de influență rusească, ce nu se armonizează cu întregul. Una din turle, de formă hexagonală, se află pe pronaos, inițial având rol de clopotnita, la partea superioară fiind prevăzută cu bulb, ca și celelalte două.

Pictura a fost executată în tehnica tempera de călugărul Vladimir Machidon de la mănăstirea Vorona. Este o pictură în stil neobizantin, realizată cu pricepere și îngrijire. Sunt pictate diferite scene, atât din Vechiul cât și din Noul Testament, precum și diferiți sfinți. În această pictură a bisericii și a catapeteasmei, credinciosul poate "citi" în scurt timp întreaga viață a Mântuitorului. Pe fața sudică a altarului este pictată scena "Infricosata Judecata de Apoi".

Catapeteasma și un mare număr de icoane sunt pictate în ulei și poleite cu aur - Taierea celor 14.000 de prunci, Cina cea de Taina, Apostolii etc. Schimonahul Vladimir Machidon avea vârsta de 115 ani când a terminat de pictat biserica. Atât catapeteasma cât și Icoana Maicii Domnului cu Pruncul de Mana, sunt înscrise în Patrimoniul Național. Sub conducerea protos. Sava Iftode (1947-1959), au fost construite clopotnita și agheasmatarul-1958. Clopotnita e la 70 m sud de pridvor, din zid cu gang de intrare. Agheasmatarul iese în evidență prin unicitatea picturii, care are întreaga cupolă acoperită cu picturi reprezentând stările sufletești ale omului, percepute prin prisma omului bun și ale omului rău. În anul 1940, la sud de biserică a fost construit paraclisul cu hramul Sfântul Mina sfințit pe 09 septembrie 1941 de IPS Irineu Mihalcescu, mitropolitul Moldovei. Troita cu hramul Sfântul Prooroc Ilie a fost construită în anul 1984 de ierom. Pimen Chirila, în timpul egumeniei ierom. Visarion Pasnei. Între anii 1993-1997, s-a construit casa "Sf. Prooroc Ghedeon", sfințită la 25 martie 1997 de PS Episcop Vicar Calinic Botosaneanul. Un mare vițuitor în duhul rugăciunii isihaste, a fost Cuviosul Onufrie, contemporan,

ucenic, apoi si sfatuitor al Sf. Paisie de la Neamt. Era rus de origine, avand o pozitie sociala inalta in societatea rusa a anului 1749, cand era guvernator al unei provincii. Dupa acest an, a venit in Moldova si a sihastrit in codrii Voronei timp de 25 de ani (1764-1789), trecand la cele vesnice pe 29 martie 1789. Dupa aceasta, s-au facut multe minuni de catre Cuvios, unor calugari de la schitul Lacuri (Deleni-Iasi), unor mireni ingrijitori ai animalelor manastirii Vorona, culminand cu vindecarea copilei domnitorului Moldovei, Mihail Sturdza. Ca urmare a acestor minuni, pe 9 mai 1846, s-au dezgropat sfintele oseminte ale Cuviosului Onufrie, si s-au asezat intr-o racla, in biserica "Buna Vestire" a manastirii Sihastria Voronei. A fost egumen al manastirii Vorona intre anii 1777-1779, cand a si purtat o corespondenta cu Sf.Paisie. Sfantul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romane, in sedinta din 6 iulie 2005, a hotarat trecerea sa in randil sfintilor, cu data de praznuire pe 9 septembrie. Alaturi de Sf.Cuv.Onufrie, au trait si alti parinti pustnici dintre care amintim: Samuil Duhovnicul, Damian Monahul, Ioan Pustnicul, schimonahul Veniamin Constantinescu. In anul 1928, in Duminica Tomei, a intrat ca frate la schitul Sihastria Voronei, judetul Botosani actualul Patriarh al BOR, PF Teoctist, pana in anul 1930.

Cazare in apropiere : Complex Casa Elena, Casa Calin , Popasul Domnesc , Pensiunea Mugur de Fluier.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Mănăstirea Zosin

Biserica de lemn cu hramul *Adormirea Maicii Domnului* din **Mănăstirea Zosin** a fost construită în anul 1779 în satul Bălușeni din comuna omonimă (aflată în județul Botoșani). Ea se află localizată în perimetrul mănăstirii.

Biserica de lemn "Adormirea Maicii Domnului" din Mănăstirea Zosin a fost inclusă pe Lista monumentelor istorice din județul Botoșani din anul 2015 .

Biserica a fost ridicată în anul 1779 de șetrarul Tudorache Bașotă. Deasupra ușii de la intrare se află o inscripție săpată în lemn cu caractere chirilice, în fermecătorul grai local de epocă, cu următorul text: „*Această sfântă beserică esti făcută de dumnalui șătrarul Tudurachi Bașuta, care să cinstești hramul Adormire Preasfinti Născatori de Dumnezeu, în zile mări sale Costandin Muruz, Voivod, în an 1779 august 1*”.

Pereții bisericii au fost tencuiți în exterior și în interior, fiind pictată în 1834 direct pe lutul care acoperă nuiielele. Acoperișul bisericii este din șindrilă, fiind refăcut de câteva ori.

Legea secularizării averilor mănăstirești din 1863 a dus la deposedarea mănăstirii de moșiile deținute, iar Schitul Zosin a fost desființat. Biserica s-a ruinat în secolele XIX-XX; în lucrarea "*Botoșanii în 1932. Schiță monografică*", se menționează că schitul lui Zosim este în ruină în pădurea Bălușeni. Biserica a fost reparată prin anii 1944-1945. În anul 1990, mitropolitul Daniel Ciobotea al Moldovei și Bucovinei a dispus reînființarea vechiului așezământ monahal Schitul Zosin și l-a numit ca stareț pe tânărul ieromonah Firmilian Ciobanu (1968-1997) de la Mănăstirea Cozancea. Acesta a săvârșit prima Sf. Liturghie la 8 septembrie 1990 în biserica de lemn veche și

dărăpănată. În anul 1991, el a început construirea unei noi biserici cu hramul Adormirea Maicii Domnului, cu ajutorul a trei frați și al credincioșilor din raza municipiului Botoșani. Noua biserică a fost sfințită la data de 26 septembrie 1993 de către mitropolitul Daniel, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Ea a preluat funcțiunile bisericii vechi.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Popauti

Mănăstirea Popăuți este o mănăstire de călugări amplasată în municipiul Botoșani, pe Str. Ștefan cel Mare nr. 41, în apropierea gării. Ea a fost ctitorită în anul 1496 de către domnitorul Ștefan cel Mare (1457-1504).

Ansamblul Mănăstirii Popăuți a fost inclus pe Lista monumentelor istorice din județul Botoșani din anul 2015, fiind alcătuit din următoarele 2 obiective:

- Biserica "Sf. Nicolae"-Popăuți - datând din anul 1496 ;
- Turnul clopotniță - datând din 1496 .

Construirea bisericii

- Biserica „Sf. Nicolae”-Popăuți a fost zidită în anul 1496 ca biserică de mir, fiind ctitorită de către **Ștefan cel Mare** pe "moșie domnească din hotarul târgului" Botoșanilor, în zona denumită Popăuți din nord-vestul orașului. Ea prezintă mai multe asemănări cu alte biserici orășenești zidite la sfârșitul domniei voievodului moldovean, și anume cu Biserica "Sf. Nicolae" din Dorohoi și cu Biserica "Sf. Gheorghe" din Hârslău. Construcția a fost finalizată la 30 septembrie 1496.
- Pe fațada nordică a pronaosului, lângă portalul intrării originale, se află o pisanie în limba slavonă pe care sunt înscrise următoarele: „*Io Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, fiul lui Bogdan Voievod, a zidit această casă întru numele celui între sfinți părintele nostru arhiereul și făcătorul de minuni Nicolae, în anul 7004, iar al domniei sale al patruzecilea curgător, luna septembrie, 30*”.
- Biserica făcea parte dintr-un ansamblu fortificat, care mai cuprindea un palat domnesc și un turn clopotniță. În palatul domnesc de lângă biserică poposea Ștefan cel Mare în drumul său spre Curtea domnească din Hârslău. Conform cronicilor, la 22 iulie 1518 a ajuns aici și domnitorul Petru Rareș. În cursul secolului al XVI-lea, biserica a suferit mai multe modificări. Abia în anul 1626 s-a format satul Popăuți, până atunci biserica aflându-se în mijlocul codrilor Botoșanilor.

Mănăstire de călugări

- În anul 1750, domnitorul Constantin Racoviță (1749-1753 și 1756-1757) a transformat Biserica Popăuți în mănăstire de călugări. În acel document se menționează că "*biserica de piatră ce este la Tătărăși, la ocolul Botoșanilor, făcută din temelie de fericitul Ștefan vodă, fiind foarte frumoasă, din primejdioasele vremi de mai dinainte și din nepurtare de grije stricându-se unele și altele, au rămas goală de tot. Iar acum, prea înălțatul nostru domn, socotind cu milă către patria sa, au pus la cale și la mai bună stare și biserica aceasta, de au făcut-o mănăstire*".

- Ca urmare a faptului că biserica *"după trecere vremilor rămîind descoperită și surpată de zidirile ei"*, doamna Ana, soția lui Mihai Racoviță și mama lui Constantin Racoviță *"au înnoit-o de iznoavă (...) și au împodobit-o cu veșminte"*. Cu acest prilej a fost construit un zid de piatră care înconjură incinta, au fost înălțate chiliile și s-a împodobit biserica. Mai mulți domnitori au înzestrat mănăstirea cu moșii, printre care menționăm următoarele: jumătate din moșia Tătărași (1748, Grigore II Ghica), cealaltă jumătate a moșiei Tătărași (1751, Constantin Racoviță), moșia târgului Botoșani și izlazul cumpărat de la familia Cantacuzino (1753, Constantin Racoviță), Cișmea, Răchiți etc.
- În anul 1753, domnitorul Constantin Racoviță a închinat Mănăstirea Popăuți către Patriarhia Antiohiei, aici instalându-se călugări greci. Hotarele mănăstirii au fost întărite prin actele lui Grigore III Ghica (1776), Alexandru I Mavrocordat (1783) și Alexandru Moruzi (1803). Moșiile mănăstirii, împreună cu iazurile și viile, sunt arendate de către stareții Popăuților, aducând mari venituri călugărilor greci. Printre stareții mănăstirii din secolul al XIX-lea menționăm pe arhimandritul grec Inochentie care a devenit în anul 1820 mitropolit de Ilicopoleos și pe ieromonahul Iosif Gheorghian (1864), viitor mitropolit-primat al Bisericii Ortodoxe Române. În perioada administrării mănăstirii de către călugării greci s-a refăcut pictura murală originală în tehnica „a secco” (tempera), a fost adăugat un amvon baroc fixat în peretele nordic al naosului și un cafas în pronaos.
- Legea secularizării averilor mănăstirești din 1863 a dus la deposedarea mănăstirii de moșiile deținute, iar Mănăstirea Popăuți a devenit biserică de mir. Pe rând, proprietățile fostei mănăstiri sunt cedate de Primăria orașului Botoșani către diverse instituții: casele egumenești sunt date armatei în 1868, livada este preluată de către Compania Căilor Ferate în 1870 etc.

Reparații

- Reducerea mănăstirii la rangul de biserică de mir a avut efecte negative asupra ansamblului monahal. Biserica s-a deteriorat, fiind acoperită cu tablă în 1891. Cu toate acestea, deteriorarea bisericii se accentuează și ca urmare a faptului că la 12 mai 1897 s-a prăbușit jumătatea superioară a catapetesmei, Protoieria Botoșani decide la data de 15 iulie 1897 închiderea bisericii, întrucât ajunsese într-o stare critică de conservare.
- Biserica "Sf. Nicolae" și turnul clopotniță sunt practic salvate prin declararea lor în anul 1897 ca monumente istorice, statul român preluând sarcina de restaurare a lor. La începutul secolului al XX-lea (1898-1908), biserica a fost restaurată din inițiativa Comisiunii Monumentelor Istorice. Lucrările de restaurare a bisericii au fost conduse de arhitectul Constantin Băicoianu și finalizate în 1908. În urma acestor lucrări a fost modificată înfățișarea originală a monumentului prin placarea zidăriei originale cu o serie de elemente decorative precum cărămida smălțuită, discurile ceramice, cărămida arsă, într-un parament total nou, cu forme geometrice. Cu această ocazie a fost zidită ușa de pe latura nordică a pronaosului și a fost ridicat artificial cu circa 30 – 50 cm nivelul pavimentului interior și al trotuarului exterior. Turnul clopotniță a fost reparat în 1908.
- Mai mulți specialiști (P. Gârboviceanu, Grigore Ionescu, Cesare Brandi, Eugenia Greceanu, Gheorghe Curinschi Vorona, Carmen-Cecilia Solomonea) au criticat lucrările de restaurare executate de Constantin Băicoianu, considerând că acestea au fost realizate prin ignorarea totală a concepției medievale a monumentului, rezultând astfel un monument cu o imagine exterioară nouă, străină originalului.
- În perioada 1926-1927 au fost realizate lucrări de restaurare a picturii murale în interiorul bisericii de către pictorii Ștefan Stroyni și V. Gallin, sub coordonarea lui I. Mihail, pictor specialist al Comisiunii Monumentelor Istorice. Aceste intervenții nu au păstrat decât parțial asocierea cu materialele și stilul original. Unele fresce au fost spălate și s-a pierdut astfel coloritul viu, de epocă. La 2 octombrie 1927

biserica a fost redeschisă, cu acest prilej fiind celebrată o slujbă religioasă, săvârșită de patriarhul Miron Cristea.

- În anul 1928, în curtea fostei mănăstiri, a fost înființat un muzeu de către preotul iconom Al. Simionescu, protopop de Botoșani.
- În anul 1991, mitropolitul Daniel Ciobotea al Moldovei și Bucovinei a reînființat Mănăstirea Popăuți, care a fost populată cu călugări abia în 1996.
- Biserica a fost degradată în decursul timpului ca urmare a factorilor naturali (condițiile speciale de climă) și a intervențiilor umane necorespunzătoare. La începutul secolului al XXI-lea au fost începute o serie de lucrări de restaurare ale bisericii monument istoric. După finalizarea cercetării arheologice (2000-2001), nivelurile pavimentului bisericii și al trotuarului exterior au fost coborâte la nivelul original.
- În perioada 2001-2002 s-au executat lucrări de conservare și restaurare a picturii murale de pe pereții naosului în cadrul unui proiect de cercetare inițiat de MLPTL, în colaborare cu Institutul de Cercetare PROCEMA din București. Intervențiile de conservare și restaurare a picturii murale au constat în următoarele: îndepărtarea reparațiilor cu diverse tipuri de mortare, injectare de adezivi minerali în zonele care prezentau desprinderi ale stratului de preparație, stoparea biodegradării, înlăturarea depunerilor groase de praf și fum de pe suprafețele pictate, îndepărtarea repictărilor din secolele XVIII-XIX și parțial din secolul XX, curățirea în etape a stratului pictural original, consolidarea și stabilizarea stratului de culoare și aplicarea unui tratament de dezinfecție cu scop preventiv.

Arhitectură

- Biserica din Popăuți este construită în stilul moldovenesc, acest lucru fiind vizibil atât în planul și dispunerea încăperilor bisericii, cât și în sistemul de construcție a turlei naosului și a decorațiilor exterioare.
- Biserica este zidită din piatră, în formă de cruce. Zidurile sale au grosime de peste un metru. Intrarea în biserică se face acum prin ușa cu ancadramente gotice aflată pe partea de sud a pronaosului. Inițial mai era și o ușă pe latura nordică a pronaosului, dar aceasta a fost zidită la începutul secolului al XX-lea. Biserica are patru ferestre.
- Pe exterior, biserica are fațada din cărămidă roșie netencuită. Partea inferioară a fațadei este acoperită cu piatră fasonată dispusă geometric, iar colțurile clădirii și contraforturile sunt executate din blocuri masive de piatră. Biserica are două rânduri de ocnite în dreptul pronaosului, cele din partea inferioară fiind mai mari decât cele din partea superioară, iar pe abside sunt situate firide alungite, având deasupra un rând de ocnite mici asemănătoare cu cele de pe fațada pronaosului. Deasupra ocnitelor mari de pe pronaos și a firidelor alungite de pe abside sunt mici ochiuri unde au fost amplasate discuri de ceramică smălțuită. De asemenea, și sub cornișă se află un brâu de discuri ceramice colorate.
- Turla bisericii are o formă poligonală pe exterior și cilindrică pe interior. Ea se sprijină pe acoperișul naosului prin două baze stelate. Are patru ferestre dispuse în punctele cardinale și mici contraforturi pe diagonale. Pe laturile turlei se află un rând de firide alungite, două rânduri de ocnite și un brâu de discuri de ceramică smălțuită.
- Biserica este compartimentată în interior în trei încăperi: pronaos, naos și altar. Pronaosul este de formă dreptunghiulară și supralărgit, fiind iluminat de o fereastră în stil gotic dispusă pe latura de vest. El are la partea superioară o boltă semisferică. Între pronaos și naos era un zid care a fost demolat în secolul al XVIII-lea, cu această ocazie fiind distrus și tabloul votiv. Intrarea făcându-se astăzi pe sub o arcadă

sprijinită pe doi stâlpi marginali mari, fixați în ziduri. Naosul are două ferestre mici cu ancadrame gotice pe absidele laterale semicirculare. Deasupra naosului se află o turlă înaltă, cilindrică pe interior și poligonală pe exterior, și care se sprijină pe două rânduri de pandantivi în stilul tradițional moldovenesc. Catapeteasma este din lemn și datează din epoca lui Constantin Racoviță. Prin dispunerea sa avansată au fost create cele două nișe: proscomidiarul și diaconiconul. Altarul are o absidă estică cu o semicalotă impunătoare și o fereastră în arc frânt dispusă în axul absidei estice.

Iconografie

- Pictura interioară a bisericii datează din secolul al XV-lea, ea păstrându-se numai parțial până în zilele noastre. În pronaos se află un ciclu de scene dedicate patronului bisericii, Sf. Nicolae, și Sinoadele Ecumenice. Pereții naosului sunt decorați cu scene din *Ciclul patimilor*, care se remarcă prin dimensiuni și prin impactul cromatic, deosebit de rafinat. Deasupra acestor scene se află medalioane în care sunt pictați martiri și ierarhi, seoarate printr-o bandă cu elemente decorative florale aurite. În semicalotele absidelor laterale sunt pictate două scene importante: „Coborârea Sfântului Duh” și „Înălțarea Domnului”. Pe pereții turlei sunt reprezentate Cetele Îngerești suprapuse pe două registre. Bolta altarului este dominată de „Maica Domnului cu pruncul pe tron însoțită de patru arhangheli”, sub care se derulează scenele „Patimilor”, iar la baza absidei Sfinții Ierarhi.
- Singurele picturi originale păstrate sunt *capetele lui Iisus și al îngerului* din altar, scene din *Ciclul patimilor* pictate pe absidele naosului și bustul unui *profet* de pe peretele nordic al pronaosului. Celelalte picturi au fost refăcute în secolul al XIX-lea. Tabloul votiv, aflat pe peretele despărțitor dintre pronaos și naos, a dispărut în secolul al XVIII-lea.
- În anul 2002 a fost realizată o expertiză tehnică a picturii din biserica Mănăstirii Popăuți, constatându-se o degradare a acesteia datorată acțiunilor defectuoase, a inacțiunii, nepăsării și/sau ignoranței personalului clerical însărcinat cu gestionarea mănăstirii de-a lungul timpului. Printre cauzele degradării erau următoarele:
 - lipsa unei ventilații eficiente;
 - izolarea precară a acoperișului, ferestrelor și ușilor;
 - neefectuarea lucrărilor de hidroizolație;
 - arderea lumânărilor și candelelor în interiorul bisericii etc.
- Umiditatea excesivă a zidurilor și a tencuielilor interioare, combinată cu lipsa ventilației, au dus la apariția atacului biologic, a eflorescențelor și incrustațiilor saline. Astfel, stratul pictural, serios afectat de diversele intervenții de restaurare, s-a erodat și mai mult.
- nouă expertiză efectuată în 2004 a constatat unele progrese ca urmare a demersurilor întreprinse de coordonatorul lucrărilor de restaurare pe lângă autoritățile bisericești și anume: slujbele au început să se țină doar în noua biserică, construită la circa 100 m de biserica veche, s-a construit un spațiu exterior pentru arderea lumânărilor, au început să se realizeze lucrări de izolație termică și de hidroizolație.

Necropolă

- Săpăturile arheologice efectuate în interiorul bisericii au dus la descoperirea unei necropole boierești, aici fiind înmormântați, pe trei niveluri, peste 25 de oameni. După cum a declarat starețul Luca Diaconu al Mănăstirii Popăuți, *„cele mai importante sunt persoanele din primul nivel. Este vorba despre un vornic din Botoșani, care a fost adus acasă din Țara de Jos, unde fusese mare vornic”*. Acesta a fost identificat de către prof. Sorin Ulea ca fiind Dragoș Boul.^[12] Piatra funerară (165 x 66/55 x 27 cm) a marelui vornic se află în bună stare de conservare, având câmpul împărțit în trei zone egale, decorate fiecare cu câte patru

palmete în relief plat, și o inscripție marginală în limba slavonă cu următorul conținut: „*Acest mormânt este al robului lui Dumnezeu Nurod, vornic de Botoșani, care s-a săvârșit – veșnica lui pomenire – la veșnicele lăcașuri în anul 7000*” (1492).

- În zonele sudică și vestică ale pronaosului au fost identificate în 2001 un număr total de 16 morminte, în diverse stadii de conservare/distrugere, dintre care 5 în amenajări funerare din zidărie și 11 în groapă simplă. În mormântările au fost realizate în trei etape distincte: două înainte de construirea bisericii, iar celelalte în decursul secolelor XVI-XVII și în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, după fondarea mănăstirii. În extremitatea estică a decroșului absidei nordice se află un mormânt anterior momentului construirii bisericii, deoarece laba piciorului stâng al inhumatului este tăiată de zidurile bisericii.
- Biserica a fost înconjurată de un cimitir medieval care a funcționat din momentul construirii acesteia și până către mijlocul secolului al XIX-lea. Mormintele au fost practicate în majoritate în gropi simple, existând un număr mare de morminte de copii mici. În morminte s-a găsit un inventar funerar format din piese numismatice care datează în principal din cursul secolului al XVI-lea. În zonele periferice ale necropolei au fost descoperite și monede din secolul al XVIII-lea. După constituirea mănăstirii în 1755, numărul în mormântărilor începe să se reducă.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Caraiman

Manastirea Caraiman este o manastire ortodoxa aflata in localitatea Busteni, la poalele masivului Caraiman. Crucea de pe Caraiman parca strajuieste poteca ce duce pasii pelerinilor spre manastire. Mergand spre telecabina din Busteni, la un moment dat, pe partea stanga, un indicator si o icoana arata poteca, cu dale de piatra pe alocuri, ce duce spre manastire.

Poteca, mergand parca pe ascuns, pe sub coroanele intunecate ale brazilor, ajunge, in cele din urma, intr-o oaza de lumina, masivul Caraiman ivindu-se in toata splendoarea lui. In aceasta poiana, Parintele Gherontie Puiu a ridicat, din mila lui Dumnezeu si cu ajutorul Maicii Domnului, o mareata manastire.

Parintelui i-au trebuit ani buni sa se aseze aici, dar nu la intamplare, ci cu indrumarea Maicii Domnului, care i s-a aratat de mai multe ori in vis, fiindu-i aproape in toate clipele grele. Calugarul spune ca inca de la venirea sa pe lume s-a simtit neincetat sub protectia Maicii Domnului, care l-a ales pentru indeplinirea unei sfinte misiuni: inaltarea unei manastiri.

Parintele Gherontie Puiu a ascultat porunca Maicii Domnului si a trait ca un sihastru timp de zece ani intr-o peștera, pana in vara lui 1970. Timp de zece ani, in fiecare noapte, el a privit crucea cea mare de pe Caraiman. Atunci, spune, "i-am jurat Maicutei Domnului ca, daca ma voi intoarce cu bine in lume, jos, voi construi o manastire cu hramul Inaltarea Sfintei Cruci, din curtea careia sa poata fi privita crucea de pe varful Caraimanului".

Dupa Revolutia din 1989 el s-a intors la Manastirea Neamt, unde monahii ramasi in viata l-au recunoscut, desi trecusera 30 de ani. A fost uns monah pe loc, apoi a fost inscris la seminar, desi nu avea decat patru clase

terminate in satul natal. O saptamana a fost diacon, dupa care, asta se intampla in 1992, episcopul locului l-a uns preot, dupa "randuiala lui Melchisedec", pentru ca trecuse de varsta lui Hristos.

In anul 1995, in timp ce spovedea o credincioasa, parintele Gherontie Puiu, pe atunci preot slujitor la marea Manastire Cetatua din Iasi, a avut un atac cerebral, in urma caruia nu si-a mai putut misca jumatate din corp. A fost internat la spitalul din Tatarasi, unde a stat trei luni dupa care a fost transferat la sanatoriul din Sinaia. Medicii care l-au ingrijit i-au spus ca va fi nevoie de ani buni pentru refacere.

Acolo a stat insa doar o singura noapte. Aflat intr-o rezerva cu inca un preot si cu un crestin, parintelui i s-a aratat iarasi, de data asta foarte de aproape, Maica Domnului. "Te-am adus aici cu o misiune, adu-ti aminte!", i-a soptit Preacurata. "Cum s-o indeplinesc, Maicuta, tocmai acum, cand sunt paralizat?", a intrebat parintele. "Trezeste-te ca nu esti bolnav" i s-a spus. Si, isi aduce aminte parintelui: "Apoi a rostit mai apasat: Vei gasi un brad cu sase ramuri, langa o apa curgatoare, pe un plai de unde se vede marea cruce la care te-ai jurat. Acolo sa faci manastirea".

Dupa mai multe cautari, in cele din urma, parintele Gherontie Puiu si-a vazut visul cu ochii, incepand in Poiana Palanca construirea unui lacas de cult pentru calugari, precum si a unei biserici. La inceputul anului 1996, Parintele Gherontie Puiu locuia intr-o cabanuta din lemn, in acest loc pustiu la acea vreme.

In mijlocul ei se afla un brad retezat de furtuna, in care s-a gasit chipul Maicii Domnului, brad ce are forma unui policandru urias. In varful acestuia exista o cruce alba ce se aprinde la lasarea serii, o data cu iluminatul public al orasului Busteni. Inauntrul paraclisului din lemn, construit in jurul copacului minunat, trunchiul este inchis intre patru pereti din lemn, fiecare latura fiind impodobita cu icoane si Sfanta Cruce.

Cazare in apropiere : Silva Busteni, Hotel Iri, Hotel Alexandros, Conac Bavaria, Complex Turistic Gura Diham, Casa Freya, Casa Magica, Vila Alunis, in orice localitate in imprejurimi .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Pestera Sf Andrei

Sub numele de Peștera Sfântului Andrei este cunoscut un așezământ religios (mănăstire), situat în Dobrogea, în apropierea localității Ion Corvin, județul Constanța. Este construit în jurul unei peșteri în care tradiția populară spune că trăit și creștinat, Sfântul Apostol Andrei. Peștera se găsește la mai puțin de 2 kilometri de "Cișmeaua Mihai Eminescu", la apoximativ 4 kilometri de șoseaua Constanța - Ostrov.

După ce în timpul stăpânirii otomane, peștera a fost uitată, prin 1943 a fost redescoperită de preotul Constantin Lembrău, împreună cu avocatul Ion Dinu, pentru ca în 1944, peștera să fie resfințită și redată cultului, prin construirea unei turle și a unui zid de protecție. Dar, revine în uitare până după 1989, când se reîncep lucrările de dezvoltare a ansamblului monahal.

Abia din 1990 parintele Nicodim Dinca, monah de la manastirea Sihastria, impreuna cu parintele ieromonah Victorin Ghindaoanu, avand binecuvantarea Lucian, s-au apucat de reamenjarea pesterii si construirea

manastirii.

In peatera se afla icoana Sfantului Andrei, cel cunoscut drept apostolul care a crestinat tinuturile de la nord de Dunare. In pronaos, intr-o nisa, se afla un fel de pat, scobit in piatra, despre care se spune ca era folosit de Apostolul Andrei pentru a se odihni. In decursul timpului aici a fost un loc in care se aprindeau lumanari. Acuma este folosit de cei care se afla in suferinta pentru a gasi alinare de la boli. De asemenea, calugarii citesc rugaciuni pentru bolnavi si Moliftele Sfantului Vasile cel Mare.

In prezent, Manastirea are o biserica mai mica, ridicata intre 1994 – 1995, fiind sfintita cu Hramul Acoperamantul Maicii Domnului. O a treia biserica, mai mare, a fost construita intre 1998 – 2002.

In Biserica cea mica se pastreaza moastele Sfantului Andrei. Este vorba de o cruce in forma de X, aflata in fata altarului, in partea stanga, iar in centru are o particica din degetul Sfantului Andrei, adusa de la Mitropolia Trifiliei din Grecia.

Ca sa ajunga aici, pelerinii pot merge pana la Cernavoda, dupa care sa se indrepte spre sud, inspre Ostrov. Cand ajung in localitatea Ion Corvin, un indicator ii indreapta pe un drum lateral, iar dupa 3-4 kilometri vor ajunge la manastirea situata intr-o padure mirifica.

Manastirea Dervent

La aproximativ 20 de kilometri de frontiera cu Bulgaria, venind dinspre Ostrov, pe un deal de unde pot fi admirate apele sclipitoare ale Dunarii, in vremuri ferite de inundatii, se afla Manastirea Dervent. Zidurile albe si acoperisurile rosii, turlele argintii iti atrag atentia de la distanta. Pe urmele Sfantului Apostol Andrei in Scythia Minor, Dobrogea de astazi, facem un nou popas de data aceasta la Manastirea Dervent unde ne intampina Parintele Gherman:

“Traditia acestei Sfinte Manastiri ne spune ca pe malul drept al Dunarii, in apropiere, la o distanta de numai doi kilometri de manastirea Dervent, a existat o cetate antica romana cu numele de Dervent, nume care inseamna lagar sau garnizoana romana dar si vad de trecere sau trecatoare in limba turca. Cetatea Dervent, dupa o epoca infloritoare pana pe la anul 1036, a fost distrusa de pecenegi atunci cand au fost distruse si cetatile Dinocetia, Capidava si Sucidava. Astazi, in zona, inca se pot vedea ruinele acestei vechi cetati romane.

Pe la sfarsitul secolului I dupa Hristos, Sfantul Apostol Andrei, Cel Intai Chemat la apostolie, in misiunea sa crestina ajunge sa-L propovaduiasca pe Hristos in Scythia Minor, adica in Dobrogea noastra de astazi, care in acea vreme facea parte din Imperiul Roman. Credinta crestina era interzisa in acele vremuri. Sfantul Apostol Andrei ajunge sa propovaduiasca Evanghelia lui Hristos, Mantuitorul nostru, si in Scythia Minor, adica in Dobrogea de astazi, gasindu-si un adapost intr-o peatera aflata la 37 de kilometri de manastirea Dervent, pe raza comunei Ion Corvin, unde astazi este inchinata o manastire in cinstea si in amintirea Sfantului Apostol Andrei, increstinatorul Romaniei. Mai tarziu opera misionara a Sfantului Apostol Andrei va reveni unor ucenici ai Sfantului, anume un preot si trei fecioare care vor veni in marea cetate Dervent la Dunare sa-l marturiseasca pe Hristos.

Ajungi aici cei patru sunt prinsi si condamnati la moarte, dupa ce fusesera sfatuiti sa se lepede de Hristos. In

momentul martirajului, traditia acestui Sfant Lacas ne spune ca ei erau asezati astfel: Preotul se afla pe locul in care se afla acum Crucea Sfanta din absida stanga a bisericii, crucea facatoare de minuni si tamaduitoare iar cele trei fecioare se aflau in fata bisericii, mai precis in fata Sfantului Altar. Vazand ca nu pot fi determinati sa-si renege credinta lor adevarata, Sfintii Martiri au fost chinuiti groaznic. In final preotul a fost jupuit de viu si spanzurat pe o cruce de lemn cu capul in jos iar celor trei fecioare li s-au scos ochii, li s-au smuls unghiile de la maini si de la picioare iar dupa aceste groaznice chinuri trupurile acestor Sfinte Mucenite au fost taiate in bucati. Trupurile acestor Sfinti au fost aruncate in Dunare, dupa ce au fost arse pe rug ca sa nu le venereze crestinii aflati in cetate, sa nu venereze ramasitele, Sfintele Moaste care au mai ramas.

Pe locul unde au fost ei martirizati traditia ne spune ca au crescut din pamant patru pietre in forma de cruce cu insusiri tamaduitoare si facatoare de minuni care, de-a lungul veacurilor s-au dovedit a fi tamaduitoare de diferite boli sufletesti si trupesti.”

Viata crestina in Dobrogea, viata bisericii in primele veacuri era foarte bine organizata. Era o viata crestina intensa, existau foarte multe comunitati monahale, foarte multe biserici, foarte multe manastiri. Chiar si astazi aceasta zona, fosta Scythia Minor, inca se mandreste cu acele ruine si acele biserici, cu criptele Sfintilor Martiri care au fost descoperite in Dobrogea pentru ca aici a fost o adevarata viata intensa in Hristos, o traire duhovniceasca aleasa. In 1036 a fost distrusa si cetatea Dervent. Dupa cateva secole bineinteles ca locurile unde se aflau Sfintele Cruci au devenit pustiite, Dobrogea fiind ocupata de Imperiul Otoman. Mosiile de-aici au revenit unui turc, Ahmet bei care era insarcinat si cu pazirea frontierei de Dobrogea si acest turc, auzind de puterea miraculoasa a Crucilor Sfinte le va ocroti si urmasii lui le vor venera timp de aproape cinci secole. El era un om foarte credincios. Se spune ca in traditia acestei familii oamenii se increstinau pe ascuns pentru ca, bineinteles, la turci crestinismul era interzis si aceasta traditie de pastrare si venerare a Sfintelor Cruci in familia acestui pasa s-a facut pana pe la inceputul secolului al XIX-lea cand un descendent al lui Ahmet bei le va distruge.

Veneau foarte multi sclavi sa lucreze pe mosia acestui turc numai ca sa se poata atinge de Sfintele Cruci pentru a dobandi tamaduire sufleteasca si trupestasca. Sfintele Cruci aduceau in familia acestui turc si foarte mult venit. Intr-o zi pe cand tatal era plecat cu treburile mosiei, el fiind un om foarte credincios, fiul sau, observand ca Sfintele Cruci suntenerate de sclavii crestini, a poruncit supusilor sa traga cu calul, sa distruga bratele acestei Sfinte Cruci facatoare de minuni a Preotului.

In acel moment cand bratele Crucii au fost spintecate el a fost doborat de pronia dumnezeiasca, a cazut si a murit iar batranului sau tata, plecat cu treburile mosiei, i-a fost trasnit un cal de la trasura, moment in care intelege ca ceva rau s-a petrecut pe mosie. Ajuns aici afla despre marea nenorocire care s-a intamplat in familia lui, vesteste familiei lui ca n-o sa le mai mearga asa de bine cum le-a mers pana atunci si asa a fost. Un cutremur peste cinci ani ii va distruge mosia, un trznet ii va mistui hambarele iar molima ii va omori curtenii si familia ce se aflau prin preajma Sfintelor Cruci. Dupa alti cativa ani Dobrogea va iesi de sub tutela Imperiului Otoman iar locurile cu Sfintele Cruci devin din nou pustii. Dupa Razboiul de Independenta, Sfintele Cruci se redescopera in chip minunat.

Se spune ca, tanarul Ionica, ciobanas in satul Coslugea, din apropierea Sfintei Manastiri Dervent, se afla cu oile prin preajma Sfintelor Cruci. Ionica era surdomut din nastere. Ne dam si noi seama de aceasta mare suferinta pe care o avea. El fiind foarte obosit adoarme facandu-si capatai chiar bratele Crucii Sfinte a Preotului unde ne aflam noi acum. Si, printr-o descoperire dumnezeiasca, dupa putin timp, este trezit, auzind pentru prima data in viata lui tunetele de afara si oile care intre timp se indepartasera de el. Ne dam seama ce mare bucurie l-a cuprins! A sarutat Sfanta Cruce cu credinta, i-a multumit lui Dumnezeu pentru acest miracol. Nu se mai stia exact locul in care se afla Sfanta Cruce. Se auzise candva ca pe aceste locuri ar fi existat si alte Sfinte Cruci facatoare de minuni. Dar nu se mai stia locul exact. Asadar i-a multumit lui Dumnezeu pentru aceasta mare minune si a zvonit despre aceasta la toti locuitorii din imprejurimi. Acest miracol a ramas inca viu in amintirea locuitorilor de pe aceste meleaguri dobrogene.

Cazare in apropiere : Albatros - Calarasi, Muntenia, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Portarita

Hram: Maica Domnului Portarita (prima duminica din luna iulie)

Acces: din Negresti Oas, spre Orasul Nou, pe DN19,12 km NV, spre Pasunea Mare, 6 km;

Cazare: 150 locuri

Adresa: sat Prilog-Vii, nr. 80A, com. Orasul Nou, 447223, jud. Satu Mare

Manastirea Portarita a fost infiintata in anul 1993, de arhidiaconul Gheorghe Babut - misionar ortodox, care in primii ani de dupa Revolutia din 1989 tipareste carte religioasa, din veniturile obtinute personal. Ansamblul monahal este unul dintre cele mai mari din partea de nord-vestul tarii. Manastirea a fost construita interesant, ea avand bisericile incorporate in zidurile cele mari care ii formeaza incinta. In centrul curtii se afla un simplu altar de vara.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Bixad

Manastirea Bixad este o manastire ortodoxa aflata in comuna omonima din judetul Satu Mare. Localitatea Bixad a fost amplasata, pana in jurul anului 1700, sub Piatra Bixadului. In urma unei alunecari de teren, localitatea a fost distrusa in proportie de aproape doua treimi. Atunci, localitatea s-a mutat intre cele trei vai, unde se afla si azi. In perioada interbelica, in Bixad a functionat cea mai mare manastire din Maramures.

Manastirea Bixad - scurt istoric

Viata monahala la Bixad exista inca din vremea Maramuresului voievodal, cand, in anul 1614, lacasul apare mentionat ca schit al Manastirii Vetis. In prima jumatate a secolului al XVII-lea, viata monahala ortodoxa la Bixad s-a mentinut, fapt dovedit de circulatia intensa a cartilor de slujba si invatatura ortodoxe. La anul 1648 in Bixad

este atestat preotul ortodox Popa Ilies, acesta semnandu-se in mai multe randuri, pe un exemplar al Cazaniei lui Varlaam (Iasi, 1643). De la sfarsitul secolului al XVII-lea, Bixadul apare strans legat de numele calugarului grec Isaia, fost starete al Manastirii Sfantul Apostol Pavel de pe Muntele Athos. Trimis de patriarhul ecumenic sa urmareasca evolutia convertirii la unire cu Biserica Romei, in partile Rusiei si Ucrainei, dupa ce a sesizat curtilor acestor state iminenta pericolului, la intoarcere, trecand prin Ardeal a fost prins, dus la Viena, de unde, dupa ce a fost catolicizat, a ajuns la Roma, si apoi numit in anul 1694 vicar general, cu resedinta la Carei, cu insarcinarea de a castiga la Unire pe romanii din partile Bihorului, Satmarului si Maramuresului. In anul 1701, arhimandritul Isaia, insotit de alti trei calugari s-a asezat la Manastirea Bixad. In luna mai a anului 1701, arhimandritul a fost ucis in conditii neelucidate inca. In anul 1759, episcopul unit al Muncaciului, Manuil Olsavszky, trimite la Bixad calugari din ordinul Sfintului Vasile cel Mare. Biserica Bixad, cu hramul Sfintii Apostoli Petru si Pavel a fost ridicata incepand cu anul 1769, fiind sfintita in anul 1771. Monumentul pastreaza planul arhitectural bizantin in cruce greaca. Deasupra pronaosului se inalta un turn avand un acoperis baroc, adaugat la inceputul secolului al XX-lea.

Intrarea principala vestica este marcata de un fronton triunghiular tinut de patru coloane, din care doua sunt angajate. Absidele laterale sunt semicirculare. Altarul este adaugat tot ulterior. Aceasta biserică a fost desfiintata din ordinul autoritatilor comuniste, fiind transformata in parohie in anul 1948. Urmeaza o etapa de restaurari complete, atat la interior cat si la exterior. Atunci biserică este si repictata si inzestrata cu mobilier nou. Lucrarile de restaurare s-au desfasurat intre anii 1981-1988. Fresca pictata intre anii 1988-1989 este opera lui Dumitru Banica din Vedea. Iconostasul, din lemn sculptat, a fost realizat de mesterul Ady Iosif din Baia-Sprie.

Manastirea Bixad - icoana Maicii Domnului

Renumele bisericii din Bixad provine si din prezenta in aceasta a unei icoane a Maicii Domnului. Maicii Domnului atrage credinciosi din judetele invecinate: Bihor, Salaj, Maramures si Bistrita Nasaud. Putem vorbi de un intens turism religios, cu vechi traditii, cu pelerini care vin aici la sarbatorile Adormirea Maicii Domnului (15 august), Nasterea Maicii Domnului (8 septembrie), Taierea Capului Sfintului Ioan Botezatorul (29 august) si Ziua Sfintei Crucii (14 septembrie). Pentru pelerinii veniti de departe biserică dispune si de locuri de cazare - in limita locurilor disponibile. Pentru a face cunoscute traditiile zonei, se intentioneaza deschiderea unui muzeu cu traditii si obiceiuri populare, etnografice, bisericesti si de folclor osenesc dar si ateliere pentru cusaturi specifice zonei.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Barsana

Mănăstirea Bârsana este situată în comuna cu același nume din județul Maramureș. Așezământul a fost construit la mijlocul secolului 16 de către domnii Drăgoșești care au mai ctitorit și manastirea de la Peri (Săpânța de azi). Mănăstirea purta hramul Sf. Nicolae și era una dintre cele mai importante din întregul Maramureșului. Aici și-a avut în aceeași vreme reședința episcopul Gavril Ștefanca (Gavril Bârsana). Biserica a fost folosită în scopuri monahale până în 1791, când mănăstirea a fost desființată. Mănăstirea Bârsana este reînființată în 1993 odată cu binecuvântarea acestui loc de către PS Justinian Chira - episcop al Maramureșului și Sătmarului. Este începută construcția bisericii noi, a altarului de vară, a chiliilor și a paraclisului. Întreg ansamblul este realizat de meșterii din Bârsana. Folosind ca sursă de inspirație tradiția locală, toate clădirile din incinta mănăstirii sunt executate din lemn de stejar și pietre de râu, fiind ridicate de meșteri din localitate, asigurând astfel continuitatea artei cioplirii și îmbinării lemnului.

În prezent ansamblul monahal cuprinde: Biserica din lemn în stil maramureșean, Aghiasmatarul, Stăreția, Altarul de Vară, Casa duhovnicului, Casa artistului, Casa meșterilor, Praznicarul cu trapeza, Muzeul mănăstirii, Turnul Clopotnița, Poarta maramureșeana de la intrare, Monumentul funerar. Acestea sunt legate printr-o serie de alei care sunt flancate de frumoase aranjamente florale. Există chiar și un mic lac în incinta mănăstirii cu un mic pod deasupra.

Mănăstirea Bârsana este una dintre cele mai frumoase și îngrijite mănăstiri din Maramureș, zilnic fiind vizitată de sute de pelerini dar și turiști atât din țară cât și din străinătate. Este cu siguranță un loc care nu trebuie să lipsească din nici un itinerar prin Maramureș.

Cazare în apropiere : Hotel Holiday - Ocna Sugatag, Maramures, Romania, Pensiunea Popasul Din Deal - Ocna Sugatag, Maramures, Romania, Pensiunea Vadu Izei - Vadu Izei, Maramures, Romania

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Botiza

Mănăstire de maici, mănăstirea Botiza (schitul Bals Botiza) cu hramul "Schimbarea la Față" este o sfântă ctitorie în comuna Botiza care gazduiește o icoană facătoare de minuni. Construcția mănăstirii a început în 1991, lucrările fiind coordonate de meșterul din Botiza, Vasile Petreș, la

dorinta credinciosilor si a parintelui.

Manastirea este construita din lemn masiv de brad, cu pridvorul impodobit cu arcade maramuresene, sculptat in stil maramuresean. Initial a fost acoperita cu tabla, iar din 2001, dupa ce a venit aici maica Rafaela, a primit binecuvantarea Prea Sfintitului Justin sa fie inlocuita tabla, pentru a respecta traditia maramureseana, acoperind-o cu sindrila.

Pictura este lucrata in fresca, in stil neobizantin de catre pictorul Ion Botis din Viseu de Sus impreuna cu familia. In biserca sunt pictate scene biblice. Sculptura din biserica a fost executata de catre un grup de sculptori de la Humulesti”.

Biserica din complexul monahal a fost sfintita in 2007 de catre Prea Sfintitul Justin. De atunci s-a continuat extinderea complexului. Maica Rafaela spunand ca, in prezent, se lucreaza la constructia unei case cu paraclis.

Cazare in apropiere : Pensiunea Plai Cu Peri - Sapanta, Pensiunea Holiday, Complex Lostrita, Hotel Mara, Secret Garden, Pensiunea Crismona, Maramures, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Peri Sapanta

Manastirea Peri, situata in apropierea localitatii Sapanta, a fost infiintata pe vremea voievozilor Dragosesti pe locul unei vechi sihastrii ce purta hramul Sfantul Arhanghel Mihail.

Voievodul Balcu si apoi si Drag (nepoti ai lui Dragos Voda) au daruit acestei manastiri terenuri si bunuri astfel incat in 1391 este ridicata o biserica din piatra. Aceasta este ridicata la rangul de Stavropighie Patriarhala cu jurisdictie peste bisericile din opt tinuturi si timp de 312 ani aici si-a avut sediul Episcopia Ortodoxa Romana a Maramuresului. In aceasta perioada Sapanta-Peri a servit ca resedinta multor episcopi printre care si Iosif Stoica, canonizat ulterior de catre Sfantul Sinod in 1992 cu numele de Sfantul Iosif Marturisorul din Maramures praznuit la 24 aprilie.

La Sapanta-Peri a existat de asemenea una din scolile de caligrafie insemnate din Romania, aici au fost traduse si copiate in romana pentru prima data Psaltirea, Evanghelia, Legenda duminicii, Codicele Voronetean si Faptele Apostolilor.

Distrusa in 1703, Manastirea Peri a fost reconstruita la sfarsitul secolului XX, inceputul secolului XXI in Parcul Dendrologic Livada, nu departe de locatia originala.

Aici a fost construita cea mai inalta biserica de lemn din lume, biserica ce poarta hramul Sfantul Arhanghel Mihail, inalta de 78 de metri (mai inalta decat Statuia Libertatii din New York). Constructia a fost realizata dupa planurile arhitectului Dorel Cordos de catre mesterul Ioan Stiopei zis Buga din Barsana.

Biserica a fost sfintita la 31 august 2003, cu toate ca lucrarile de constructie nu sunt inca nici acum finalizate in intregime. De asemenea intre 2003-2004 a fost construit si altarul de vara de catre mesterul Ioan Stiopei.

Manastirea Peri nu trebuie sa lipseasca din itinerariul nici unui turist sau pelerin ce vine in tinuturile

Maramuresului.

Cazare în apropiere : Pensiunea Plai Cu Peri - Sapanta, Pensiunea Holiday, Complex Lostrita, Hotel Mara, Secret Garden, Pensiunea Crismona, Maramures, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Moscheea Esmahan Sultan – Mangalia

Unul dintre cele mai atractive obiective turistice din sudul litoralului este Moscheea „Esmahan Sultan” din Mangalia, cel mai vechi lăcaș de cult musulman din România. Geamia „Esmahan Sultan” a fost ridicată în 1573 sau în anul 931 după calendarul musulman Hadjira, în memoria unuia dintre cei mai importanți conducători ai Imperiului Otoman din acea perioadă, Selim al II-lea, de către fiica sa, Esma.

Fata sultanului Selim al II-lea (1566-1574) și soție a marelui vizir Sokollu-Mehmed Pașa (1565-1579) s-a refugiat la Mangalia în secolul al XVI-lea și a reușit să realizeze, în cinstea tatălui său, un monument istoric și de artă musulmană, în stil maur. Cea mai veche reprezentare grafică a geamiei este o pictură în acuarelă, ce datează din 1828 și care a fost realizată de către călătorul francez Hector de Bearn.

Construcția este făcută din piatră cioplită pe loc de meșterii piatrari turci și are o grosime de 85 de centimetri. Zidăria din blocuri de piatră a fost făcută fără a se folosi vreun liant, ci doar scoabe din oțel turnate pe loc în orificii făcute în piatră. Aceeași tehnologie a fost folosită și la ridicarea minaretului.

Trebuie amintit și faptul că, la construcția moscheii, s-a folosit piatră din zidurile cetății Callatis, în timp ce fântâna rituală, aflată în curtea geamiei, a fost construită cu piatră provenită dintr-un vechi mormânt roman. Geamia este înconjurată de un cimitir musulman, la fel de valoros prin vechimea sa, atât din punct de vedere cultural, cât și spiritual, cu morminte vechi de peste 300 de ani.

Moscheea Esmahan Sultan are, la intrare, o galerie prevăzută cu stalpi de susținere a acoperisului din stejar, împartit în patru. În interiorul moscheii se afla minber-ul (amvonul), pentru predica imamului și mihrab-ul (altarul), fereastra oarbă sau nisa orientată către Piatra Neagră, de la Ka`ba, Mecca. Tavanul cu gobek din marchetarie din lemn este o mare realizare artistică. O notă de originalitate o da împartirea printr-o balustradă joasă aflată la intrarea în lăcașul religios a unui spațiu destinat exclusiv femeilor. Minaretul se afla pe latura nordică a moscheii. Pe terasa minaretului se poate ajunge prin intermediul unei scări interioare, în spirală. Moscheea are două rânduri de ferestre, din care cele de la nivelul inferior au forma de patrulater, iar cele de la nivelul superior de arc frânt. Pridvorul cu strasina cu saciak, stalpii și balustradele din lemn dau, de asemenea, o

nota aparte cladirii. Moscheea Esmahan Sultan are si o fantana rituala realizata dintr-un vechi mormant roman, inconjurata de stele si pietre tombale din cimitir.

Moscheea și cimitirul acesteia sunt înregistrate în lista Monumentelor Istorice din România, fiind considerate, ca importanță, de clasă „A”. De istoria acestei moschei este legată și o poveste interesantă a celebrului turc Evlia Celebi, care, în anul 1452, când Dobrogea intrase sub stăpânire otomană, îi îndemna pe toți să meargă la Mangalia: „...du-te la Mangalia, care este Kaaba-Mecca pribegilor și a sărmanilor”.

După 1989, moscheea a fost reamenajată cu ajutorul Primăriei Municipiului Mangalia. La câțiva ani după Revoluție, mormintele turcești, vechi de peste 300 de ani, precum și moscheea propriu-zisă, au fost recondiționate, iar curtea a fost împrejmuită cu un gard înalt. Reabilitarea moscheii s-a realizat cu sprijinul unui afacerist turc, costurile lucrărilor ridicându-se la peste un milion de euro.

Numeroși credincioși vin la rugăciunile rituale, iar chemarea imamului se face auzită în tot orașul: „Allah e mare!”. În prezent, geamia este deschisă spre vizitare, cineva din cadrul lăcașului fiind în permanență gata să-i primească pe oaspeți și să le prezinte acestora istoria lăcașului de cult. De asemenea, vizitatorii au acces inclusiv în cimitir și pot urca și în minaret, de unde pot admira întregul oraș.

Cazare in apropiere : Hotel Paradiso - Mangalia, MSR Port Hotel - Mangalia , Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii telefon : 0253 22 74 35 ; 0745 30 44 77; 0723 387373 .

Manastirea Sinaia

Manastirea Sinaia - dupa trei sute de ani de existenta, monumentul continua sa vegheze orasul care-i poarta numele si al carui simbol spiritual este; cuprinde mai multe obiective: Biserica mica - a fost ctitorita de marele spatar Mihai Cantacuzino - 1695, acesta ii da numele Sinaia dupa cel al manastirii Sinai unde a fost in pelerinaj. Potrivit unei insemnari in limba slavona, pe un codice de la manastirea Sfantul Sava, din Palestina, "in anul 1682, luna aprilie, 26, se aflau aici doamna Ilinca, mama voievodului cu fiul sau Mihai spatarul si fiica sa Stanca". Dintre toate asezamintele religioase din acea regiune, Mihai Cantacuzino a ramas impresionat, mai ales, de manastirea Sinai. Picturile Bisericii Mici au fost realizate de renumitul Parvu Mutu - Zugravu (1657-1735). Biserica mare - a fost zidita sub staretii Ioasaf si Paisie intre 1843-1846 (domnia lui Bibescu Voda). Este primul

lacas de cult din Romania iluminat electric.

Muzeul manastirii Sinaia - este primul muzeu religios din tara, construit in anul 1895 cu ocazia bicentenarului manastirii.

Clopotnita - a fost construita in anul 1892; clopotul adus de la turnul Coltea din Bucuresti a fost turnat (1775) si returnat (1914) cantareste 1700 kg.

Mormantul lui Tache Ionescu - cunoscut om politic, nascut la Ploiesti, acesta si-a dedicat intreaga sa activitate reintregirii neamului.

Cazare in apropiere : Hotel Belvedere, Hotel Caraiman si Palace, Hotel Marea Neagra, Hotel New Montana, Hotel Roberto, Hotel Marami, Hotel Cristal, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Mânăstirea Cartisoara "Sfintii Apostoli Petru si Pavel"

Apucand pe Transfagarasan in sus, dinspre Sibiu spre Arges, dupa satul lui Badea Cartan, pe stanga iti apare o troita, marcand discret un drum forestier. Dupa 2 km, pe o poiana, pare ca odihneste de cand lumea Manastirea Cartisoara. Dar numai de odihna nu poate fi vorba aici... Roboteala este la ordinea zilei, caci, cu toate eforturile supraomenesti, biserica nu este terminata, gardul pe jumătate inceput, staretia si arhondaricul "la rosu". Cu toate acestea, n-am intalnit o bucurie a comuniunii mai sincera, insotita de deschidere catre duhovnicie si entuziasm ortodox.

Maica Stareta Siluana, o braileanca agera, scolita duhovniceste la marea lavra olteana "Dintr-un Lemn", ne prezinta situatia manastirii: "Schitul Cartisoara isi pierde originile in zorii Evului de Mijloc romanesc. Pe la anul 1400, este consemnat ca o ctitorie de care se ingrijea direct Mircea cel Batran. Acesta avea o parte din Tara Fagarasului, iar schitul de calugari era un excelent avanpost al Ortodoxiei in fata ofensivei catolice din Transilvania. Importanta acestui schit, influenta lui, iradierea lui duhovniceasca, a inteles-o - pe dos insa - si imparateasa Maria Teresa, dupa actul uniatiei de la 1700.

Astfel, la 1761 schitul de lemn este incendiat de catre acelasi general von Bukow, cel care a distrus peste 250 de asezaminte monahale ortodoxe in toata Transilvania. Uitarea se aterne peste aceasta vatra de rugaciune pana in 1991, cand in entuzismul de a-L redescoperi pe Dumnezeu, entuziasm ce cuprinsese toata Romania, manastirea se reinfiinteaza, prin sprijinul direct al IPS Antonie, Mitropolitul Ardealului. Viata monahala a reinceput cu 2 maici si cu un paraclis de cativa metri patrati, amenajat intr-o baraca a muncitorilor forestieri, paraclis la care slujeau ocazional preotii de prin satele invecinate". Pentru noi verdictul e mai mult decat limpede: istoria nu a fost deloc generoasa cu acest asezamant.

Cazare in apropiere : Complex Turistic Pastravaria Albota - Arpasu De Sus, Transfagarasan, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Curtea de Arges

Situata la capatul unui bulevard cu tei batrani de sute de ani, Manastirea Curtea de Arges este cel mai important loc de pelerinaj si rugaciune din judetul Arges, avand hramul "Adormirea Maicii Domnului". Ctitorita in vremea domnitorului Neagoe Basarab, intre 1512 – 1517, manastirea este parte a celei mai celebre legende romanesti: "Legenda Mesterului Manole". Cunoscuta si drept Biserica Episcopala, deoarece a fost scaun episcopal intre anii 1739 si 1748.

Lacasul de cult are o lungime de 18 metri, o latime de 10 metri si inaltimea de 25 de metri. Ca o curiozitate, naosul si pronaosul nu sunt despartite cu o usa, ci doar de un chenar de usa montat intre doua coloane. Biserica a fost pictata de catre Dobromir Zugravul in timpul domniei lui Radu de la Afumati si este construita in intregime din piatra si are 4 turla fiecare cu opt ferestre inguste decorate cu rame florale. Turlele au o arhitectura deosebita rasucita in jurul axului vertical.

In ansamblu biserica este asezata pe o puternica temelie: un vast pavaj orizontal din blocuri de piatra, mai larg decit suprafata de baza a bisericii, marginile lui terminandu-se cu un fel de imprejmuire din floroni sculptati din piatra. Peretii exteriori sint impartiti in doua zone suprapuse demarcate printr-un briu, oimpletit in suvite, care inconjoara biserica.

In partea de jos se afla o suita de panouri dreptunghiulare, in care sint fixate ferestrele. Acestea sint inramate in chenare cu ornamentatii dintre cele mai felurite care, ca si cele ale portalului de la intrare, amintesc intreteserea geometrica de la Manastirea Dealu.

De-a lungul timpului a fost supusa la mai multe lucrari de restaurare. Forma actuala a fost data de arhitectul francez Andre Lecomte du Nouy si de arhitectul roman Nicolae Gabrielescu, in a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Lucrarile de refacere au fost terminate in anul 1885 iar biserica a fost sfintita la 12 octombrie 1886.

In interior atrage atentia atat pictura murala in ulei executata de pictorii francezi F. Nicolle, Ch. Renouard si de romanul N. Constantinescu din Curtea de Arges, cat mai ales grupul celor 12 coloane reprezentind pe cei 12 Apostoli. Tot in interiorul Manastirii de afla moastele Sfintei Filoftea, parti din moastele Sfintilor Serghie, Vach si a Mucenitei Tatiana si Evanghelia Invierii din Sambata Mare, scrisa cu litere de aur de Regina Elisabeta. De asemenea aici odihnesc ramasitele pamantesti ale Regilor Ferdinand si Carol I, precum si ale reginelor Elisabeta si Maria.

Datorita notorietatii si incarcaturii spirituale de care se bucura, Manastirea Curtea de Arges se afla pe mai toate pliantele si albumele de prezentare a Romaniei. In fiecare an, potrivit ultimelor statistici, trec pe aici circa 100.000 de turisti si pelerini. Cele mai aglomerate zile sunt la sarbatoarea "Adormirii Maicii Domnului", la Izvorul Tamaduirii si de Sfanta Filoftea. La aceasta ultima sarbatoare, moastele Sfintei sunt scoase afara si credinciosii trec pe sub ele, existand credinta ca apara de boala si de rele.

"Legenda Mesterului Manole" de care este legat numele manastirii Curtea de Arges spune ca domnitorul tocmise pe cei mai mari mesteri pentru a ridica lacasul de cult. Dar, ceea ce ei construiau ziua, se darama noaptea. Intr-o noapte, Manole a visat ca daca-si zideste sotia in unul din ziduri, constructia va rezista. A doua zi, cand nevasta sa Ana a venit sa-i aduca de mancare, Manole a zidit-o pe latura sudica. Cand totul a fost gata si Neagoe Basarab a ramas impresionat de frumusetea Manastirii, a poruncit slujitorilor sa ia scările care duceau la acoperis pentru ca mesterii sa nu mai poata cobori si sa faca alta biserica mai frumoasa. Atunci, Manole si-a facut aripi din sita ca sa zboare, dar s-a prabusit. Se spune ca in locul unde a atins pamantul a iesit un izvor care reprezinta lacrimile lui Manole. De altfel, izvorul se afla chiar in apropierea Manastirii.

O alta legenda se refera la moastele Sfintei Filoftea, o fetita de 12 ani, care sunt depuse in paraclisul Manastirii.

Se spune ca, fetita mergea cu mancare la muncitorii angajati de tatal sau. Intr-o zi, insa, ea a daruit mancarea cersetorilor intalniti pe drum. Atunci, tatal a ucis-o cu o lovitura de topor. Corpul fetitei nu a putut fi ridicat de jos decat in momentul in care a fost pomenit numele Manastirii Curtea de Arges. Din acest motiv, preotii au hotarat sa duca moastele la aceasta manastire.

Dintre monumentele care au fost construite de-a lungul anilor, biserica Curtea de Arges este cea mai valoroasa constructie de arta si arhitectura bisericeasca din Tara Romaneasca.

Cazare in apropiere : Hotel Posada - Curtea De Arges, Muntenia, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Biserica romano catolica "Congregatio Jesu" - Timisul de Sus

Mănăstirea "Congregatio Jesu" (Congregatia lui Iisus) din Timisul de Sus este o mănăstire romano-catolică a carei patroană este "Sf. Tereza a pruncului Iisus".

Forul superior al congregatiei este Maica Generală, aflata la Roma. In prezent manastirea are 8 maici, sora superioară este Luiza Tutuianu iar preot este Ioan Gherman.

In biserica "Sfanta Teresa a Pruncului Iisus" se oficiază serviciul la sarbatori iar serviciul religios de fiecare zi are loc in capelă.

Scopul fondatoarei "Congregatio Jesu", Maria Ward, era slujirea credinței, mai ales prin educarea tinerilor, dar și prin ajutor în activitatea socială și caritativă, prin activitate pastorală. Ea s-a angajat în lupta pentru emanciparea femeii, dorind să-i restituie demnitatea, să-i formeze capacitatea de a-si asuma responsabilități proprii în societate și în Biserică.

Fiecare membră a Congregației promite, la depunerea voturilor „super Hostiam”, să se dedice slujirii Bisericii și să aibă o grijă deosebită față de binele tineretului.

Deocamdată, Surorile din Institutul „Sfânta Maria” sunt prezente în România în Popești Leordeni, București (Catedrală și Nunțiatuara Apostolică), Timișul de Sus, Brăila, Rădăuți și Bacău.

Pregătirea profesională a Surorilor se realizează atât în țară, cât și peste hotare. Domeniile sunt din ce în ce mai diverse, în funcție de cerințele timpului și de aptitudinile Surorilor.

Cazare in apropiere : Continental Gaiser - Timisu De Sus, Valea Prahovei, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii telefon : 0253 22 74 35 ; 0745 30 44 77; 0723 387373 .

Manastirea Mraconia

Manastirea Mraconia se afla in comuna Duhova din judetul Mehedinti, la o distanta de 15 kilometri vest fata de orasul Orsova, pe malul stang al Dunarii, care formeaza in acel loc, cel mai frumos defileu de pe tot intinsul ei.

Manastirea Mraconia a fost ridicata pe locul unui fost punct de observatie si dirijare a vaselor de pe Dunare, caci datorita arhitecturii reliefului, prin ingustimea din loc in loc a defileului nu putea avea loc trecerea simultana a doua vase.

Manastirea Mraconia a fost cunoscuta si ca manastirea din Valea Dunarii sau de la Ogradena Veche, o comuna din apropiere. Cuvantul "Mraconia" inseamna "loc ascuns" sau "apa intunecata". Manastirea Mraconia a cunoscut toate vitregiile istoriei, incepand de la pustiirea navalitorilor, plata peschelui, stapaniri straine si pana la a fi inghitita de apa.

Construirea hidrocentralei de la Portile de Fier I realizata in anul 1967 a facut ca asezamantul sa fie demolat, ruinele sale fiind inundate de apele Dunarii. Manastirea nu a mai primit dreptul de a fi reconstruita in alt loc. Datorita sortii sale, aceasta a ajuns sa fie cunoscuta sub numele "Manastirea de sub ape, Mraconia".

Dupa anul 1989, Mitropolia Olteniei a avut initiativa reinfiintarii Manastirii Mraconia. In anul 1993 se pune piatra de temelie a noii biserici, iar in anul 1995, cu binecuvantarea P.S. Nestor Vornicescu si cu aprobarea Sfantului Sinod, se reinfiinteaza acest asezamant. Lucrarile au fost terminate in 1999-2000.

Actuala biserica poarta hramul Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil si Sfanta Treime. Biserica este din zid de caramida, in forma de cruce. Este compartimentata in altar, naos, pronaos si pridvor deschis. Manastirea Mraconia are o obste de calugari. De la biserica initiala, care acum se afla sub apele Dunarii, se mai pastreaza doar usile imparatesti si o candela - in muzeul parohial de la Eselnita.

Cazare in apropiere : Pensiunea Septembrie - Eselnita, Clisura Dunarii, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Cheia

Aflata in mica depresiune de la poalele munților Ciucaș, într-un minunat cadru natural, la confluența Telejnelului cu pârâul Tâmpa, aproape de Pasul Bratocea, (frontiera ce separa odinioara Valahia de Transilvania) mănăstirea Cheia a avut un rol important în menținerea legaturilor frățești între românii de pe cele două părți ale Carpaților. Manastirea Cheia dateaza din 1770, cand ciobanii din Sacele- Brasov ridica aici un schit de lemn, ce a fost distrus de turci in 1777.

A fost ridicat un nou schit in 1880, cu hramul "Adormirea Maicii Domnului", dar a fost distrus si acesta de un incendiu in 1832.

Biserica actuala a fost construita in 1835, de doi frati transilvaneni, egumenul Damaschin si Justin Barsan, pe terenul donat de marele vornic Mihai Ghica si a fost sfiintita la 20 iulie 1839, primind hramul "Sf. Treime".. Din punct de vedere arhitectural, Mănăstirea Cheia aparține stilului tradițional muntenesc, cu pridvor specific arhitecturii românești. Este o construcție masiva de 23 de metri lungime și 6,5 metri lațime, cu trei turnuri, care conferă eleganță monumentului, operă a meșterilor locali. Fresca interioară și cea exterioară , terminate la 26 august 1839 sunt opera pictorului Naum Zugravul.

Iconostasul din lemn sculptat și aurit, o remarcabilă operă de artă, a fost realizat de meșteri vienezi în stil baroc, fiind donația vrednicului episcop Chesarie al Buzăului. Icoanele împărățești, de o mare frumusețe, sunt opera renumitului pictor român Gheorghe Tattărăscu .

De jur împrejurul bisericii se află chiliile călugărilor , în partea vestică a incintei se află clopotnița, iar in partea nordică se află Paraclisul cu hramul "Adormirea Maicii Domnului", ridicată între 1924-1927 de către starețul Grigorie Georgescu. Paraclisul, în formă de cruce a fost pictat în ulei în stil neobizantin de către pictorul Grigore Cepoiu din localitatea Izvoarele – Prahova, Iconostasul, sculptat în lemn de cireș de sculptorul Profilescu, precum și stranele sunt veritabile opere de artă.

Cazare in apropiere : Hotel Cheia - Cheia, Valea Teleajenului, Romania

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Durau

Manastirea Durau este situata in statiunea balneo-climaterica Durau, in estul muntilor Ceahlau, la o distanta de 5 kilometri fata de cascada Duruitoarea, de la care, dupa traditie, si-ar fi luat numele. Prin asezarea ei atat de izolata si prin pozitia naturala pe care o ocupa in Moldova, manastirea Durau a fost multa vreme cea mai ravnita asezare de sub Ceahlau.

Noua biserică a schitului Durau are specificul arhitectonic al bisericilor din Moldova, din secolul al XIX-lea, cu plan triconic si cu trei turle dispuse deasupra altarului, naosului si pronaosului.

Turnul-clopotnita este o constructie masiva, de plan patrat, cu trei nivele. La primul etaj se afla paraclisul, unde s-a organizat o expozitie permanenta de arta religioasa, printre exponatele careia se afla si o frumoasa catapetasma de biserică din secolul al XVIII-lea, lucrata in stil popular, cu usoare influente bizantine. Icoanele pictate pe scanduri groase de stejar se caracterizeaza prin simplitate si dinamism compozitional, iar culorile vii utilizate alaturi de nuante mai atenuate individualizeaza si definesc locul fiecarui personaj. .

Valoarea deosebita a monumentului de la Durau rezulta in sa din calitatile deosebite ale picturii pe care Nicolae Tonitza si elevii sai au executat-o in anii 1935-1937.

Folosind tehnica encausticii si incalcand cu buna stiinta vechile canoane iconografice, N. Tonitza a concentrat intreaga desfasurare picturala in cateva scene mari, in care a introdus, cu un deosebit curaj, personaje si elemente laice preluate din peisajul, din portul si din tipologia umana locala.

Pictura paraclisului, in tonalitati calde, cu puternice influente din arta lui Tonitza, se datoreste arhimandritului

Teodor Varahil Moraru, fost calugar si staret la Durau, care a executat-o in 1938 si a restaurat-o dupa cel de-al doilea razboi mondial, in timpul caruia manastirea a avut mult de suferit.

Cazare in apropiere : Hotel Bradul - Durau, Regiunea Moldova, Romania

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Dealu – Targoviste

Manastirea Dealu se numara printre cele mai remarcante edificii arhitectonice din tara noastra. Inaltata intr-o perioada de mare inflorire artistica (secolul al XVI-lea), biserica reflecta atat din punct de vedere structural cat si sub aspectul plasticii decorative, aportul creator adus de mesterii autohtoni la promovarea arhitecturii romanesti.

Manastirea a fost ridicata de catre voievodul Radu cel Mare (1495-1508) si se afla situata in apropiere de Targoviste (vechea capitala a Tarii Romanesti) la nord-vest de oras, pe malul opus al vailalomitei, la circa 4 km. In prezent este o manastire de maici avand hramul Sf. Nicolae la biserica mare si Acoperamantul Maicii Domnului la paraclis.

Numele sub care manastirea este atestata, inca de la inceputul existentei sale si pana astazi, se datoreaza situarii sale geografice; astfel, lacasul este frecvent amintit in izvoarele medievale in forma “ Biserica Sf. Nicolae din Deal” sau “Biserica de la Dealu”.

Lacasul de la Dealu a fost inca de la primele inceputuri necropola domneasca, probabil, datorita situarii sale in apropierea orasului Targoviste servind, totodata, in secolele al XVIII-lea si al XIX-lea ca loc de detentie pentru persoanele pedepsite de domnie. Dupa secularizarea averilor manastiresti, in 1863, constructiile de la Dealu au fost ocupate de diferite institutii ale statului. In timpul Razboiului de Independenta din 1877 a functionat, la manastire, un lagar pentru un detasament de prizonieri turci, iar din 1879 si pana la 1883 aici si-a avut sediul Scoala divizionara de ofiteri

Singura podoaba, din incinta acestei manastiri, care a strabatut peste vremi este biserica, al carui aspect exterior, impunator si atractiv, retine indelung privirile vizitatorilor. Lacasul a fost conceput dupa tipul traditional de constructie cunoscuta in Tara Romaneasca, din a doua jumatate a secolului al XIV-lea, de la zidirea manastirilor Vodita, Cozia, caruia mesterii localnici, printr-o iscusita prelucrare i-au adus insemnate schimbari inovatoare.

Biserica este construita din caramida si mortar, cu ziduri trainice ce depasesc un metru grosime impresionante fiind si proportiile lacasului.

Altarul, heptagonal in exterior si semicircular in interior este boltit in forma de semiacolata prelungita cu un leagan. Incaperea e delimitata de naos print-o tampla din lemn sculptat, facuta de curand dupa modelul aceleia de la biserica episcopala din Arges. In dreptul ei zidul prezinta o retragere pe ambele laturi, care se termina la limitele celor doua arce adosate peretilor de la nord si sud din naos. Pe latura de est se profileaza un brau lat de piatra, cu un motiv decorativ, ce serveste drept banca sau pedestal pentru obiecte.

Naosul are pe laturile de la sud si nord doua abside circulare in partea dinauntru si pentagonale in exterior

boltite de asemenea cu o semiacolată. El este despartit de pronaos printr-un perete în care se pastrează un ancadrament de marmură ornamentat, asemanător celui de la ușa de la intrare în biserică.

Pronaosul de formă unei prisme dreptunghiulare este împărțit printr-un arc dublu transversal, în două părți inegale. Pe pronaos sunt înălțate două turle așezate de o parte și de alta a axului longitudinal al bisericii, soluție folosită pentru prima oară în arhitectura muntenească.

În exterior, plastica decorativă este cu totul nouă pentru edificiile din țara românească din acea epocă.

Un moment important în viața mănăstirii l-a constituit aducerea în incinta lăcăsului a tipografiei domnești mutată mai apoi în Târgoviște. În afara de manuscrise și tiparituri, la mănăstirea Dealu s-au păstrat foarte puține obiecte dintre cele daruite de ctitori, în demersul vremurilor cauză fiind jafurile repetate ale trupelor străine. Astăzi la biserică se poate vedea o cruce mare din lemn de pret sculptat, ferecată în argint aurit, daruită de Matei Basarab în 1648-1649.

Cazare în apropiere : Hotel Valahia - Târgoviște, Muntenia, România .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii , la sediul sau pe whatsapp la numărul 0723 38 73 73 .

Manastirea Crasna

Manastirea este situată la 50 km N de Ploiești pe șoseaua Ploiești-Brasov prin Valenii de Munte-Cheia, pe raza comunei Izvoarele, fiind construită în pădure, lângă paraul Crasna, la poalele muntelui Ursoaia. Începuturile vieții monahale în tinuturile Prahova - Teleajen sunt mai puțin cunoscute, mai ales pentru secolele XIV-XV. Cu toate acestea, sihastri izolați s-au nevoit în zona subcarpatică pe Valea Prahovei și a Teleajenului încă din secolul XIV, însă abia la începutul secolului XV s-au constituit în mici comunități monahale. Această retrasă așezare pustnicească a luat ființă la începutul secolului XVIII, întemeiată probabil de câțiva sihastri de la Valeni.

Biserica veche a schitului este în formă de cruce. Naosul este despartit de pronaos prin 4 coloane care susțin o arcadă a boltei. Ușa de la intrare în pronaos este din lemn sculptat. Catapeteasma lucrată la Viena, are o sculptură demnă de admirat, acoperită cu foiță de aur; sunt de admirat și cele două icoane de Irineu Protocenco. Pridvorul închis, mai jos decât restul construcției, lasă impresia că a fost adăugat mai târziu. Nu este pictat și varuit în alb. Are o singură turle mare pe naos. În exterior zidurile sunt simple, varuite în alb. Acoperișul este din șindrilă, pardoseala din plăci de piatră. Pictura a fost făcută în 1832-1834, de un necunoscut.

În 1983 biserica a fost renovată, iar în 1991 s-a repictat de Ioan Chiriac prin grija Preafericitului Patriarh Teoctist. După revoluția din 1989, prin strădania PC-stăret Galaction Stanga (actualul Episcop al Alexandriei și Teleormanului), ajutat de obște și credincioși, s-a construit un monument al eroilor pictat de Ioan și Daniela Moldoveanu, o clădire cu etaj pentru oaspeți, iar alături de ea o altă clădire masivă din cărămidă și piatră, cu două etaje, cu chilii pentru călugări. S-a ridicat o nouă biserică din cărămidă și beton, acoperită cu tablă. Este o construcție dublă, care are și un paraclis. Din anul 2001 schitul s-a transformat în mănăstire.

Cazare in apropiere : Hotel Orizont - Slanic Prahova, Muntenia, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Halmyris – Murighiol

Nimic din ceea ce se poate vedea astazi in aceste locuri nu tradeaza existenta comorilor nepretuite care au stat ascunse aici. Pamant arid, vegetatie salbatica, maracini, scaieti, praf abundent, arsita, desert cat vezi cu ochii. Locuri uitate de lume, dar nu si de Dumnezeu care-Si ascunde cu grija darurile pazite prin Harul Sau si le scoate la iveala atunci cand, din credinta celor care vor sa se foloseasca de ele, izvorasc fapte bineplacute Lui: se inalta o Troita, se infiinteaza o Manastire, se ridica o Catedrala - cea mai mare a Dobrogei - se organizeaza procesiuni si pelerinaje.

Credinciosii vin in aceasta oaza duhovniceasca mai ales la praznicul din zilele de 7 si 8 iulie. Sfintii Mucenici ne cheama sa ne rugam impreuna cu ei. Dar pana sa ajungem la locul de intalnire, strabatem cu autocarele distanta Tulcea - Murighiol, intonand cantari ortodoxe. Bucuria tulcenilor si a altor pelerini isi face cunoscuta prezenta. Raclele cu moastele sfintilor mucenici sunt intampinate la Troita din localitatea Murighiol.

Cazare in apropiere : Puflene Resort - Murighiol, Delta Dunarii, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Cornetu – Brezoi

Manastirea Cornetu este o manastire din Romania situata in orasul Brezoi, localitatea componenta Calinesti, judetul Valcea. Fost schit de calugari, in prezent manastire de Maici cu hramul "Taierea capului Sf. Ioan Botezatorul", monument arhitectonic din Tara Romaneasca de secol XVII despre care N. Ghika-Budesti spunea ca este dintre cele mai interesante ca plan si dintre cele mai pitoresti din aceasta vreme, ca arhitectura exterioara.

Schitul este ctitorie a marelui vornic Mares Bajescu, mare feudal si apropiat al Cantacuzinilor. Alegerea locului s-a facut cu atentie caci, pe de o parte era apropiat de pamanturile sale, pe de alta parte, datorita pozitiei era, la acea vreme, ferit din calea ochilor privitorilor, insa apropiat de granita cu Transilvania, oferind astfel un refugiu ideal pentru ctitor si familia sa in vremurile de restriste ce aveau sa vie. Conform pisaniei originale, sculptata in piatra de Albesti, arata ca data a terminarii lucrarilor 29 august 1666, in timpul domniei lui Radu Leon. Interesant este ca cel ce realizeaza pisania este un anume popa Stan din Bajesti, cel care semneaza si pisania manastirii Aninoasa, 11 ani mai tarziu, dar si textul unei cruci de piatra din Budeasa. Inca inainte de a se fi terminat lucrul la biserica, Mares Bajescu, printr-un act datat 15 martie 1666, inzestreaza schitul cu satul

Copaceni si muntii Sasa si Cornetu (cumparate cu nici o luna inainte de danie) precum si ocini in Pripoare, Titesti, Ostrov.

In anul 1761, in timpul domniei lui Constantin Mavrocordat, un anume Alecse capitan za Loviste pune sa se refaca pictura altarului de catre zugravii Mihai, Radu si lordache asa cum rezulta dintr-o alta pisanie situata in coltul de sud-est al naosului.

Un alt moment important din istoria schitului il reprezinta incendiul din 1808 care distruge aproape complet biserica si chiliile, o perioada de timp viata monahala fiind intrerupta. Abia in 1835 noul staret Irimah pune sa se refaca cladirile si pictura murala. In perioada 1864-1949 biserica este administrata de catre Eforia Spitalelor Civile din Bucuresti care in 1885 finanteaza construirea iconostasului din lemn de stejar; un an mai tarziu fiind pictate in ulei si icoanele de lemn. Tot institutia ce patroneaza schitul in cooperare cu Directia Monumentelor refac intre anii 1923-1925 cupola turlei si altarul daramate de obuze de altierie in timpul luptelor din anul 1916. In anul 1898, cu ocazia saparii tunelului pe sub zidurile de incinta ale manastirii, Directia Cailor Ferate darama o parte a vechiului zid de incinta si chiliile anexe, construindu-l pe cel actual. Din incinta originala astazi mai pot fi admirate foisorul, turnul si zidurile de pe laturile de nord si est.

Ultimele renovari importante se fac in anul 1960 sub patronajul Directiei Monumentelor Istorice, cu aceasta ocazie se restaureaza pictura murala. Ansamblul arhitectonic este format dintr-o incinta de piatra de forma patrata pe care se situeaza chiliile. La 3 colturi ale incintei se ridica turnuri poligonale, iar la coltul din sud-est un foisor. In mijlocul curtii incintei se afla biserica, singura de altfel care mai pastreaza forma originala.

Construita pe un plan trilobat cu un turn-clopotnita cu opt laturi pe pronaos (accesul se face pe o scarita aflata pe latura de nord) si turla Patocratorului cu zece laturi pe care sunt situate ferestre inguste. Zidul este din caramida asezata orizontal si panouri de tencuiala fiind impartit de un brau dublu de caramida aparent rotunjita care, pe fatada vistica inconjoara nisa icoanei de hram.

Cornisa este realizata din caramida aparenta dispusa in forma de dinti de fierastrau, sub aceasta un rand de butoni si o friza de teracota smaltuita incadrata de caramizi asezate pe muchie. Soclul este proeminent fiind realizat din bolovani de munte in casete de caramida. Interiorul este reprezentativ pentru bisericile traditionale, cu zidul ce desparte naosul de pronaos plin. Pictura murala din naos este realizata in tehnica fresco in secolul al XVIII-lea iar cea din pronaos este de secol XIX. Din nefericire nu se mai pastreaza nimic din pictura originala.

Cazare in apropiere : Hotel Class - Brezoi, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Brancoveanu

Mănăstirea Brâncoveanu Sâmbăta de Sus, este un așezământ monahal de călugări. Inițial, a avut o biserică de lemn având dublu hram (Adormirea Maicii Domnului și Izvorul Tămăduirii), fiind construită în 1657, din inițiativa vornicului Preda Brâncoveanu. Între anii 1696 - 1707 s-a construit o biserică de zid, prin grija domnitorului Constantin Brâncoveanu. Picturile murale interioare au fost executate în 1766, de zugravii Ionașcu și Pană. Mănăstirea a fost dărâmată cu tunul de generalul habsburgic Preiss în 1785, în timpul răzmerițelor religioase din Ardeal.

Mitropolitul Nicolae Bălan a început restaurarea bisericii în anul 1926, iar sfințirea a fost făcută în 1946, în timpul lui Mihai I, Regele Românilor, al cărui portret îl putem vedea pictat în interiorul bisericii, Regele Mihai I, fiind un al doilea ctitor al mănăstirii.

Mănăstirea este situată la poalele muntelui Făgăraș într-un cadru natural deosebit. Se poate considera pe bună dreptate că ne aflăm "pe-un picior de plai pe-o gura de rai" în preajma sa. Aer curat și proaspăt, liniște întreruptă doar de ciripitul pasărelor sau de glasul celor din preajură. Izvoare rezezi de munte, păduri cu arbori multisecolari contribuie la crearea unei atmosfere de basm în oricare dintre cele patru anotimpuri.

Cazare în apropiere : Hotel Poiana Izvorului - Sâmbăta De Sus, Transilvania, România .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediul sau pe whatsapp la numărul 0723 38 73 73 .

Manastirea Humor

Biserica a fost zidită în anul 1530 de Logofatul Toader Bubuioc și de soția sa, Anastasia. Mănăstirea este înălțată la circa 300 de metri de ruinele unei mai vechi biserici a cărei construcție a fost realizată încă de pe vremea lui Alexandru cel Bun, pe la 1400. Pentru prima dată în construcția bisericilor din Moldova, aici la Gura Humorului, apare pridvorul deschis și o încăpă nouă la etaj denumită tainită, care se suprapune camerei mormintelor. Din pridvor, se poate pătrunde în pronaos, iar, mai departe, în camera mormintelor și spre naos. Sunt impresionante și atrag în mod deosebit admirația, la biserica Humor, frescele sale din exterior pictate în 1535 de Toma Zugravul. Pe fiecare fațadă sunt pictate teme iconografice : Acatistul Bunei Vestiri cea sudică, Arborele lui Iesei cea nordică, Judecata din urmă cea vestică și Cinul care cuprinde o procesiune de sfinți, îngeri, profeti, apostoli, ierarhi, martiri și cuvioși pe absidele laterale și cea a altarului .

Cazare în apropiere : La Roata - Gura Humorului, Perla Bucovinei, Complex Turistic Casa Elena, Hotel Simeria Class, România .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediul sau pe whatsapp la numărul 0723 38 73 73 .

Manastirea Golia – Iasi

Ascunsă între ziduri groase și înalte, ușor ferecate ca o cetate, biserica "strălucită și bogat înzestrată" îmbină "trei feluri de meșteșuguri: lesec, grecesc și moschicesc" așa cum reiese din descrierea făcută, la 1711, de Petru cel Mare al Rusiei. Cel "moschicesc" este reprezentat de trăsăturile arhitecturii rusești, cel "grecesc" de trăsături bizantine, iar cel "lesesc" reprezintă Renașterea de caracter baroc, răspândită atunci, ca în mai toate

tarile din centrul Europei, de unde Vasile Lupu a adus mesteri.

Golia este inchinata Manastirii Vatoped din muntele Athos (1614) si poarta hramul "Inaltarea Domnului."

Biserica are alura de cetate si pastreaza un interior de factura bizantina, trilobat: pranaos, naos si altar.

Impunatorul edificiu este inconjurat cu puternice ziduri de aparare, incheiate la colturi prin turnuri bastioane, iar pe latura de miazazi a incintei se inalta turnul-clopotnita, "micul turn răsăritean al Goliei, de 30 m, refacut in 1900, turn ce "nu are pereche in toate aceste tari prin inaltime, largime si maretie".

In partea stanga a turnului intrarii e o cisterna in zidul manastirii ce dateaza din vremea lui Al. Moruzzi, 1766, decorata in stil baroc si o casa cu cotloane in care a locuit Ion Creanga cat a slujit aici.

Biserica "Doamnei" pastreaza din mobilierul original tronurile domnesti, un policandru cu insemnele lui Vasile Lupu, patru sfesnice comandate in Danemarca si o frumoasa catapeteasma din 1838.

Golia iese din tiparul constructiilor din acea vreme. Acoperisul, unicat ca model e strajuit de sapte turla, frontoanele de la ferestre sunt impodobite cu sculpturi decorative. Planul exterior e rectangular, cu ziduri inalte care se sprijina pe patru epifastri de factura corintica ancorati intr-o cornisa.

Accesul se realizeaza printr-un pridvor prevazut cu doua usi laterale.

120 de trepte urcate asigura o panorama splendida asupra lasului. Pictura din interior a fost refacuta in repetate randuri astazi pastrand putine fresce originale.

Aici au fost oficiate cununile domnesti ale lui C-tin Duca si Maria Brancoveanu, Antich Cantemir cu Catrina, biserica luand numele de "biserica a cununilor."

Astazi adaposteste institutul cultural misionar Trinitas al Mitropoliei Moldovei si Bucovinei.

Cazare in apropiere : Hotel Coral - Valea Lupului, Hotel Unirea, Hotel Moldova, Hotel Victoria, Hotel

Traian, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Galata - Iasi

Manastirea Galata se gaseste de 400 de ani pe dealul Miroslava putand fi observata cu usurinta din diferite locatii ale lasului.

Biserica manastirii poarta hramul "Inaltarea Domnului", fiind sfintita in 1584.

Numele provine de la un un cuvânt de origine turceasca care tradus in romana inseamna "poarta".

Monumentul pune in evidenta, trasaturile caracteristice ale noii orientari a arhitecturii moldovenesti in sec al XVI-lea, fiind zidita de domnitorul Petru Schiopul intre anii 1583-1584, in a doua sa domnie.

Ca plan si proportii, biserica Galata este asemanatoare cu unele biserici moldovenesti zidite de Stefan cel Mare, Petru Rares si Alexandru Lapusneanu, cu exceptia turelor care sunt acum in numar de doua si a ferestrelor(cate trei) de la absida.

Biserica este una de proportii mari, cu decor sculptat si un interior ce se imparte in cinci incaperi: absida altarului, naosul, camera mormintelor sau groznita, pronaosul si pridvorul.

La biserica Galata, pentru prima data, zidul despartitor dintre naos si groznita a fost inlocuit cu arcade sprijinite pe coloane.

Biserica Manastirii Galata preia sistemul moldovenesc al arcelor diagonale, bazele stelare si, mai cu seama,

cresterea gradata si avantata a siluetelor.

Pictura originala a bisericii nu se mai pastreaza fiind distrusa odata cu catapeteasma si alte obiecte bisericesti de incendiul din 1762. La inceput, manastirea a fost resedinta domneasca. In anul 1865, in incinta manastirii a functionat o scoala de sericicultura, in 1863 a devenit inchisoare militara iar dupa anul 1990 a devenit manastire de calugarite.

In urma restaurarilor din 1961 se descopera mormantul doamnei Maria Amiralii din Rodos, sotia lui Petru Schiopul, decedata in 1588, mormant ce continea si obiecte pretioase.

Biserica Manastirii Galata a servit ca model bisericii Aroneanu, Manastirii Dragomirna si Manastirii Trei Ierarhi. Manastirea Galata este un monument de arta ce relateaza tot atat de veredica ca si o cronica, despre viata spirituala ce s-a desfasurat de plaiurile moldave, e o expresie a culturii, un izvor de frumuseti, de bucurii si de profunde trairi estetice ce impresioneaza prin maiestria tehnica si armonia constructiei.

Cazare in apropiere : Hotel Coral - Valea Lupului, Hotel Unirea, Hotel Moldova, Hotel Victoria, Hotel Traian, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Cetatuia – Iasi

Manastirea Cetatuia este o ctitorie a lui Gheorghe Duca, domnitorul Moldovei, inchinata Sfantului Mormant de la Ierusalim si ridicata intre 1669-1672.

Luata in ansamblu, pare o adevarata fortareata care si astazi strajuieste Iasiul, asa cum, in veacurile anterioare intemeierii Moldovei, vechea Cetatuia a strajuit asezarea de la poalele colinei. Zidurile i-au ramas in picioare in lupta cu vremurile.."

Manastirea Cetatuia, cu toate constructiile anexe, este una din cele mai reusite opere de arta arhitecturala din Moldova veacului al XVII-lea.

Numele releva masivitatea zidurilor, folosite ca loc de refugiu domnilor Moldovei si rezistenta armata impotriva invaziilor tatarilor. Zidul este inalt de 7m si lat de 1.4m construit din piatra masiva, turnuri de colt, metereze.

Intrarea in incinta se face printr-un tun clopotnita.

Ca plan si proportii ctitoria lui Duca Voda este asemanatoare bisericii Sfintii Trei Ierarhi, insa nu are decoratiile exuberante ale acesteia. Dar, asa cum se exprima G.Bals, lipsa unei bogate decoratii exterioare ii da bisericii de la Cetatuia "o infatisare mai linistita".

Planul este cel traditional, avand cunoscuta impartire in altar: naos, pronaos si pridvor, iar absidele sunt semicirculare in interior si poligonale in exterior, fiecare absida cu cate 3 ferestre.

Ca si la Trei Ierarhi, contraforturile, in numar de sapte, sprijina zidurile exterioare ale bisericii Cetatuia.

In timpanul usii, intr-o cruce cu bratele egale si rotunjite, este sculptata stema Moldovei: capul de bour care sustine o coroana ce este prevazuta cu o cruce pe mijloc, avand cate un leu de o parte si de alta.

Pridvorul inalt, de forma dreptunghiulara si cu bolti sferice pe pandantivi, este luminat de doua ferestre.

De o mare valoare artistica este si ansamblul pictural, reprezentat nu numai prin compozitiile sale monumentale, ci si prin cele mai reduse ca intindere sau chiar prin medalioane. Observand frescele din interiorul bisericii Cetatuia, se constata o tratare vioaie, prin care pictorii au reusit sa imprime personajelor o

puternica expresivitate, sa sugereze ansambluri de perspectiva si sa redea dramatismul uman. Pictura rurala moldoveneasca e realizata de fratii Mihai, Dima si Gheorghe din Ianina(Grecia) si trateaza teme ca "Judecata de apoi" si "Arborele lesei.

Complexul monastic a fost renovat in intregime intre anii 1970 - 1980 cu staruinta si jertfa staretului Arhim. Cetatuia e o oaza spirituala si o puternica atractie pentru mii de asceti care gasesc aici sprijin spiritual.Inca o data, o alta constructie dovedeste ca lasul e mai mult decat te astepti... In jurul fiecarui colt se pare ca licarreste o splendida ruina, constructie ce ascunde un tezaur care indica o istorie glorioasa.

Cazare in apropiere : Hotel Coral - Valea Lupului, Hotel Unirea, Hotel Moldova, Hotel Victoria, Hotel Traian, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Frumoasa – Iasi

Asa cum ne apare azi, manastirea Frumoasa si celelalte constructii ale complexului arhitectonic de aici sunt rezultatul unor lucrari care au inceput acum patru secole si au suferit, in epocile urmatoare, transformari radicale. Aceste locuri au intrat in istorie in timpul celei de-a doua domnii a lui Petre Schiopul, iar ctitorul primei biserici de la Frumoasa(1583) a fost Melentie Balica, boier ce a detinut inalte dregatorii in divanul Moldovei. Numele manastirii Frumoasa trebuie pus in legatura cu "pitorescul de basm" al locului, unde se inalta biserica si curtile domnesti. "Iazul inconjurator, care intregia splendoarea decorului natural, facea din manastirea Frumoasa o mica cetate de insula."

"Palatul de pe ziduri" din incinta manastirii imbrina stilul clasic cu cel traditional moldovenesc si a fost ridicat intre 1818 -1819 dupa planurile arhitectului Martin Kubelka. Planul palatului este de forma dreptunghiulara, cu doua iesiri: una pe fata dinspre Sud, in interiorul incintei si alta pe fatada opusa, intercaland zidul incintei, de unde numele de "Palatul de pe ziduri".

Intrarea in biserica se face printr-un portic doric cu fronton triunghiular, prevazut cu patru coloane, cele din mijloc fiind legate intre ele printr-o arcada.

Coloanele, pilastrii si arcadele, utilizate cu pricepere si ingeniozitate decoreaza fatadele, sporind eleganta impunatorului monument. Tot in incinta manastirii Frumoasa, in partea nordica a bisericii, se afla un monument mare din marmura alba. Este cavoul ridicat de domnitorul Mihail Sturza "spre pomenirea preaslavitului logofat si cavaler Grigore Sturza, nascut in 1758 si savarsit in 1833" Acest cavou este alcatuit dintr-un grup statuar biblic, dominat de un inger care se sprijina gratios de un mic obelist.

Lucrarile de restaurare din 1739 au fost atribuite lui Enache Kogalniceanu si definitive de Ioan Mavrocordat care a construit si un foisor "foarte frumosu de cea parte a helesteului Frumoasei, sub Cetatuie" si o "cisme sub

acelasi deal".

Cu anul 1863 averile bisericii sunt trecute in patrimoniul statului, iar casele domnesti de aici sunt transformate in cazarma si mai tarziu in spital militar.

Biserica Frumoasa este un edificiu care imbina, in favoarea esteticului, simplitatea si sobrietatea clasicismului cu traditionalismul local, monumentele, zidurile si locurile de la Frumoasa purtand ecoul indepartat al unor intamplari verosimile ce s-au perpetuat timp de patru secole.

Cazare in apropiere : Hotel Coral - Valea Lupului, Hotel Unirea, Hotel Moldova, Hotel Victoria, Hotel Traian, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Cisterciana de la Carta

Localitatea si manastirea Carta este situata la 43 km de Sibiu pe drumul spre Brasov. Aici se pastreaza ruinele manastirii cisterciene, unul dintre cele mai vechi si importante monumente ale stiului gotic timpuriu din Transilvania. Cistercienii sunt un ordin calugaresc originar din Franta, si raspandit in mai multe tari. Manastirea a fost fondata in anii 1205-1206 de regele Andrei al II-lea al Ungariei, fiind desfiintata la 27 februarie 1474 de regele Matei Corvin. Abatia cisterciana Carta a detinut un rol major in istoria politica, economica si culturala a Transilvaniei medievale, cat si introducerea dar si in diseminarea artei gotice in spatiul intracarpatic.

Arhitectul si atelierul de pietrari, activi la Carta dupa invazia mongola din anul 1241, au avut o mare contributie in afirmarea stilului si a artei gotice in Transilvania secolului al XIII-lea. Un aport considerabil in evolutia acestui proces l-au avut insa si atelierile cisterciene de pietrari, trimise in Transilvania probabil din initiativa Capitlului General al ordinului cistercian, caruia ii erau aservite inca din anul 1240 o serie de asezari din Tara Barsei.

In prezent, manastirea nu mai detine toate cladirile si anexele initiale, multe dintre acestea prabusindu-se. Boltile imensei biserici s-au prabusit si au mai ramas numai cateva ziduri exterioare si doua travee din interior (in partile de sud si de nord). La sud se mai pastreaza o singura coloana romana, iar navele laterale, conform planului cistercian, se termina intr-un mic cor patrat. Nava principala nu mai are tavan - pe locul ei se afla un cimitir in memoria soldatilor germani cazuti in primul razboi mondial.

Cazare in apropiere : Pensiunea Leia - Carioara, Romania, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Izvorul Muresului

La poalele munților Hășmaș, acolo unde cei doi frați, Mureșul și Oltul, au hotărât să spintece Transilvania apucând-o pe cărări diferite, pe o șă de drum se întinde Mănăstirea Izvorul Muresului. Mănăstire a zilelor noastre, construită cu tehnici moderne în stil muntenesc tradițional, prin purtarea de grijă a ctitorului PS Ioan Selejan, episcopul Harghitei și Covasnei și prin strădaniile maicii starețe Miriam. Înconjurată de un zid înalt de piatră gri, mănăstirea găzduiește un spațiu generos în care se pierd parcă cele câteva clădiri. Chiar la intrare, la marginea șoselei, ești întâmpinat de un turn al porții masiv și de o troiță de lemn galben sculptat ca o santinelă. O poteca pietruită lungă duce la biserica cocheta albă cu o singură turlă ridicată deasupra naosului. Intrarea în biserică se face printr-un antreu deschis, pictat, sprijinit pe piloni și cu arcade brâncovenești. Pictura bisericii este realistă, destul de austeră, cu un desen rotund bineconturat, predominând nuanțele de gri și bej.

Cazare in apropiere : Astoria - Gheorgheni, Transilvania, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Saracinești

Aici, la confluența râului Olanesti cu râul Cheia, în mijlocul satului Valea Cheii care până în anul 1964 s-a numit Saracinești așa cum glasuieste pisană, de aproape 300 de ani sta în bataia vânturilor și vijeliilor Biserica fostei Mănăstiri Saracinești.

Din actul de dănie făcut la 7 iunie 1687 de Tanasie Păușescu comisul și Marta monahia, mama sa, către părintele Ștefan - episcopul Râmnicului, rezulta că moșia în mijlocul căreia a fost zidită biserica și clădirile mănăstirești fusese a boierilor Saracinești, de unde rămâne și numele mănăstirii și a satului din jur - Marta monahia, în mirenție se numise Mihalcea, soția lui Radu Păușescu clucerul. Fata lui Nicula Logofatul Saracinescul împreună cu fiul său Tanasie Păușescu mostenesc moșia Saracinești de la fratele și unchiul Tanasie Comisul Saracinescul - pentru că "alți coconi den trupul lui nu au ramas", așa cum s-a întâmplat și cu Tanasie Păușescu de pe urma căruia nu au fost urmași.

Construcția începe în anul 1688 într-o epocă de plină dezvoltare a artei bisericesti bizantine pe pământul nostru. În anul 1693 moare ctitorul principal Episcopul Ștefan și este înmormântat în tinda bisericii pe care o lasă nepictată. Episcopul Damaschin împreună cu Paisie ermonahul, Ioan Arhimandritul Hurezilor și Dosoftei ermonah, 30 de ani mai târziu la 1718 (7226) aduce la Saracinești pe Teodosie, Gheorghe și Preda, aceiași pictori

care au zugravit paraclisul de la Hurezi si alte asezaminte brancovenesti, de au savarsit pictura bisericii asa cum se vede si azi. Ctitorii despre care am pomenit pana acum sunt pictati in pronaosul bisericii precum urmeaza: Episcopul Stefan si Episcopul Damaschin tinand biserica in maini deasupra usii, in interior; Ioan Arhimandritul, Paisie si Dosoftei colaboratori la pictura pe peretele de la miazazi; Tanasie vel comisul Saracinescu cu jupanita lui Iliina, Tanasie vel clucer Pausescu cu jupanita lui Aspra, pe peretele de miazanoapte.

Din cladirile si inventarul anilor 1688-1693 mai exista:

- Biserica in forma ei originala;
- Clopotnita pe zidul careia se poate vedea inscriptia: "Sava 7200 = 1692";
- Cladirea dinspre miazanoapte de biserica, care a servit de staretie si chilii, a carei origine medievala o dovedesc zidurile si constructia beciului;
- Clopotul cel mic, turnat pentru prima data in anul 1612 si returnat in anul 1930 de Ieronim Protosinghelul
- O cruce din lemn ferecata de mana cu inscriptia: "†Stefan episcop 7200 = 1692".

In scurgerea vremurilor, acest asezamant a mai fost ajutat si de altii, care s-au dovedit cu dragoste fata de sfintele locasuri.

A fost manastire de calugarite pana in jurul anului 1860, dupa aceea a fost manastire de calugari pana in 1873. Din 1873 pana in 1913 biserica a fost filiala a parohiei Cheia iar casele au adapostit scoala primara la care veneau elevi din satele vecine: Pausesti, Olanesti si Cheia.

Din 1913 pana in 1960 a fost manastire de calugarite, cand a fost desfiintata in mod abuziv. In prezent biserica deserveste credinciosii din satul Valea Cheii iar casele au fost transformate in camin pentru batrani. Proprietatea manastirii (biserica si incinta) nu a fost retrocedata nici astazi in ciuda demersurilor facute.

Cazare in apropiere : Hotel Livadia - Baile Olanesti, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Suzana

Manastirea Suzana a fost ridicata in 1740 de o credincioasa din Sacele-Brasov, cu numele Suzana Arsicu, fiind o biserica din barne. Dupa 100 de ani, biserica de lemn ce purta hramul Sf. Ierarh Nicolae, din cauza intemperiilor, a devenit impracticabila si a fost inlocuita in 1840 cu alta biserica, construita din piatra cu ajutorul PS episcop Chesarie al Buzaului si al credinciosilor, avand ca staretă, maica Suzana Albulet. Dar aceasta n-a durat decat 40 ani, ruinandu-se in urma cutremurului din 1838. In 1880 incepe constructia din zid a actualei biserici (a doua de la infiintarea manastirii) staretă fiind maica Natalia Perlea, matusa marelui compozitor si dirijor Ionel Perlea.

Biserica pastreaza stilul arhitecturii muntenești. Este in forma de cruce compartimentata in Altar, naos si pronaos. Naosul nu este delimitat de pronaos, formand un spatiu comun. Pridvorul este inchis, cu plafonul

pictat, are trei turle, una pe naos si doua pe pronaos. Ferestrele sunt mari, prevazute cu grilaj metalic. Sunt doua ferestre in naos (cate una pe fiecare parte) si 4 in pronaos (cate doua pe fiecare parte). Tampla din lemn este sculptata cu motive florale, iar unele icoane sunt imbracate in argint aurit. Pardoseala este din scandura, iar acoperisul din tabla. Pictura bisericii, realizata in ulei, este opera maestrului Petre Nicolau din Ploiesti, unul dintre cei mai buni ucenici ai marelui pictor Gheorghe Tattarescu.

Curtea interioara a manastirii respira larg, dar cladirile tin una de cealalta, alcatuind un spatiu compact, menit sa reziste. Partea libera este pavata cu lespezi de piatra. Manastirea Suzana are si un muzeu in care se pot vedea o colectie de icoane pictate pe lemn si sticla, numeroase carti vechi, obiecte de cult etc.

Cazare in apropiere : Hotel Zaganul - Cheia, Valea Teleajenului, Romania.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Stipoc

Manastirea Stipoc (Schitul Sfantul Atanasie), singura manastire situata in Delta Dunarii, amplasata pe grindul Stipoc, in apropiere de Chilia. Cale lunga de batut in Delta Dunarii, dar daca aveti drum spre Mila 23 sau sunteti pe bratul Chilia, si aveti o barca cu motor merita sa vizitati acest loc.

Staretul manastirii este un om foarte primitiv si rabdator cu toti cei care intra in acest lacas. Locul parca este un mic paradis in mijlocul pustiei, un fel de oaza unde te poti reface dupa o zi torida de vara.

Lacasul nu are multi calugari, erau cinci frati si parintele staret cand am vizitat noi locul, o bisericuta mica din lemn (construita in stil moldovenesc), dar primitoare, cateva chilii, trapeza (locul unde se ia masa), iar in spate, undeva, amenajata o gradina, chiar si o mica sera. Pe drumul care se intra in curtea manastirii parintele staret a plantat sute de flori, care parca incep sa se miste la trecerea parintelui staret pe langa ele. Fantana din curtea manastirii, parca facuta in ciuda arsutei coplesitoare, te improspateaza cu apa ei rece si limpede. Primitoare si plina de viata, manastirea ofera si cazare pentru cei care vor sa petreaca acolo cateva zile pline de liniste.

Lacasul este pastorit in rit vechi ortodox, construit destul de recent acum 15 ani cu aproximatie din cate ne aducem noi aminte din spusele parintelui staret. Mai mult din istoria lacasului nu am aflat dar sper ca cei care vor mai vizita acest minunat loc sa mai poata povestii si alte lucruri despre el.

Simplitatea locului face tot deliciul unui vizitator obisnuit doar cu forfota de sezon a Deltei, aici cu siguranta nu veti gasi etichete de preturi si nimic scos la vanzare, totul ramane la alegerea dumneavoastra.

Manastirea Stipoc este un excelent popas pentru pescarul sau turistul insetat de apa si reculegere spirituala.

Cazare in apropiere : Hotel Plutitor Splendid - Crisan, Delta Dunarii, Romania

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Complexul arhitectural franciscan Medias

Edificiul cuprinde doua constructii masive: biserica si manastirea franciscana. Biserica posedea o sala cu un cor alungit fata de proportiile navei. Nava este boltita sub forma semicilindrica cu penetratii si intarita cu arcuri dublouri.

Peretii au fost articulati prin patru perechi de pilastri masivi bogat profilati in partile superioare. Corului prevazut cu bolta in plasa, in nord, ii este atasata o sacristie deasupra careia se ridica turnul bisericii, folosit ca si turn de aparare al cetatii.

Inspre sud, primelor doua travee estice ale navei le corespunde o capela cu absida incheiata in trei laturi, care pastreaza o fereastră gotica cu muluri flamboaiante. Sub cor si capela se afla cripte care dateaza din secolul al XVII-lea.

Este dificila stabilirea succesului fazelor de constructie fara ample cercetari de parament sau sapaturi arheologice. Conform Schematismului (din 1838), cam prin anul 1444 biserica se afla in posesia calugarilor franciscani.

Totusi, mai multa certitudine ne ofera anumite detalii de arhitectura pastrate in interior. Din faza gotica a monumentului s-au pastrat: fatada de vest cu un portal geminat, gotic tarziu, corul in care se afla o frumoasa usa gotica cu un chenar cu baghete incrucisate, cele patru ferestre ale corului cu muluri polilobate, precum si sacristia, la parterul careia se pastreaza doua ancadramente gotice tarzii

In prezent intreg complexul are forma unui trapez strajuit in sud de biserica.

Partea cea mai veche a manastirii este insa cea de est, corespunzatoare fazei gotice unde pivnita are trei travee boltite semicilindric care comunica intre ele prin arcade in arc frant.

Acestei laturi apartinandu-i si incaperea de langa sacristie prevazuta cu o eleganta bolta stelata.

Cazare in apropiere : Hotel Traube Medias - Medias, Transilvania, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Schitul Sf. Ilie – Semenic

Frumusetea naturala a locului a determinat pe oameni de buna-credinta sa construiasca, in anii 1945 - 1946, pe temelii de piatra si de fier, o frumoasa bisericuta din lemn, asemenea bisericilor de lemn din Maramures. Initiativa construirii unui schit apartine domnului Ing. Alexandru Papp, director general al Societatii UDR(Uzinele si Domeniile Resita), precum si numerosilor credinciosi din Resita si din alte parti.

Proiectul a fost facut arhitectul Gheorghe Raureanu in anul 1943. Interiorul bisericii masoara 11,90 m lungime, 5,40 m latime, iar inaltimea turnului care se inalta zvelt si plin de eleganta atinge 20 m. Turla este asezata pe un schelet metalic pentru a rezista vanturilor puternice si viscoalelor frecvente in zona. Biserica are forma de nava,

compartimentata in altar, naos, pronaos si o mica tinda. Catapeteasma este din lemn, fiind sculptate numai usile imparatesti. Sunt pictate doar icoanele sfintilor apostoli. Altarul este luminat de trei ferestre, iar restul spatiului de alte trei ferestre pe fiecare parte. Intrarea in pridvor se falcoana Mantuitorului(ferecata in argint)ce printr-o usa metalica si din pridvor in pronaos printr-o usa de lemn. Turla era acoperita cu tabla, care datorita intemperiiilor vremii a inceput sa se rugineasca. Interiorul primitor este imbracat cu darurile credinciosilor din diferite zone ale tarii, care impresioneaza prin varietatea si frumusetea artistica .

Cazare in apropiere : Cabana Claris - Valiug, Banat, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea Sucevita, Bucovina

Asezata in mijlocul unui incantator peisaj de munte cu pante domoale si impadurite, binecunoscute calatorului care strabate plaiurile Bucovinei, pe valea paraului al carui nume il va imprumuta, Manastirea Sucevita pare la prima vedere o impunatoare cetate medievala, cu ziduri inalte, prevazute cu metereze si drum de straja, intarita la colturi cu puternice turnuri de aparare.Cu atat mai mult, drumetul care patrunde pe portile grele de stejar, ferecate in fier, prin gangul boltit al turnului de intrare, va fi surprins de linia supla si de volumele armonioase ale arhitecturii bisericii ce se inalta in mijlocul acestei cetati, dar mai cu seama de frumusetea neobisnuita a picturilor care acopera in intregime fatadele, pastrandu-si peste veacuri prospetimea culorilor. Manastirea Sucevita incheie capitolul glorios al artei moldovenesti din veacurile XV-XVI si spre deosebire de monumentele care o preced, ea nu mai este opera unui singur ctitor, ci a unei familii de boieri care a dat tarii un mitropolit si doi domnitori: Movilestii.

Incinta Manastirii Sucevita este aproape patrata, cu laturile de 100 x 104 m. Zidurile groase de cca 3 m, construite din piatra bruta cu mortar, au o inaltime de peste 6 m si prezinta la partea superioara guri de tragere care erau accesibile printr-un drum continuu de straja reconstituit azi partial.

Cel mai bine conservata dintre toate ansamblurile picturale ale artei medievale moldovenesti(ramane intacta inclusiv picura din partea de nord a manastirii, ceea ce la alte manastiri nu s-a intamplat), pictura Sucevitei este in acelasi timp si traditionala si novatoare. Cu aspectul ei de uriasa "Carte ilustrata " sugerat de multitudinea scenelor care acopera aproape in intregime peretii bisericii atat in interior cat si la exterior, precum si de prospetimea paletii cromatice deosebit de variata, aceasta pictura constituie poate comoara cea mai de pret a manastirii.

Monumentul istotric de o deosebita valoare prin arhitectura, fresca si zugraveala se afla inscris pe listele de patrimoniu UNESCO alaturi de celelalte manastiri cu pictura exterioara din Bucovina cu care formeaza un circuit turistic cu renume mondial.

Cazare in apropiere : Popas Turistic Bucovina - Sucevita, Bucovina, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Biserica din lemn "Buna Vestire" Cormaia

Datata în prima jum. a sec. al XVIII-lea, a fost stramutata pe actualul amplasament în anul 2003. Planul este compus din pronaos dreptunghiular, absida altarului decrosata patrata, cu pridvor pe latura vestica (în judet doar Cormaia si Sângeorzu Nou au pridvor pe latura vestica). Acoperisul este unitar, la absida fiind sprijinit pe grinzi. Pastreaza icoane de început de sec. XVIII semnate de cel mai important zugrav din zona si primul care semneaza lucrarile: Tudor Zugrav.

Cazare in apropiere : Hotel Somesul - Sangeorz Bai, Transilvania, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii* , la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Biserica Arbore

În anul 1503 Luca Arbore - Portar al Sucevei - își înalță cu ajutorul domnului său o biserică în satul ce-i poartă azi numele. Construcția a fost începută în a doua zi a lunii aprilie și a fost terminată în același an, pe 29 august. Biserica poartă placa comemorativă dedicată Sfântului Ioan Botezatorul. Concepută și construită într-o formă simplă, pornind de la ideea unei biserici de tip longitudinal, te uimește prin marea sa stilizare. Prelungirile zidurilor laterale legate printr-un lat arc semicircular, delimitează în exterior, pe fațada apuseană, o mare nișă, destinată, se pare, lăcașului clopotelor.

Meșterii lui Arbore au realizat pereți drepți, cu imense suprafețe netede, au introdus calote în naos și pronaos eliminând semicilindrul inițial. Arcadele joase, fără spirale, pantele și sistemul de arce moldovenești, toate conferă bisericii proporții elegante, dovedind o construcție de o mare valoare.

În 1523 "în luna lui aprilie, în cetatea Hârlăului, Ștefan Vodă [Ștefăniță Vodă] au tăiat pre Arburie hatmanul, pe carile zic să-l fi aflat cu hiclenie" (Grigore Ureche). Așa a sfârșit Luca Arbore, unul dintre marii boieri ai lui Ștefan cel Mare, sfetnicul de seamă a lui Bogdan al III-lea, tutorele lui Ștefăniță Vodă.

Nu putem să nu remarcăm tema din interiorul bisericii, Cavalcada împaratului Constantin zugravită la vedere, pe peretele de vest al pronaosului, și Marea rugăciune de la absida. Zugravul de la Arbore, ingenios, a mai adăugat pe fațada de sud o nouă Rugăciune. A plasat această rugăciune în dreapta ușii spre a face, în mod simbolic - pandant scenei Asediului pictată în stânga ușii. Printre sfinții zugrăviți figurează Ioan cel Nou, iar în fruntea lor,

caz unic în iconografia bizantină, împărații Constantin și Elena, considerați, după cum se știe, încă din veacul al - XV - lea, printre marii protectori ai Moldovei.

Cazare in apropiere : Hotel Galany - Radauti, Bucovina, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Mânăstirea Mraconia

Manastirea Mraconia a fost ridicata pe locul unui fost punct de observatie si dirijare a vaselor de pe Dunare, caci datorita arhitecturii reliefului, prin ingustimea din loc in loc a defileului nu putea avea loc trecerea simultana a doua vase. Aceste ingustari si largiri maxime ale fluviului au primit numele de "cazanele Dunarii", dupa parerea multora, locul fiind cel mai frumos loc din tara.

Cazare in apropiere : Spa Clisura Dunarii - Eselnita, Clisura Dunarii, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii*, la sediu sau pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73.

Manastirea "Sfanta Ana" Rohia

Printre valoroasele monumente bisericești și de artă religioasă, care atrag admirația și prețuirea vizitatorilor din țară și de peste hotare, un loc de frunte îl ocupă și Mânăstirea „Sfânta Ana” - Rohia, din „Țara Lapușului”, județul Maramureș. Așezată într-un cadru pitoresc, pe coama unui deal, în mijlocul unei păduri de fag și de stejar, Mânăstirea Rohia constituie locul privilegiat al căutătorilor de liniște și reconfortare sufletească, al iubitorilor de frumos artistic și natural.

Începuturile mănăstirii sunt legate de persoana preotului ortodox român Nicolae Gherman (1877-1959), paroh în satul de la poalele Dealului Viei - Rohia, deal pe care se găsește așezată mănăstirea. Preotul ctitor a zidit mănăstirea în memoria fiicei sale, copila Anuța, pe care a pierdut-o, fiind chemata la Domnul în noiembrie 1922, la vârsta de numai 10 anișori. Această fetița s-a facut un binevestitor al voii Domnului căci, nopți de-a rândul,

copila îi apărea în vis tatălui ei, rugându-l să construiască, o casă Maicii Domnului” în Dealul Viei din hotarul Rohiei. La început îndureratul părinte tăinuia în inima sa visele, pâna când, într-o zi o femeie credincioasă, Floarea lui Ilie, a venit la el și i-a spus : „Părinte de ce nu ascuți glasul lui Dumnezeu, care-ți poruncește prin copila Anuța, să faci casă Maicii Domnului în Dealul Viei ?” Nedumerit parintele o întreabă - „ce casă să fac Maicii

Domnului ?” la care femeia i-a raspuns - „Mănăstire să faci, parinte !” în acel moment părintele Nicolae și-a dat seama că este vorba de o hotărâre divină, cuprins de o liniște sufletească, s-a hotărât să construiască o mănăstire în amintirea copilei sale și pentru mângâierea credincioșilor din aceste părți. Sprijinit de consătenii săi, părintele hotărăște ridicarea Sfintei Mănăstiri într-o poiană numită „la stejarul lui Pinte” unde, potrivit obiceiului a fost înfiptă o cruce. Peste câteva zile, însă, constată uimiți că crucea pe care o așezaseră în poiană nu mai era la locul ei, ci se afla în altă parte, tocmai pe pîntenul dealului pe o stîncă. Bănuind că o mână răuvoitoare a săvârșit această mutare, crucea a fost adusă și așezată la locul ei iar un credincios, pe nume Alexandru Pop, a rămas de pază peste noapte. Seara târziu când a început să ningă credinciosul s-a întors acasă. A doua zi, de dimineață, când a ajuns acolo, deși nu era nici o urmă pe zăpada proaspăt căzută, crucea nu era la locul ei ci a fost din nou găsită pe locul unde se află actuala biserică a mănăstirii. Cu toții au considerat că acesta nu poate fi decât un semn revelat prin care s-a arătat locul unde să fie construită biserică sfintei mănăstiri. Lucrările pentru ridicarea bisericii au început în anul 1923. După multe greutăți, cu sacrificii mari și ajutat de entuziasmul și brațele sutelor de credincioși, s-a reușit ca în timp de doi ani să fie ridicată o biserică modestă și o casă monahală. Mănăstirea a fost sfințită abia în 1926, de către vrednicul de pomenire episcopul Nicolae Ivan al Clujului, la 15 august, de srbătoarea Adormirii Maicii Domnului, care a devenit hramul mănăstirii. Astfel a luat ființă „primul așezământ de acest fel” în Ardealul alipit. Multă vreme, așezământul a rămas la stadiul de schit, neputându-se dezvolta din cauza accesului foarte greu. Mănăstirea s-a putut dezvolta după 1965 și mai ales 1970, când s-a introdus curentul electric și s-a amenajat drumul de acces. Râvna și dăruirea unor stareți cu reală vocație a îmbogățit patrimoniul mănăstirii Rohia, patrimoniu care astăzi se compune din următoarele valori : „Casa de Stejar” (1965), „Casa Stareției” (1969-1972), „Casa cu Paraclis” (1973-1975), „Casa Poetului” (1977-1979), „Altarul de vară” (1980-1983), „Poarta maramureșană” de la intrare în incintă mănăstirii (1988), „Casa Alba” (1988-1992), „Poarta din sat” (1999 - 2001), „Colțul maramureșan” compus dintr-o casă și o biserică de lemn (2001) s.a. Una din realizările foarte importante ale acestui așezământ a fost, este și va rămâne faptul că aici, pe parcursul celor peste 70 de ani de existență, sute de mii de români și-au găsit materializate năzuințele unității de neam și credință.

Astăzi prin reorganizarea Bisericii Ortodoxe Române, Mănăstirea „Sfânta Ana” - Rohia se afla sub oblăduirea canonică a Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmăruului. Ea este situată în „Țara Lapușului”, un prea frumos, pitoresc și binecuvântat colț de țară românească, la cca. 50 km de orașul Baia Mare și 43 km de orașul Dej, în hotarul satului Rohia ce aparține orașului Târgu Lapuș, în mijlocul unui codru de fag și stejar, pe coama unei coline ce poartă numele „Dealul Viei”, la o altitudine de aproximativ 500 m.